• ANUL X – SERIA A II-A • NR. 15 (479) • JOI 13 APRILIE 1972 • 16 PAGINI – 1 LEU •

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ŞTIINŢĂ ŞI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ ŞI GOSPODĂRIREA APELOR

LUCRĂRILE AGRICOLE DE PRIMĂVARĂ — ÎNTR-O ETAPĂ HOTĂRÎTOARE

Prof. dr. docent N. ŞTEFAN

adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare şi apelor

O primăvară deosebită — cu ritm rapid de încălzire, cu reveniri temporare la temperaturi scăzute şi cu precipitaţii sub nivelul mediu — i-a obligat pe lucrătorii din agricultură să analizeze cu mai mult discernămînt factorii de climă, sol şi tehnologie şi să ia hotărîri tehnice şi organizatorice bine fundamentate. S-a reuşit să se utilizeze, în condiţii optime şi cu randament maxim, baza materială, tot mai puternică, de care dispunem, într-un cuvînt s-a făcut totul pentru asigurarea reuşitei culturilor agricole, pentru realizarea indicatorilor prevăzuţi în acest al doilea an al cincinalului.

Aprecierea generală este că în majoritatea judeţelor ţării şi mai ales acolo unde desprimăvărarea rapidă s-a făcut mai puternic simţită, lucrările agricole executate în această perioadă sînt de foarte bună calitate. Ca urmare, s-a realizat un avans cantitativ şi calitativ corespunzător apariţiei condiţiilor termice pentru fiecare cultură agricolă.

Pînă la data de 12 aprilie a.c. a fost însămînţată o suprafaţă de peste 2 400 000 ha, din care aproximativ 460 000 ha la întreprinderile agricole de stat (46%) şi circa 2 000 000 ha la cooperativele agricole de producţie (51%). Comparativ cu anul care a trecut, la aceeaşi dată, suprafaţa însămînţată în acest an este cu circa 900 000 ha mai mare.

Ne aflăm acum într-o nouă etapă în care se suprapun şi se succed cu rapiditate acţiuni agricole foarte diferite, fiecare avînd rol hotărîtor asupra viitoarei producţii. De aceea, se impune să dăm o atenţie deosebită atît pentru încadrarea lucrărilor în perioadele optime de execuţie cît şi pentru respectarea întocmai a tuturor cerinţelor tehnologice specifice fiecărei culturi şi situaţii.

Cu toate că, în ansamblu, lucrările de primăvară sînt mai avansate ca în alţi ani, pe zone pedoclimatice şi pe judeţe există încă unele rămîneri în urmă la însămînţatul culturilor din prima epocă. Pentru lichidarea lor, este necesar ca în judeţele Sibiu, Bistriţa-Năsăud, Suceava şi Neamţ să se urgenteze semănatul orzoaicei, în judeţele Covasna, Vîlcea, Gorj, Bistriţa-Năsăud, Suceava, Sălaj, Prahova să se termine grabnic semănatul lucernei, iar în judeţele Botoşani, Suceava, Covasna, Bacău, Iaşi, Neamţ să se impulsioneze semănatul sfeclei de zahăr în vederea terminării acestei lucrări în următoarele 2-3 zile. În unele judeţe — Botoşani, Iaşi şi Neamţ — au mai rămas de semănat suprafeţe relativ mari de floarea-soarelui. Trebuie luate măsuri energice pentru încheierea lucrărilor în cel mai scurt timp.

În ceea ce priveşte **calitatea** lucrărilor din această primăvară, se poate aprecia că ea este incomparabil mai bună decît în alţi ani. Pe de o parte, şi în primul rînd, pentru că specialiştii şi mecanizatorii au pus problema calităţii lucrărilor pe primul plan. Pe de altă parte, pentru că succesiunile de îngheţ şi dezgheţ din timpul iernii au determinat o bună afînare a stratului arabil al solului, ceea ce a influenţat favorabil lucrările de pregătire a patului germinativ şi semănatul, care au fost executate, în cea mai mare parte, în condiţii calitative superioare.

Principala acţiune a zilelor următoare este semănatul porumbului. Lucrarea a

(Continuare în pag. a 4-a)

Cînd natura nu ţine seama de calendar, lucrătorii ogoarelor se adaptează „din mers" noilor coordonate climatice. Aşa se face că porumbul a şi fost semănat pînă acum pe suprafeţe ce depăşesc de aproape 9 ori pe cele realizate anul trecut la aceeaşi dată. În fotografie : La C.A.P. Pietroasele, judeţul Buzău, lucrarea se execută într-un ritm intens.

Foto : C. DUMITRU

În judeţul Buzău

CRESC SUPRAFEŢELE SMULSE DE SUB STĂPÎNIREA APELOR

Ing. Traian MIHAI

director general al Direcţiei generale judeţene Buzău pentru agricultură, industrie alimentară şi ape

Folosirea raţională, integrală, a fondului funciar constituie, la ora actuală, obiectivul de frunte al tuturor lucrătorilor de pe ogoare. Importanţa acestei acţiuni, cu largi implicaţii economice şi sociale, a fost de nenumărate ori subliniată în documentele de partid şi de stat, punîndu-se accent pe extinderea lucrărilor de irigaţii, desecări, combaterea eroziunii solului şi a celorlalte măsuri menite să contribuie la gospodărirea cît mai chibzuită a pămîntului. Un rol deosebit în amplificarea acestor acţiuni îl are — aşa cum a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, în cuvîntarea ţinută la Congresul al II-lea al Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie — antrenarea maselor largi de locuitori, îndeosebi a ţăranilor cooperatori, la amenajările de îmbunătăţiri funciare, utilizarea la maximum a posibilităţilor locale.

Pentru agricultura judeţului nostru desecarea şi înlăturarea excesului de umiditate de pe unele terenuri, şi redarea lor cît mai rapidă în circuitul economic, constituie probleme de cea mai stringentă actualitate. Precipitaţiile abundente căzute în anii 1969—1971 au avut ca urmare o însemnată creştere a umidităţii solului, care s-a manifestat cu precădere în partea de sud a judeţului prin băltiri în zonele depresionare, şi exces de umiditate. Cîteva cifre care, după aprecierea noastră, sînt concludente în această privinţă : dacă în 1969 suprafaţa cu luciu de apă de pe cuprinsul judeţului era numai de 3 000 de hectare, în 1970 ea a crescut la 15 000 de hectare, iar în anul trecut la 23 000 de hectare.

Ţinînd seama de această situaţie, la iniţiativa Comitetului judeţean de partid Buzău a fost întocmit un plan de acţiune majorîndu-se volumul lucrărilor de desecare prevăzute în actualul cincinal la 70 000 ha.

Pentru a putea face faţă acestui amplu program de lucrări hidroameliorative am căutat să profilăm oficiul judeţean de îmbunătăţiri funciare pe execuţia lucrărilor, dotîndu-l cu utilaje terasiere şi de construcţii şi cu personal de specialitate. O altă măsură întreprinsă la nivelul judeţului a fost împărţirea zonei afectată în sisteme de desecare, ţinînd seama de posibilităţile de evacuare a excesului de apă. Pe baza studiilor şi proiectelor întocmite au fost create sistemele : Pogoanele, Căldăraşti, Padina, Glodeanu—Siliştea, Mihăileşti—Glodeanu Sărat şi Cioranca. Merită subliniat şi faptul că pentru adoptarea celor mai bune soluţii hidroameliorative, specialiştii noştri s-au consultat cu cei din institutele centrale.

Pe baza măsurilor organizatorice şi tehnice asigurate s-a trecut apoi la executarea lucrărilor de desecări ; am început acţiunea la sistemele de desecare de la Pogoanele şi Căldăraşti, care au şi fost terminate. În curs de execuţie se află desecarea de la Cioranca, iar la Padina se organizează în momentul de faţă şantierul.

În efectuarea lucrărilor de desecări, pe lîngă fondurile centralizate, unităţile agricole interesate contribuie cu aport propriu şi credite în proporţie de cca 40% din valoarea totală a amenajărilor. Cooperatorii agricoli din comunele Pogoanele, Padina, Cioranca şi altele au hotărît în adunările generale să participe cu cote importante la amenajările de desecări, ştiind că astfel vor fi scoase de sub stăpînirea apelor însemnate terenuri aflate în proprietate obştească.

(Continuare în pag. a 8-a)

În pag. 2: CRONICA SĂPTĂMÎNII

APROBARE UNANIMĂ ŞI SATISFACŢIE DEPLINĂ PENTRU REZULTATELE REMARCABILE ALE VIZITEI ÎN AFRICA A TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

AGRICULTURA

Săptămînal de ştiinţă şi practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor şi a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 15 (479)

Joi, 13 aprilie 1972

SUMAR:

- Cuvîntul specialistului: PROTECŢIA FITOSANITARĂ ŞI ÎNGRIJIREA CULTURILOR DE SFECLĂ DE ZAHĂR ŞI A SEMINCERILOR (pag. 4)
- SE EXTINDE MECANIZAREA ÎN FERMELE LEGUMICOLE (pag. 5).
- PAJIŞTILE — SURSĂ IMPORTANTĂ DE FURAJE IEFTINE (pag. 6)
- La ferma de elită a I.A.S. Afumaţi: „BANCĂ" DE GENE VALOROASE PENTRU RASA HOLSTEIN (pag. 7)
- Împăduriri'72: „FIECARE OM SĂ SĂDEASCĂ UN POM!" (pag. 8)
- Imperativ major după primul trimestru: PLANURILE DE INVESTIŢII — RITMIC REALIZATE! (pag. 9)
- U.F.R.M.A. Timişoara: SE SPECIALIZEAZĂ ÎN FABRICAŢIA MAŞINILOR AGRICOLE (pag. 10)
- Un obiectiv de prim ordin pentru toate întreprinderile din industria alimentară: REDUCEREA CHELTUIELILOR DE PRODUCŢIE (pag. 11)
- Carnet de reporter: DINAMISM ŞI CREATIVITATE (pag. 12).
- Anchetă: PE TRASEUL ACTIVITĂŢII CASELOR AGRONOMULUI (pag. 13).

COLEGIUL DE REDACŢIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacţie); Ing. Marin CAPISIZU; Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUŞU, (redactor şef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOŢOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREŞAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROŞCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Prof. dr. doc. Nicolae ŞTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMISAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion TEŞU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poştal 33. Căsuţa poştală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile şi agenţiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacţie.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".

40.000

• Cronica săptămînii •

APROBARE UNANIMĂ ŞI SATISFACŢIE DEPLINĂ PENTRU REZULTATELE REMARCABILE ALE VIZITEI ÎN AFRICA A TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

Pe plan politic, săptămîna care a trecut a fost puternic marcată de entuziasta manifestare prilejuită de întoarcerea în ţară a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, după istorica vizită pe care a întreprins-o, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, în opt ţări ale continentului african.

Dornici să-l revadă în mijlocul lor pe conducătorul iubit al partidului şi statului nostru, zeci de mii de locuitori ai Bucureştiului, mesageri ai gîndurilor şi simţămintelor tuturor tovarăşilor lor de muncă, ale întregului popor român, au ţinut să întîmpine la aeroportul Băneasa, cu o mişcătoare manifestare de dragoste şi stimă, pe cel care, timp de aproape o lună, a purtat înalta solie de pace şi prietenie a ţării noastre pe pămînturile Africii — în Republica Algeriană Democratică şi Populară, Republica Africa Centrală, Republica Populară Congo, Republica Zair, Republica Zambia, Republica Unită Tanzania, Republica Democratică Sudan şi Republica Arabă Egipt. Ei şi-au manifestat mîndria patriotică pentru strălucitul succes al misiunii de prietenie, pace şi colaborare între popoare, îndeplinită de conducătorul partidului şi statului nostru, de solidaritate militantă cu ţările care luptă pentru întărirea independenţei şi suveranităţii, pentru dezvoltarea de sine stătătoare, împotriva imperialismului, colonialismului şi neocolonialismului.

Aşa cum spunea tovarăşul Nicolae Ceauşescu în cuvîntarea rostită la adunarea populară de la aeroportul Băneasa, vizita efectuată în cele opt ţări din Africa „reprezintă o expresie a relaţiilor de prietenie care leagă poporul român de aceste state, de toate statele care au scuturat jugul asupririi imperialiste şi colonialiste şi au păşit pe calea făuririi unei vieţi independente, libere". Vizita, în ansamblul ei, a constituit „un moment de importanţă deosebită în politica externă a României, o manifestare fără precedent a politicii internaţionale a României de solidaritate cu statele care au scuturat jugul imperialist, cu mişcările de eliberare naţională, cu cei care luptă pentru independenţă, pentru progres, pentru bunăstare".

Această apreciere, care sintetizează magistral rezultatele vizitei — concretizate în convorbiri, declaraţii comune, acorduri etc. — este însuşită de toţi cetăţenii ţării noastre, care văd în politica externă a partidului şi statului, propria lor politică, propriile lor năzuinţe şi ideaturi.

Aceeaşi înaltă apreciere cu privire la vizita secretarului general al partidului în cele opt ţări africane, la activitatea desfăşurată de tovarăşul Nicolae Ceauşescu pe parcursul acestui întreg itinerar al păcii, prieteniei şi colaborării între popoare, a fost dată de către Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., care, în şedinţa sa de zilele trecute, a aprobat în unanimitate rezultatele vizitei şi a hotărît să se ia toate măsurile necesare pentru realizarea acordurilor şi înţelegerilor stabilite.

O expresie elocventă a aderiunii puternice de care politica externă a ţării noastre se bucură din partea întregului popor o constituie telegramele şi scrisorile organizaţiilor de partid şi organizaţiilor de masă, ale colectivelor de muncă din instituţii şi întreprinderi, ale unor cetăţeni din cele mai diverse categorii sociale, de profesii şi naţionalităţi diferite, telegrame şi scrisori care în aceste zile sosesc în număr impresionant din toate colţurile ţării, pe adresa Comitetului Central al P.C.R., a presei centrale şi locale şi în cuprinsul cărora sînt exprimate în mod unanim sentimentele de satisfacţie şi de mîndrie patriotică pentru rezultatele vizitei tovarăşului Nicolae Ceauşescu în cele opt ţări africane.

Se cuvine relevat că, pe lîngă acordul deplin faţă de politica externă a ţării, faţă de rezultatele vizitei tovarăşului Nicolae Ceauşescu în state ale continentului african, telegramele şi scrisorile exprimă, totodată, hotărîrea neclintită a tuturor celor ce muncesc din patria noastră de a nu precupeţi nici un efort pentru a înfăptui întocmai sarcinile actualului plan cincinal, de a munci cu elan pentru edificarea societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

Aceleaşi gînduri, aceleaşi simţăminte animă, în aceste zile, întreaga ţară. Ele sînt expresia unităţii de monolit a poporului în jurul partidului, a aderiunii totale pe care cetăţenii patriei şi-o manifestă faţă de acţiunile prestigioase pe care Partidul Comunist Român, secretarul său general, le întreprinde pe arena internaţională.

Prin rezultatele sale, prin semnificaţia sa adîncă şi atotcuprinzătoare, periplul african al tovarăşului Nicolae Ceauşescu înscrie o filă de deosebită însemnătate în istoria relaţiilor internaţionale ale României socialiste, dovedind înţelepciunea şi justeţea poziţiilor principiale care stau la baza politicii noastre externe.

Alături de întregul popor, oamenii muncii din agricultură, ferm angajaţi acum în marea bătălie a însămînţărilor de primăvară — etapă hotărîtoare pentru punerea unei baze trainice recoltei din acest an — îşi manifestă şi ei plenar aderiunea la politica internă şi externă a României socialiste, aprobînd întru totul rezultatele vizitei conducătorului partidului şi statului nostru în cele opt ţări africane. Telegrama pe care Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor a trimis-o Comitetului Central al P.C.R., tovarăşului Nicolae Ceauşescu personal (pe care o publicăm alăturat) ca şi Telegrama Comitetului Executiv al Consiliului Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie exprimă această aderiune, precum şi hotărîrea lucrătorilor din agricultură, a ţărănimii cooperatiste de a munci mai bine, mai spornic.

COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, TOVARĂŞULUI SECRETAR GENERAL NICOLAE CEAUŞESCU

Comuniştii, toţi lucrătorii Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor au urmărit cu deplină satisfacţie vizita în ţările Africii efectuată de dumneavoastră, iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, vizită de-a lungul căreia v-aţi concentrat toate eforturile pentru consolidarea prieteniei şi colaborării dintre România şi popoarele libere din continentul african.

Pentru noi, ca de altfel pentru toţi oamenii muncii din ţara noastră, vizita în ţările Africii înscrie o filă glorioasă în istoria relaţiilor dintre popoare, un model de manifestare a internaţionalismului consecvent al partidului şi statului nostru. Activitatea rodnică desfăşurată de delegaţia de partid şi guvernamentală şi îndeosebi aportul dumneavoastră personal la succesul tratativelor constituie o strălucită expresie a dorinţei de pace şi înţelegere deplină între popoare, pe baza respectării principiilor independenţei şi suveranităţii naţionale, a neamestecului în treburile interne ale altor ţări, a avantajului reciproc.

Sîntem convinşi că vizita dumneavoastră în ţările continentului african corespunde intereselor poporului român şi ale popoarelor vizitate, intereselor tuturor ţărilor, cauzei progresului şi păcii în lumea întreagă.

În aceste momente de mîndrie pentru fiecare comunist, pentru fiecare om al muncii, vă asigurăm, mult stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, că organizaţia noastră de partid, toţi lucrătorii Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor îşi vor consacra toate eforturile îndeplinirii cu succes a sarcinilor care revin agriculturii noastre socialiste din programul adoptat de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român, pentru a contribui tot mai mult la înflorirea continuă a scumpei noastre patrii.

COMITETUL DE PARTID ŞI COLEGIUL MINISTERULUI AGRICULTURII, INDUSTRIEI ALIMENTARE ŞI APELOR

• BLOC-NOTES • BLOC-NOTES • BLOC-NOTES • BLOC-NOTES •

O PREŢIOASĂ INVENŢIE REALIZATĂ LA I.C.M.A.

Un colectiv de specialişti de la Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii — compus din dr. ing. Gh. Zamfir, dr. ing. Dumitru Tomescu şi ing. Marin Nicolae — au realizat recent o importantă invenţie: aparat de determinat starea tehnică a tractoarelor, fără demontarea acestora. Noua metodă permite controlul operativ al stării tehnice a principalelor ansambluri ale tractoarelor; pe baza acestui control se poate stabili necesitatea de intervenţie şi localiza defectele.

MAJORAREA UNOR PREŢURI DE CONTRACTARE LA TOMATE

Printr-o recentă Hotărîre a Consiliului de Miniştri, s-au majorat preţurile de cumpărare a tomatelor de la producători. Este vorba de majorarea preţurilor în toate perioadele, în cazul tomatelor ce se livrează nesortate, şi în perioada 21 iulie—1 octombrie, pentru producţia livrată sortată. Sporurile cele mai substanţiale se referă la tomatele livrate în perioada de vară şi toamnă. Această măsură are scopul de a stimula aprovizionarea ritmică a pieţei şi a fabricilor de conserve cu materia primă necesară. Beneficiarii noilor preţuri sînt cooperativele agricole, întreprinderile agricole de stat şi cultivatorii individuali, care vor încasa, în plus, anul acesta, circa 110 milioane de lei.

AL PATRULEA CONCURS NAŢIONAL AL VINURILOR

În perioada 17—22 aprilie 1972, sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor, se va desfăşura în sălile Centrului special de instruire şi perfecţionare a cadrelor din agricultură — Bucureşti, al patrulea Concurs naţional al vinurilor şi rachiurilor naturale.

În acest scop vor fi prezentate probe de către întreprinderile judeţene ale viei şi vinului, întreprinderi agricole de stat. Institutul de cercetări pentru viticultură şi vinificaţie, Institutul de proiectări şi cercetări alimentare, staţiunile experimentale viticole şi unele institute de învăţămînt.

Aprecierea probelor va fi făcută de juriu formate din degustători experţi, autorizaţi în R.S. România, unii din aceştia fiind atestaţi de curînd în cadrul unui examen-concurs.

NOI CULEGERI LEGISLATIVE TEMATICE

Recent au apărut în librării noi broşuri legislative editate de Consiliul de Stat — Colegiul redacţional al Buletinului Oficial. Este vorba de „Legea nr. 21/1971 — legea viei şi vinului" şi „Legea nr. 22/1971 pentru organizarea producerii şi folosirii raţionale a resurselor de nutreţuri".

„OMUL ŞI MEDIUL VITAL ÎN ORAŞE"

În legătură cu apropiata conferinţă mondială interurbană „Omul şi mediul vital în oraşe", care va avea loc la Sofia între 27 şi 29 aprilie a.c., ambasadorul R.P. Bulgaria la Bucureşti, Spas Gospodov, a organizat, marţi la amiază, o conferinţă de presă la sediul ambasadei, în cadrul căreia a făcut o expunere referitoare la problemele ce vor fi abordate cu acest prilej, precum şi la acţiunile întreprinse în Bulgaria pentru protejarea mediului înconjurător. La reuniunea mondială interurbană, organizată de Federaţia mondială a oraşelor înfrăţite, oraşul Sofia şi Centrul mondial pentru informaţie tehnică şi urbanism, vor participa arhitecţi, ingineri, economişti, sociologi, medici şi cercetători ştiinţifici din mai multe ţări ale lumii, printre care şi România.

La conferinţa de presă de la Ambasada Bulgariei au luat parte reprezentanţi ai presei centrale cotidiene şi ai unor publicaţii periodice, corespondenţi ai presei străine acreditaţi la Bucureşti, precum şi ai I.R.R.C.S.

actualitatea

Urgenţe în horticultură

O teleconferinţă desfăşurată marţi seara la Centrala de producţie, valorificare şi industrializare a legumelor şi fructelor a permis cunoaşterea precisă a ritmului în care se desfăşoară diversele acţiuni horticole şi, totodată, stabilirea unor priorităţi, pentru următoarele zile. Le prezentăm pentru a se afla în atenţia tuturor celor care contribuie la realizarea producţiei.

PLANTATUL ÎN SOLARII al tomatelor trebuie imediat terminat. Eforturi mai mari se cer depuse în judeţele rămase în urmă: Arad, Timiş, Bihor, Brăila, Dîmboviţa, Dolj, Ialomiţa, Ilfov, Olt şi, mai ales, Teleorman. Continuă pînă la 20 aprilie — plantarea ardeilor şi vinetelor.

SEMĂNATUL ŞI PLANTATUL ÎN CÎMP al legumelor din prima epocă s-a încheiat în judeţul Bihor şi se apropie de sfîrşit în judeţele Alba, Arad, Buzău, Dolj, Galaţi. O preocupare insuficientă se constată în judeţele Suceava, Sibiu, Sălaj, Prahova, Gorj, Maramureş. Acţiunile trebuie să continue peste tot, mai cu seamă în ceea ce priveşte culturile de ridichi de lună, spanac, salată, rădăcinoase, a căror însămînţare eşalonată va permite o bună aprovizionare a pieţei.

Mult rămasă în urmă este plantarea usturoiului. **Nerealizările din judeţele Timiş, Teleorman, Arad, Prahova — 300 ha — reprezintă 65% din nerealizările pe ţară. Realizarea planului este pusă sub semnul întrebării şi datorită întîrzierii acţiunii în întreprinderile agricole de stat din judeţele Arad, Brăila, Galaţi, Dolj, Olt.**

PLANTAREA POMILOR se apropie acum de sfîrşit. Într-un ritm necorespunzător se desfăşoară plantarea arbuştilor. Pe ultimele locuri se situează judeţele Sălaj, Prahova, Bistriţa-Năsăud, Gorj, Caraş-Severin, Buzău, Argeş, Maramureş, unde, de altfel, sînt prevăzute şi cele mai mari suprafeţe. Nesatisfăcător decurge şi înfiinţarea plantaţiilor de nuc, direct din sămînţă. Această acţiune trebuie intensificată cu deosebire în judeţele Argeş, Bihor, Hunedoara, Harghita, Iaşi, Mehedinţi, Neamţ, Sibiu şi Suceava.

Legumicultorii de la I.A.S. „30 Decembrie", judeţul Ilfov, pregătesc noua recoltă. Aspect surprins în solariile fermei nr. 6 în timpul plantării salatei.

Foto: C. NEGOIŢĂ

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ŞI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ

Vremea, deşi călduroasă, a fost instabilă în a doua partea a intervalului 5 — 11 aprilie, cînd s-au semnalat şi precipitaţii.

Temperaturile medii zilnice au oscilat, în general, între 12 grade şi 18 grade, ceea ce reprezintă o depăşire a valorilor multianuale cu 4 grade la 8 grade. Cele mai ridicate temperaturi, înregistrate la 5, 6 şi 9 aprilie, au depăşit 27 grade în mai multe localităţi din Bărăgan şi Moldova, în restul zonelor agricole oscilînd între 22 grade (la Miercurea Ciuc) şi 27 grade (la Băileşti şi Tr. Măgurele). În stratul de sol de 0—20 cm temperaturile medii din ultima zi a intervalului au fost cuprinse, în general, între 12 grade şi 16 grade. În Banat şi sud-vestul Olteniei valorile au fost mai ridicate (15 grade la 20 grade).

Precipitaţiile căzute în acest interval au fost reduse cantitativ. Cel mai frecvent s-au însumat 1—3 mm.

Datorită temperaturilor ridicate, care au stimulat procesele de creştere a plantelor, consumul de apă din sol la culturile de toamnă a crescut sensibil în ultimul timp, ajungînd în zilele cu insolaţie puternică pînă la 25 — 35 m cubi/ha. Valori mai ridicate s-au semnalat în sudul şi vestul ţării, unde plantele au un foliaj mai bogat. Avansul în vegetaţie la flora spontană este de aproximativ 20 — 26 de zile în vestul ţării şi cea mai mare parte a Transilvaniei, 14 — 18 zile în sud şi 6 — 10 zile în celelalte zone.

Condiţiile agrometeorologice din prima jumătate a primăverii au fost puţin prielnice infecţiilor patogene.

Timpul probabil pentru intervalul 13 — 19 aprilie:

Vreme uşor instabilă, cu cer temporar noros. Vor cădea ploi sub formă de averse, mai frecvente în vestul şi nordul ţării. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 0 grade şi 10 grade, iar maximele între 12 grade şi 22 grade.

PE TERENURILE IRIGATE — PRODUCŢII MAXIME, EFICIENTE

CUM V-AŢI PREGĂTIT PENTRU NOUA CAMPANIE?

RAID-ANCHETĂ ÎN SISTEMUL JEGĂLIA

...Am străbătut zilele trecute unul din sistemele de irigaţii din inima Bărăganului ce parcurge în lung şi în lat o mare parte a terenurilor ialomiţene: cel de la Jegălia. Obiectivul propus a fost de a vedea „pe viu" modul cum lucrătorii din perimetrul acestui sistem s-au pregătit să combată eficace seceta caracteristică acestor ţinuturi.

Să pornim deci la drum. Cuprins între braţul Borcea şi rîul Ialomiţa, sistemul de irigaţii Jegălia deserveşte 13 unităţi agricole amplasate în centrul zonei denumită „Cîmpia Bărăganului de sud". Vizitînd staţiile de pompare, construcţiile hidrotehnice, canalele de aducţiune etc., toate aflate în administrarea Întreprinderii de exploatare şi întreţinere a lucrărilor de îmbunătăţiri funciare şi gospodărirea apelor Feteşti, observăm că acestea au fost puse în stare de funcţionare la întreaga capacitate. Însoţitorul nostru, **ing. Gheorghe Maxim**, şeful sistemului, remarca: **„Pregătirile au fost încheiate încă de la 25 martie, astfel încît, de la 31 martie au putut fi declanşate probele tehnologice cu apă. Comparativ cu perioada anului trecut, sîntem avansaţi cu aproape o lună de zile, creîndu-se condiţii superioare de exploatare a sistemului".**

În dreptul staţiei de pompare de la punctul „B" am întîlnit pe **ing. Mircea Marinescu**, directorul I.A.S. Jegălia, care urmărea modul cum s-au scos şi montat utilajele în cîmp. Aripile de aspersiune erau întinse în culturile de lucernă, floarea-soarelui, borceag. „Acum — sublinia ing. Marinescu — facem dezaerisirea sistemului pentru a fi pregătiţi, în orice moment, să dăm apă plantelor". Pe tarlalele întreprinderii totul era pregătit, iar în grădina de legume irigarea începuse. Ceea ce am reţinut în mod deosebit a fost modul cum a înţeles conducerea unităţii să rezolve una din problemele „cheie" în succesul irigaţiilor: asigurarea şi permanentizarea mînuitorilor aripilor de aspersiune. Astfel, fiecare fermă dispune de circa 15—20 de muncitori permanenţi, angajaţi pentru manipularea aripilor de ploaie. Aceşti lucrători beneficiază pe timp de iarnă de trei luni concediu fără plată, menţinîndu-li-se intacte drepturile de angajaţi.

Următorul popas îl facem pe terenurile cîtorva unităţi cooperatiste racordate la sistem. O primă concluzie pe care am putut-o trage a fost aceea că, spre deosebire de alţi ani, cele mai multe unităţi beneficiare au reuşit ca, împreună cu specialiştii din sistem, să verifice şi să pună la punct la un nivel superior întreaga reţea de canale, conducte şi jgheaburi. Anul acesta s-a înţeles mai bine că reţeaua necesară irigării este o investiţie şi că de modul cum are loc îngrijirea şi întreţinerea ei depinde exploatarea fără greş şi în anii următori. La cooperativele agricole din Unirea şi Dichiseni, care aveau, în cîmp, o serie de jgheaburi căzute, se lucra de zor la ridicarea acestora. Inginerii şefi **Ioachim Vasiu**, şi respectiv, **Nicolae Ispas** ne relatau că, anul acesta sînt mai bine pregătiţi: utilajele, inclusiv accesoriile, sînt reparate, verificate, într-un cuvînt, în perfectă stare de funcţionare, lucru de care ne-am convins şi noi.

Problema cea mai grea continuă să rămînă asigurarea cu motopompişti. La Unirea s-au şcolarizat, din 1969 şi pînă în prezent, peste 100 de motopompişti. În prezent, mai sînt în unitate doar cincizeci. Ei ar trebui să acţioneze, timp de 20 ore pe zi, cele 96 de agregate ale unităţii. Chiar dacă se va lucra cu un motopompist la două agregate, nu se poate asigura însă exploatarea tuturor agregatelor în două schimburi. Motopompiştii, o dată şcolarizaţi, au plecat în întreprinderile agricole de stat şi staţiunile de mecanizare a agriculturii din judeţ. Deşi, pe plan judeţean, s-a indicat ca unităţile care au angajat lucrători şcolarizaţi de către cooperative să-i trimită înapoi la cei care au cheltuit cu pregătirea lor, totuşi nu s-a întreprins nimic în această direcţie.

„În unitatea noastră — arăta Nicolae Ispas, inginerul şef al cooperativei din Dichiseni — nu avem decît 10 motopompişti calificaţi. Pentru a face, cît de cît, faţă, am format, pentru cele 5 ferme vegetale, echipe în care alături de cei cu experienţă (cîte doi la fiecare fermă) să lucreze şi motopompiştii şcolarizaţi anul acesta. **Aş propune ca S.M.A. Dichiseni care a şcolarizat o serie de tractorişti, pentru care în prezent nu sînt tractoare suficiente, să-i repartizeze în unitatea noastră ca motopompişti. Considerăm că rezolvarea favorabilă a acestei probleme e posibilă şi, în acelaşi timp, utilă atît pentru cooperativă cît şi pentru staţiune.**

Un element care contrastează cu aspectul, în general, îngrijit al sistemului îl reprezintă reţeaua de canale secundare aflate în exploatarea şi întreţinerea unor cooperative agricole. La C.A.P. Gîldău, din anul 1969 şi pînă în prezent, nu s-au executat lucrări de rostuire sau gudronare a canalelor de pe reţeaua din vechiul sistem nu s-a executat vopsirea podeţelor etc. La fel se întîmplă la C.A.P. Jegălia şi în alte unităţi. Este adevărat, în majoritatea unităţilor aceste canale au fost curăţate de pămînt, de buruieni, de ciulini etc. Dar, pentru că nu s-au făcut rostuirile, vor exista pierderi de apă prin infiltraţii, care cu timpul vor duce la tasarea pămîntului şi degradarea terasamentelor. De aceea, se impune cu necesitate ca unităţile cooperatiste, cu ajutorul tehnic al specialiştilor din sistem, să întreprindă **acţiuni energice pentru integrarea acestor canale în reţea, fie prin impermeabilizarea, fie prin dalarea lor.** Menţinerea acestora în starea actuală nu se justifică nici din punct de vedere tehnic şi nici economic.

Ne-am interesat care sînt recomandările cercetătorilor de la Mărcuieşti cu privire la utilitatea şi oportunitatea declanşării irigaţiilor. **Dr. ing. Gh. Vineş**, directorul Staţiunii experimentale, a arătat că, **„umiditatea existentă în sol la 5 aprilie poate asigura o dezvoltare normală a plantelor pentru 8—10 zile. Acum nu trebuie să se irige decît butaşii de sfeclă, cartofii, legumele şi lucerna pentru fîn. Înainte de însămînţarea porumbului, este bine să se dea o atenţie maximă pregătirii terenului. Numai pe terenurile unde s-au aplicat erbicide pentru stimularea acţiunii lor, trebuie asigurată o cantitate de cel mult 300 mc de apă la hectar, dată la circa 10 zile de la însămînţare, dacă n-au intervenit precipitaţii.** Din datele de pe teren rezultă că unităţile care au făcut anul trecut o irigare corespunzătoare au în acest an în sol cea mai mare cantitate de apă şi viceversa. Dar, conchide interlocutorul, situaţia din staţiunea noastră ar putea să nu coincidă cu cea din alte unităţi. De aceea, este necesar ca specialiştii să fie în orice moment pregătiţi, insistînd acum pe latura agrotehnică şi organizatorică a campaniei de irigare".

Aceleaşi relaţii le-am primit şi de la şeful centrului de avertizare şi prognoză al sistemului, **ing. Ion Udrea**. „Pe baza probelor efectuate a reieşit că, pentru 8—10 zile, există în sol o rezervă de apă care permite desfăşurarea în condiţii normale a proceselor biologice. Deşi nu este indicată acum irigarea la grîu, orz, etc., noi am stabilit deja numărul maxim de agregate ce pot funcţiona pe un canal la fiecare cultură, tronsonul de canal pe care trebuie să lucreze fiecare agregat, numărul de zile de funcţionare precum şi numărul de poziţii ce trebuie realizate în perioada corespunzătoare pentru irigat".

Iată şi unele concluzii cu caracter organizatoric. O atenţie mare trebuie dată acum asigurării de motopompişti şi minuitori, cel puţin pînă la nivelul necesarului pentru ca, irigarea o dată declanşată, ea să continue fără întrerupere 20 de ore zilnic. De asemenea, unităţile cooperatiste au obligaţia ca în cel mai scurt timp, împreună cu specialiştii sistemului, să pună în stare de funcţionare toate canalele şi concomitent, să execute unele lucrări de întreţinere care se impun de urgenţă. Numai aşa exploatarea sistemului se va face eficient, iar producţiile vor corespunde potenţialului creat.

Eugeniu GORCEA

Cuvintul specialistului

Protecţia fitosanitară şi îngrijirea culturilor de sfeclă de zahăr şi a semincerilor

Obţinerea unor producţii ridicate la zahăr este condiţionată, în mare măsură, de aplicarea tratamentelor de combatere a bolilor şi dăunătorilor, în perioada de răsărire a plantelor. Este cunoscut faptul că plăntuţele de sfeclă sînt deosebit de sensibile în primele faze de vegetaţie la **atacul putrezirii plăntuţelor**, produs de mai multe ciuperci şi la atacul unor dăunători, între care menţionăm **puricii de pămînt, gîndacul negru şi gărgăriţele sfeclei**, care, în fiecare an, răresc culturile de sfeclă, uneori pînă la compromiterea totală.

În condiţiile meteorologice din această primăvară, cu cantităţi reduse de precipitaţii nu sînt de aşteptat pagube produse de putrezirea plăntuţelor, cu atît mai mult cu cît o mare parte din sămînţa de sfeclă de zahăr folosită la însămînţările din zonele din jumătatea de nord a ţării, unde atacul este frecvent, a fost tratată, centralizat, cu produsul Tiradin. Acesta asigură o bună protecţie împotriva ciupercilor, de pe sămînţă şi din sol, care provoacă boala.

În schimb, trebuie să ne aşteptăm la un atac puternic din partea dăunătorilor menţionaţi mai sus. Deşi rezerva biologică nu este mare, după cum a reieşit din sondajele efectuate de noi în toamna trecută şi în primăvara aceasta, totuşi pot apărea pagube din cauza secetei care s-a instalat şi care are un efect stimulator asupra acestor insecte xerofite. Practica a arătat că, în cazul gărgăriţei sfeclei, o desime de numai 0,3 adulţi la m² poate provoca pagube importante culturilor.

În culturile de sfeclă de zahăr răsărite, sau în curs de răsărire, s-au semnalat deja atacuri de dăunători. Astfel, atacuri de purici de pămînt s-au semnalat în judeţele Arad — pe 1 800 ha, Satu-Mare — pe 1 745 ha, Cluj — pe 20 ha, Alba — pe 20 ha etc., iar atacuri de gărgăriţa sfeclei (Tanynecus şi Bothynoderes) s-au semnalat în judeţele Dolj — pe 3 200 ha, Caraş-Severin — pe 915 ha şi Buzău — pe 100 ha. Aceste suprafeţe au fost tratate cu ajutorul aparaturii terestre sau cu aviaţia, cum a fost cazul la C.A.P. Seitin din judeţul Arad.

În această perioadă este absolut necesar să se ia măsuri foarte severe de supraveghere a culturilor de sfeclă, printr-un **control periodic şi amănunţit al tuturor suprafeţelor în curs de răsărire**, mai ales acolo unde, cum s-a semnalat în sudul Olteniei, răsărirea plantelor este neuniformă, plantele apărînd în vetre. In asemenea situaţii, nu este permis să se întîrzie aplicarea tratamentului pînă la răsărirea întregii culturi, deoarece ar putea să fie prea tîrziu, ci se va trece la **tratarea localizată**, în funcţie de răsărire. Tratamentul aplicat la începutul răsăririi (cînd au răsărit circa 15 % din plante) trebuie repetat după 4—5 zile. Lucrarea se repetă şi în caz de ploaie.

Dintre produsele care pot fi folosite în combaterea dăunătorilor sfeclei se recomandă **Duplitox** 3+5, în cantitate de 20 kg la ha, **Lindatox** 3,25 kg la ha şi **Detox** 5,30 kg/ha. În cazul în care lipsesc produsele sub formă de praf se pot aplica şi produse lichide — **Foxfotox R**, în cantitate de 1 kg/ha, cantitatea de apă fiind în funcţie de aparatura existentă. Ca aparatură se recomandă folosirea avioanelor utilitare (acolo unde există posibilităţi) şi a aparaturii terestre.

Pentru aplicarea tratamentelor de combatere a dăunătorilor sfeclei este greşită **folosirea maşinii de împrăştiat îngrăşăminte chimice (MIC)**. Aceasta, conform notiţei tehnice, nu poate da cantităţi mai mici de 50 kg la hectar. În acest caz, ţinînd seama şi de imposibilitatea unei împrăştieri uniforme a substanţei chimice pe teren, există marele **pericol de intoxicare a plantelor** pe porţiunile unde produsul depăşeşte cantitatea admisă la hectar. Intoxicarea plantelor devine evidentă ceva mai tîrziu, plantele prezintă diferite simptome de îngălbenire sau fenomenul de strangulare în zona coletului.

În afară de atacul produs în culturile de sfeclă din anul I de vegetaţie, **dăunătorii sfeclei pot ataca şi semincerii de sfeclă din anul II**, imediat după pornirea lor în vegetaţie. Pentru înlăturarea pagubelor care ar putea apărea este necesar să se ţină sub supraveghere şi culturile de sămînţă şi să se intervină cu prăfuiri, ori de cîte ori este nevoie.

Pentru **producerea seminţei originale de sfeclă de zahăr**, plantarea semincerilor se apropie de sfîrşit, unele suprafeţe fiind încă de realizat în judeţele Botoşani, Suceava, Covasna, Harghita.

Acolo unde se mai plantează, paralel cu urgentarea acţiunii se impune supravegherea atentă a sortării butaşilor în vederea plantării, evitarea deshidratării lor prin scoaterea din silozuri numai a cantităţilor ce se pot planta în ziua respectivă şi prin acoperirea cu strat de pămînt a butaşilor eventual rămaşi în cîmp la sfîrşitul zilei.

În judeţele unde s-a terminat plantarea butaşilor (Ialomiţa, Ilfov, Brăila, Olt etc) unităţile vor efectua imediat **primele lucrări de întreţinere** la culturile de seminceri: irigarea, desfacerea rozetei de frunze, prin înlăturarea pămîntului de pe capul butaşului, lucrare ce se va executa imediat ce se cunosc rîndurile, cu ajutorul unei grape uşoare sau, manual, cu o săpăligă; aplicarea, în faza de formare a rozetei, a cantităţii de 80—100 kg azotat de amoniu la hectar.

Respectîndu-se aceste prime indicaţii se creează premisele obţinerii unor producţii sporite de rădăcini şi sămînţă de sfeclă de zahăr.

Ing. Ana CODRESCU
Ing. I. ILIUŢEANU
Institutul de cercetări pentru cultura cartofului şi sfeclei de zahăr Braşov

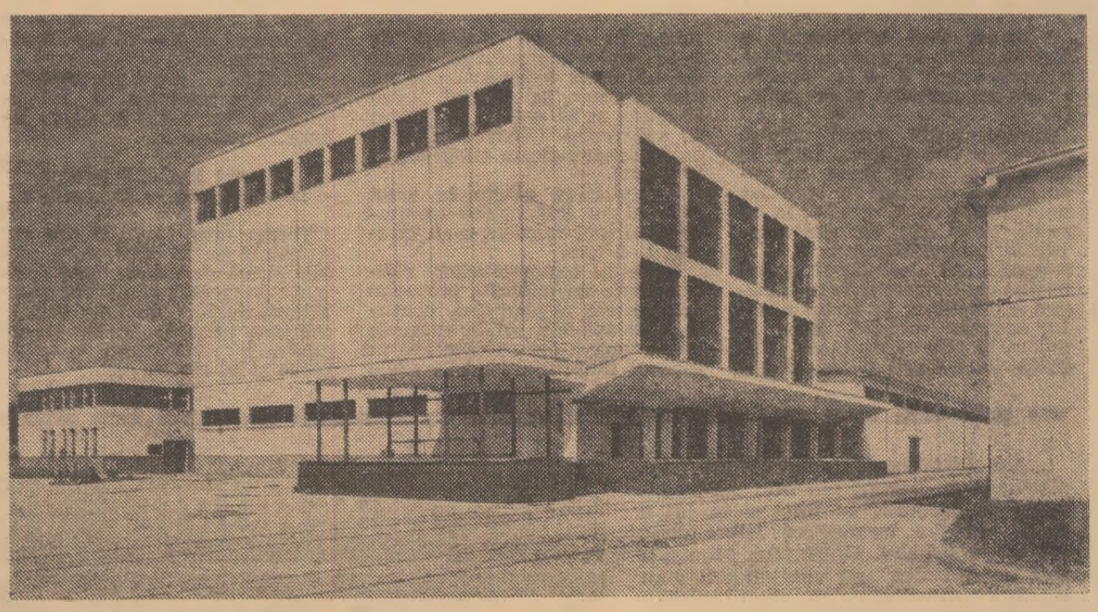

Una din citadelele tehnicii: Staţiunea pentru condiţionarea seminţelor de sfeclă de zahăr de la Ghimbav-Braşov.

LUCRĂRILE AGRICOLE DE PRIMĂVARĂ

(Urmare din pag. 1)

început în aproape toate judeţele. Avînd în vedere importanţa deosebită a acestei culturi şi mai ales sarcinile mari de producţie prevăzute pentru acest an, specialiştii din unităţile agricole de stat şi cooperatiste, din cadrul direcţiilor judeţene pentru agricultură, industria alimentară şi ape, trusturile I.A.S., trusturile S.M.A. şi celelalte organe agricole judeţene trebuie să urmărească cu toată atenţia modul cum se desfăşoară semănatul porumbului. Cîteva din verigile tehnologice au acum importanţă deosebită: asigurarea numărului de plante la hectar, alegerea corectă şi respectarea adîncimii de semănat, efectuarea la timp şi la un nivel calitativ corespunzător a primelor lucrări de întreţinere.

Lucrarea fiind în plină desfăşurare, amintim cîteva elemente a căror respectare este absolut necesară: se seamănă mai întîi suprafeţele care se erbicidează, apoi cele care nu se erbicidează, la început porumbul pentru siloz iar la sfîrşit cele pentru boabe sau loturile de hibridare, pentru a le feri de orice risc în ceea ce priveşte eventualele scăderi de temperatură.

Experienţa unităţilor de cercetare şi a celor de producţie a demonstrat că semănatul este una din etapele cele mai importante din tehnologia tuturor culturilor. Este însă necesar să subliniem că această lucrare este totuşi una din multele verigi ale procesului tehnologic. Aceasta înseamnă că atenţia specialiştilor trebuie îndreptată în egală măsură şi asupra lucrărilor care urmează semănatului, adică asupra **lucrărilor de întreţinere**.

În condiţiile primăverii acestui an, cînd în unele zone rezerva de umiditate a solului este sub nivelul capacităţii de cîmp sau chiar al plafonului minim al umidităţii, iar precipitaţiile căzute nu au reuşit să acopere deficitul cu care au pornit culturile de toamnă şi cele însămînţate pînă acum, este necesar ca **lucrările agricole premergătoare sau postmergătoare semănatului să fie subordonate imperativului conservării umidităţii din sol şi folosirii ei în mod cît mai eficient de către plante.** În acest sens, o primă obligaţie a specialiştilor din agricultură este urmărirea şi cunoaşterea permanentă a rezervei de apă din sol şi intervenţia activă, în vederea ridicării coeficientului de utilizare a apei, prin lucrări agrotehnice corespunzătoare.

În analizele săptămînale pe care ministerul le organizează cu reprezentanţii sectoarelor de cercetare şi producţie au fost stabilite cîteva măsuri speciale pe care le prezentăm, ele fiind de mare utilitate în condiţiile climatice actuale. Pe suprafeţele încă neînsămînţate, pregătirea patului germinativ trebuie făcută cu maximum 24 de ore înainte de semănat, pentru afînarea solului şi distrugerea buruienilor răsărite sau în curs de răsărire. În acest scop, terenul se va afîna numai la adîncimea de semănat şi se va nivela perfect cu o bară sau chiar o grapă de mărăcini, care va fi „legată" de grapa cu discuri. Înainte de semănat, se reglează cu atenţie roţile de tasare ale semănătoarei S.P.C.-6, pentru ca sămînţa să fie pusă în contact cu solul umed, iar la nevoie, pentru a facilita ridicarea umidităţii la nivelul seminţelor, se va recurge la tăvălug şi la grapa de mărăcini sau grapa reglabilă, care să reducă la minimum evaporaţia.

Tot în scopul menţinerii umidităţii în sol, **lucrările de prăşit, mecanice şi manuale, trebuie executate fără nici o întîrziere.** Mai mult chiar, în condiţiile acestui an sînt indicate executări de praşile oarbe, pentru efectuarea cărora este bine să se ia măsuri pentru marcarea corespunzătoare a rîndurilor. La 4-5 zile după prima praşilă mecanică, lucrarea cu sapa rotativă este absolut necesară, pentru nivelarea suprafeţei solului şi reducerea evaporaţiei şi distrugerea buruienilor în curs de răsărire.

În unele unităţi agricole se constată o răsărire neuniformă a culturilor de sfeclă şi de floarea-soarelui. Pentru executarea primei praşile mecanice nu trebuie să se aştepte răsărirea integrală a plantelor. Executarea cu atenţie a acestei lucrări va contribui la grăbirea răsăririi, după care se va putea trece la efectuarea prăşitului manual, pe rînd.

Primăverile mai calde şi uscate oferă condiţii de apariţie în masă a dăunătorilor. Pentru prevenirea pagubelor, specialiştii trebuie să urmărească de mai multe ori pe zi apariţia dăunătorilor şi să fie pregătiţi pentru executarea în orice moment a tratamentelor de prevenire şi combatere.

În culturile de cereale păioase de toamnă, care în multe zone ale ţării au intrat în faza de înpăiere, trebuie să se facă aplicarea erbicidului 2,4 D, fără întîrziere. În cazul porumbului, această lucrare se va face utilizînd erbicidul românesc Argezin, cu respectarea indicaţiilor primite şi prin intermediul revistei „Agricultura". Se va da însă atenţie luptei integrate împotriva buruienilor, adăugînd lucrărilor de erbicidare, praşilele necesare.

O problemă care trebuie privită cu toată atenţia şi simţul de răspundere în momentul de faţă este **folosirea judicioasă a irigaţiei.** Programul de măsuri recent stabilit cu privire la prevenirea efectelor secetei în unele zone ale ţării trebuie să fie adaptat la condiţiile locale şi, de la caz la caz, să conducă la elaborarea soluţiilor cele mai adecvate.

Pe de o parte sînt necesare măsuri speciale pentru ca prin lucrările solului să se realizeze **economisirea la maximum a rezervelor actuale de umiditate.** Pe de altă parte, este nevoie ca, peste tot acolo unde există posibilităţi de irigare să se întreprindă acţiuni energice pentru **imediata terminare a pregătirilor şi folosirea raţională a apei în toate fazele critice de dezvoltare a culturilor.** Toate aceste pregătiri — remedierile în amenajări, repararea utilajelor, asigurarea oamenilor etc. — trebuie încheiate în următoarele zile. Obligaţii deosebite revin în această privinţă direcţiilor generale judeţene, staţiunilor experimentale, întreprinderilor de exploatare şi întreţinere a lucrărilor de îmbunătăţiri funciare şi gospodărirea apelor, care au datoria să îndrume îndeaproape unităţile agricole în efectuarea irigaţiilor şi să controleze modul în care se respectă măsurile indicate. În acelaşi timp, specialiştii din unităţi sînt datori să urmărească permanent starea de umiditate a solului pe diferite adîncimi, ţinînd o legătură strînsă cu staţiunile experimentale, precum şi cu staţiile de prognoză şi avertizare a udărilor.

Perioada care urmează aduce în centrul atenţiei şi o altă problemă de maximă importanţă: asigurarea necesarului de furaje. Au fost stabilite, în această privinţă, o serie de măsuri: intensificarea acţiunilor destinate stimulării vegetaţiei de pe pajişti şi din culturile leguminoase perene, irigarea pajiştilor şi culturilor furajere, cultivarea cu plante furajere a intervalelor din plantaţiile de pomi şi din viile intensive, în golurile de vii etc.

Toate aceste numeroase şi complexe activităţi trebuie să se desfăşoare într-un ritm intens, cu respectarea strictă a parametrilor calitativi specifici fiecăreia dintre ele. **Dispunem în acest an de condiţii organizatorice superioare:** existenţa fermelor specializate, generalizarea acordului global, constituirea formaţiunilor mixte de mecanizatori şi cooperatori, pregătirea ca tractorişti a unui însemnat număr de cooperatori etc. Utilizînd judicios aceste pîrghii, conducerile unităţilor agricole vor reuşi să cuprindă în totalitate atît acţiunile la zi cît şi cele de perspectivă.

Lucrările agricole din această perioadă, cu particularităţile lor, determinate de condiţii specifice de climă, reclamă o preocupare deosebită şi din partea specialiştilor, chemaţi să găsească modul optim de armonizare a factorilor hotărîtori ai producţiei. Prin stabilirea elementelor specifice condiţiilor din fiecare unitate, prin munca şi pasiunea tuturor, se vor crea premisele unor recolte cît mai bogate.

Prin creşterea suprafeţelor cultivate cu legume şi concentrarea lor în ferme specializate s-a creat cadrul ca, prin introducerea şi extinderea mecanizării lucrărilor să se obţină o eficienţă sporită. În cele ce urmează prezentăm experienţa a două unităţi din judeţul Dolj care, prin folosirea mecanizării au obţinut rezultate bune atît pe linia executării corespunzătoare a lucrărilor, cît şi a reducerii cheltuielilor făcute pentru realizarea acestora.

SE EXTINDE MECANIZAREA ÎN FERMELE LEGUMICOLE

ECONOMII SIGURE

La C.A.P. „7 Noiembrie", comuna Radovan, s-a introdus mecanizarea lucrărilor în legumicultură pe scară largă, încă din anul 1970, folosindu-se aproape întreg setul de maşini repartizat acestui sector. În acest sens, un ajutor preţios l-am primit din partea S.M.A.-Perişoru.

Primele culturi la care s-a realizat un grad ridicat de mecanizare au fost tomatele de vară — pe 20 ha şi ardeiul gras, pe 5 ha. Pe această suprafaţă plantarea s-a făcut cu maşina M.P.R.-5. Pentru a ne încadra în perioada optimă, nu era suficientă maşina de plantat repartizată unităţii noastre. Cerînd ajutorul staţiunii de mecanizare ne-au fost trimise încă 4 maşini de la alte cooperative, care nu plantau în acelaşi timp. Astfel, am reuşit ca într-o perioadă destul de scurtă, aproape o săptămînă, să terminăm lucrarea pe întreaga suprafaţă. Ceea ce am remarcat a fost faptul că prin plantarea mecanizată s-a respectat desimea optimă recomandată de tehnologie, lucru greu de realizat prin plantarea manuală. Rîndurile au fost perfect drepte, iar irigarea culturilor s-a făcut mult mai bine.

Făcînd un calcul al cheltuielilor cu forţa de muncă, a rezultat că pentru plantarea celor 25 ha am folosit 20 de oameni timp de 5 zile. În cazul ardeiului, pentru plantarea manuală a unui hectar sînt prevăzute 46 de norme convenţionale, ceea ce înseamnă 1 150 de lei. Utilizînd M.P.R.-5, la 1 ha cu ardei s-au consumat numai 5 norme convenţionale (folosindu-se 4 oameni), deci 125 lei, la care s-au mai adăugat 400 de lei plata muncilor S.M.A. Valoric, pentru plantarea mecanizată a unui hectar de ardei cheltuielile se ridică la 525 de lei, rezultînd o economie de 625 de lei faţă de plantarea manuală. Pe aceeaşi suprafaţă s-a efectuat ulterior, tot mecanizat, prăşitul. Braţele de muncă au putut fi folosite la alte acţiuni şi s-au făcut alte importante economii băneşti. Pentru prăşitul manual, total, al unui hectar cu ardei se consumă 20 de norme convenţionale, adică 500 de lei. În cazul mecanizării lucrării, plata muncilor S.M.A. este de 50 lei/ha, la care se mai adaugă valoarea a 11 norme convenţionale pentru prăşitul pe rînd, adică 275 de lei. Am realizat deci, la o prăşilă, o economie de 175 lei/ha. Şi pentru că ardeiul a fost prăşit de trei ori, valoarea totală a economiilor la această lucrare s-a ridicat la 525 lei /ha.

Pentru anul acesta, împreună cu directorul staţiunii şi inginerul şef al cooperativei, am întocmit necesarul de maşini încă din timpul iernii, în funcţie de culturile înscrise în plan. Se va extinde mecanizarea în cultura cepei — pe 20 ha, la care se vor efectua, cu mijloacele S.M.A., modelarea, marcarea terenului, stropitul pe întreaga suprafaţă şi, în cazul că este posibil, 1—2 prăşile. De asemenea, roşiile de vară — pe 15 ha, ardeiul — pe 5 ha urmează să fie semănate, plantate, prăşite şi stropite mecanizat. Dacă mai adăugăm şi cele 20 ha de mazăre, rezultă că la ferma legumicolă Radovan 50% din culturile repartizate se vor lucra, pînă la recoltare, numai cu mijloace mecanice

Deoarece mai sînt neajunsuri pe linia asigurării utilajelor, este necesar ca secţiile care deservesc ferme legumicole să fie dotate cu cîte un nivelator şi cu tot setul de maşini specifice legumiculturii, din care să nu lipsească, mai ales, aparatura de stropit.

Ing. Ecaterina FRATOŞTIŢEANU
şefă de fermă
la C.A.P. Radovan

S-A REALIZAT O COLABORARE PERFECTĂ

Din experienţa anilor trecuţi am tras concluzia că una din condiţiile de bază în reuşita culturilor legumicole este realizarea unei bune nivelări a terenului. Fără aceasta nu se poate face nici mecanizarea lucrărilor de modelare, semănat, îngrijire a culturilor, recoltat şi nici irigarea pe brazde lungi, în condiţii corespunzătoare.

Încercăm să îndeplinim acest deziderat prin toate lucrările pe care le executăm. Anul acesta, fermei noastre i s-a repartizat ca sarcină de producţie, cultivarea a 10 ha cu tomate timpurii, din care 1 ha în solarii şi 90 ha cu ceapă uscată. La ambele culturi realizăm un grad înalt de mecanizare.

Pentru **tomatele timpurii** cultivate în cîmp, terenul a fost discuit de 1—2 ori, încă din toamnă, după care s-a nivelat, s-a fertilizat cu 300 kg de superfosfat la hectar. Acum, în primăvară, îndată ce timpul a permis s-a grăpat toată suprafaţa, concomitent s-a lucrat cu rariţa şi apoi s-a trecut la modelare. Pentru a nu schimba de prea multe ori ecartamentul roţilor de la modelator, folosim aceeaşi lăţime a brazdei, de 0,50 m, atît pentru tomatele timpurii cît şi pentru ceapă, modificîndu-se numai distanţa de plantare la tomate.

Plantatul tomatelor îl executăm în totalitate mecanizat. Distanţa de plantare este de 0,30 m între rînduri şi de 0,70 m între plante, pe rînd. Pentru a realiza această distanţă între rînduri secţiile de plantare ale maşinii M.P.R.-5 se aşează pe două rînduri; cele două secţii din rîndul din spate se prind la suporţii de cuplare rapidă cu ajutorul prelungitoarelor. În acest fel, anul trecut s-au plantat în cooperativa noastră 75 de hectare cu roşii şi ardei. Lucrîndu-se zece ore pe zi, cu o pauză de o oră la prînz, s-au realizat pînă la 1,5 hectare pe schimb. La completarea golurilor s-a trecut la trei săptămîni de la plantare, iar prăşitul mecanic s-a efectuat înainte de instalarea spalierilor.

Pentru a uşura lucrările de combatere a bolilor şi dăunătorilor **acolo unde tractorul încalecă rîndurile, în funcţie de lungimea aripilor de pulverizare, spalierul are înălţimea mai mică, de 0,30 m, iar plantele se conduc în lungul sîrmei, culcat.**

La **cultura de ceapă**, înainte de a începe modelarea se fixează la modelator cîte doi dinţi de grapă pentru fiecare brazdă, care vor materializa fiecare rînd prin nişte şănţuleţe pe care se va planta arpagicul manual. Acest lucru permite şi o întreţinere uşoară a culturii. Pentru a înlesni recoltarea, vom proceda la dislocarea culturii cu ajutorul dislocatorului de rădăcinoase, rămînînd ca numai strîngerea bulbilor să se facă manual. Aşa am procedat şi anul trecut.

Rezultatele bune realizate în 1971 se datoresc sprijinului pe care ni l-au acordat mecanizatorii de la S.M.A. Măceşu de Jos. Aceştia au răspuns la chemările noastre cu solicitudine şi promptitudine. Astfel, neavînd în dotare maşina M.S.P.P., la propunerea noastră, au folosit o pompă de la S.P.C.-6 şi butoaiele de la M.P.R-5, improvizînd astfel o maşină de stropit care a dat bune rezultate.

Colaborarea cu cei de la S.M.A. s-a materializat şi în formarea **de echipe mixte de cooperatori şi mecanizatori.** Formaţiile mixte au fost create repartizînd fiecărei ferme un anumit număr de mecanizatori. La ferma legumicolă lucrează trei mecanizatori, cîte unul pe echipă, revenindu-i fiecăruia cîte 33 ha

Retribuirea cooperatorilor se face pe bază de acord global individual, sub formă bănească. Pe baza contractului încheiat, fiecărui membru cooperator i s-au repartizat 0,9 ha de ceapă uscată, şi 0,1 ha cu roşii timpurii, cu obligaţia de a obţine 9 000 kg de ceapă uscată şi 2 020 kg de roşii timpurii. În cazul nerealizării producţiilor planificate, tariful bănesc pe tonă, specificat în contract, va scădea proporţional cu neîndeplinirea planului.

Lucrînd în comun, interesele cooperatorilor şi mecanizatorilor pentru soarta producţiei vor fi identice, toţi fiind cointeresaţi în depăşirea sarcinilor planificate.

Ing. Valentin POPESCU
şef de fermă
la C.A.P. Măceşu de Jos

Viile şi vinurile vasluiene la ora unui fructuos bilanţ

Primul concurs de vinuri organizat recent în cadrul judeţului Vaslui a depăşit cu mult semnificaţia unei întreceri propriu-zise. El a fost de fapt un mijloc de verificare şi atestare a valorii măsurilor aplicate în producţie. Spre deosebire de trecut, azi aproape întreg patrimoniul viticol vasluian este refăcut pe baze moderne, plantaţiile fiind concentrate în trupuri masive cu potenţial ridicat de producţie. Soiurilor autohtone Zghihară, Busuioacă de Bohotin, Fetească albă etc., li s-au adăugat alte soiuri introduse nu la întîmplare, ci după criterii ştiinţifice

Noile amfiteatre viticole şi-au dovedit potenţialul în condiţiile anului trecut cînd, în cooperativele agricole de la Stănileşti, Berezeni, Tîrzii Pogăneşti, Rînzeşti, Corni, Huşi şi multe altele s-au obţinut producţii medii cuprinse între 7 000—9 000 kg/ha. Totodată, valoarea tinerelor plantaţii a fost apreciată cu ocazia recentului concurs şi prin calitatea vinurilor obţinute. Toate cele 114 probe de vin şi 10 probe de coniac, vermut şi rachiuri naturale au fost premiate. De remarcat că **cele 69 medalii de aur, 47 de argint şi 8 de bronz acordate probelor au la bază nu simple mostre ci partizi mari de vinuri din soiuri pure existente în unităţile agricole.** Nu poate fi omisă nici prezenţa la concurs a 27 probe de vinuri curente de larg consum, fapt ce denotă atenţia ce s-a dat orientării producţiei în această direcţie, în special organizării recoltatului în perioadele optime, în funcţie de mersul coacerii fiecărui sol în parte.

La concurs, alături de podgoria Huşi, prezentă cu vinuri recunoscute de mult în ţară şi peste hotare, au participat şi noile centre viticole şi plaiuri — Oltenişti, Ivişti, Hoceni etc. — cu vinuri albe superioare remarcate prin calitate, fineţe, tipicitate, medaliate cu aur. Note maxime au obţinut şi vinurile roşii de consum curent şi de calitate superioară provenite din plantaţiile din partea de sud şi sud-vest a judeţului unde condiţiile de sol şi climă au permis plantarea, cu bune rezultate, a soiurilor negre.

Merite se cuvin atît podgorenilor cît şi vinificatorilor. Acolo unde eforturile lor s-au contopit într-un tot s-au obţinut rezultate remarcabile. Indiferent că a fost primăvară, vară sau toamnă, **Mihai Ghiban** şeful centrului de vinificaţie de la Oltenişti, **Mihai Prodea** de la Hoceni, **Jenică Popa** de la Tutova, **Ion Bostaca**, de la Puieşti, **Maria Cosma** de la Banca, **Valerică Şelaru** de la Pădureni sau **Mihai Hristian** de la Murgeni, au stat în mijlocul viei alături de cooperatori, ajutîndu-i şi îndrumîndu-i Ca urmare, la concurs aceştia au ocupat locurile cele mai bune în ierarhia vinurilor medaliate.

Nu trebuie uitat însă că mai avem multe de făcut. Rezultate bune se pot obţine numai prin **continuarea specializării centrelor şi podgoriilor pe direcţii de producţie, prin adaptarea unui număr redus de soiuri, corespunzătoare fiecărei zone.** De asemenea, este necesar să fie făcute eforturi pe linia îmbunătăţirii tehnologiilor de vinificaţie la unele sortimente, în special la vinurile aromate care, deşi pline, nu reflectă aroma tipică soiurilor.

Întrucît viticultura judeţului nostru cunoaşte o dezvoltare continuă prin crearea de noi plantaţii cu soiuri pure, atenţia trebuie să fie îndreptată spre valorificarea acestui valoros potenţial prin producerea unor cantităţi vagonabile de vinuri din soiuri ca Aligote, Zghihară, Fetească regală, Fetească neagră, Muscat Ottonel etc.

Prin rezultatele, dar şi prin problemele care le-a ridicat primul concurs judeţean de vinuri a reieşit că viile şi vinurile vasluiene au păşit cu dreptul într-o nouă etapă de afirmare.

Ing. C. NEAMŢU
inginer-şef
la Întreprinderea viei şi vinului Vaslui

Întrebări şi răspunsuri

GÎNDACUL DIN COLORADO POATE FI COMBĂTUT CU PINETOX PULBERE ?

Întrebarea ne-a fost adresată de cititorul nostru Gh. Antimia din oraşul Gh. Gheorghiu-Dej, judeţul Bacău.

Insecticidul Pinetox este produs la noi în ţară la Borzeşti. Se livrează sub formă de concentrat emulsionabil, de pulberi umectabile şi de pulberi de prăfuit. Într-adevăr, puteţi folosi Pinetox-ul pulbere pentru prăfuiri în scopul combaterii gîndacului din Colorado **Produsul are o eficacitate mai bună decît Detox-ul sau Duplitox-ul, şi, totodată, este lipsit de miros. Cantitatea care se foloseşte depinde de conţinutul în substanţă activă : la o concentraţie de 10% substanţă activă se utilizează 20 kg/ha (produs comercial) ; cînd praful are 20% substanţă activă este necesară o cantitate de numai 10 kg/ha.**

Prăfuirile se execută în momentul avertizării, de aceea este necesar să ţineţi legătura cu centrul de protecţia plantelor, pentru a primi indicaţii precise.

ARGEŞ 428 SAU ABUNDENS ?

Cititorul nostru Mihail Gogancea **din comuna Cîrligele, judeţul Vrancea, ne solicită o descriere comparativă a soiurilor de tomate Argeş 428 şi Abundens. Iată principalele lor caracteristici :**

Argeş 428 **se deosebeşte prin portul semiînalt al plantelor (80—100 cm), fructe mari, colorate în roşu aprins fără zonă verde sau galbenă, avînd greutatea medie de 120—150 g. Fructele sînt cărnoase, cu pereţii camerelor seminale foarte groşi, cu seminţe puţine. În condiţii de producţie s-au obţinut 31 000—50 500 kg la hectar. Se recomandă pentru producţia de vară şi toamnă. De la răsărire şi pînă la coacerea primelor fructe trec 110—115 zile, iar pînă la recolta finală 139 de zile.**

În comparaţie cu aceasta, soiul Abundens **se caracterizează printr-un frunziş bogat şi o creştere viguroasă a plantelor, care ajung pînă la 80—90 cm. Fructele sînt mari, globuloase, uşor turtite şi cu o greutate medie de 115 g. Este un soi foarte productiv, recolta la hectar variind între 30 000 kg şi 67 000 kg, peste 50% fiind de calitatea I. Este semitimpuriu şi are o perioadă de vegetaţie de 100—110 zile, de la răsărire şi pînă la coacerea primelor fructe.**

Argeş 450, **despre care cititorul nostru cere lămuriri, este un hibrid semitimpuriu, mai tardiv decît hibridul nr. 10 x Bizon, necesitînd circa 115 zile de la răsărire şi pînă la recoltare. Dă producţii în jur de 40 000 kg la hectar.**

Care sînt soiurile de legume ce se recomandă pe nisipurile din sudul Olteniei ?

La această întrebare îl informăm pe cititorul nostru că, în urma consfătuirii care a avut loc la începutul acestui an la Craiova, a reieşit că pentru valorificarea nisipurilor din această zonă se recomandă următoarele soiuri de legume : la tomate timpurii pentru export — **Argeş 1, Argeş 2, Argeş 450, Export II, HC-341, HC-369 ;** tomate pentru industrializare — **Heinz 1370, VF-145, Niagara-315, Early pack, VF-100 ;** ardei gras — **Export ;** ardei gogoşar — **Uriaş Dulce şi Superb ;** castraveţi — **Hockus, Pixie, Model, Market moore, Poinset ;** pepeni verzi — **Dr. Mauch, Lovrin-532, Baby sugar ;** fasole verde — **Multima şi Procesor ;** morcov — **Scarlet, Nantes, Red Cone, Chantenay ;** ceapă — **Wolska, De Stuttgart ;** cartofi timpurii — **Ostara, Sirtema, Urgenta şi Bintje.**

PAJIŞTILE SURSĂ IMPORTANTĂ DE FURAJE IEFTINE

În cadrul acţiunilor privind sporirea producţiei de furaje în ţara noastră, îmbunătăţirea pajiştilor reprezintă, după cum este şi firesc, unul din obiectivele cele mai importante.

Pe plan mondial măsurile de îmbunătăţire a pajiştilor sînt orientate cu prioritate în direcţia desţelenirii lor şi înfiinţării de pajişti cultivate. O astfel de tendinţă se manifestă şi la noi, în Programul naţional de dezvoltare a zootehniei stabilindu-se ca pînă în anul 1975 suprafaţa pajiştilor cultivate să ajungă la cca. 700 000 hectare, iar pînă în anul 1980 la 1,7 milioane de hectare.

Aşa cum reiese şi din tabelul alăturat, indiferent de metodele prin care intervenim, în acţiunea de îmbunătăţire a pajiştilor — cultivate sau permanente — practica a confirmat că, mai mult ca orice altă cultură, acestea răspund prin însemnate sporuri de producţie faţă de investiţiile efectuate.

Numeroase alte cercetări efectuate la I.C.C.P.T.-Fundulea, la Baza experimentală Băneasa a Institutului agronomic „N. Bălcescu", la I.A.S.-Adunaţii-Copăceni, judeţul Ilfov etc au demonstrat că prin cele mai bune amestecuri şi prin celelalte măsuri aplicate corespunzător, producţia medie a pajiştilor cultivate s-a ridicat la 19—20 t substanţă uscată şi la 2 000—2 500 kg de proteină la hectar.

În judeţul Argeş, la Davideşti, în condiţii de neirigare, s-au obţinut în medie pe 6 ani, producţii de 12—13 t substanţă uscată la hectar.

În condiţiile ţării noastre, pajiştile cultivate dau randamente superioare celor permanente, indiferent de zonă Acest lucru se explică prin degradarea pronunţată a pajiştilor permanente, care nu mai reacţionează eficient la măsurile de îmbunătăţire aplicate şi prin regimul insuficient de precipitaţii. Cele mai bune rezultate se obţin însă în zona de cîmpie şi colinară, unde organizarea pajiştilor cultivate trebuie făcută numai în condiţii de irigare sau pe terenurile din luncile rîurilor, cu apa freatică la mică adîncime.

În zona colinară şi montană, pajiştile cultivate beneficiază de un regim pluviometric mai favorabil, fapt pentru care ele pot fi organizate şi în condiţii de neirigare; în aceste zone factorii limitativi ai producţiei sînt dependenţi în special de sol, mai sărac în elemente nutritive şi de multe ori puternic acid.

În judeţul Argeş, pe păşunea model Tiţeşti, producţia medie pe 4 ani obţinută de pe pajiştea cultivată pe un sol brun gălbui gleizat, nu a depăşit 4 tone substanţă uscată la hectar, situîndu-se sub nivelul pajiştei permanente; la numai 4 km distanţă, la Davideşti, pajiştea cultivată a produs, în aceeaşi perioadă, cantităţi triple de substanţă uscată la hectar. În acest sens, lucrarea de inventariere şi cartare a pajiştilor, prevăzută a se efectua într-o etapă apropiată, va fi de un real folos în stabilirea modalităţii de punere în valoare a pajiştilor degradate.

O altă problemă de mare însemnătate o constituie precizarea şi alegerea tehnologiei de cultură a pajiştilor permanente degradate. Această tehnologie trebuie să aibă în vedere zona şi condiţiile specifice locale, grosimea stratului de ţelină şi a stratului arabil, adîncimea apei freatice, forma de relief etc., în funcţie de care se stabilesc modalităţile de lucru.

În zona de cîmpie, pe terenurile plane sau slab înclinate, lucrarea de desţelenire se poate face cu plugul obişnuit tractat sau prevăzut cu antetrupiţă. Adîncimea la care se lucrează este de circa 20—25 cm, iar epoca cea mai potrivită de lucru — sfîrşitul verii, începutul toamnei. Pentru a mărunţi stratul de ţelină şi a-l încorpora sub brazdă, este indicat ca prima lucrare să se efectueze cu grapa cu discuri la 10—12 cm adîncime. Această lucrare se poate repeta şi după plug, în special atunci cînd nu s-a lucrat cu discurile în prima fază. Dacă semănatul se face în arătură proaspătă, trebuie evitată lucrarea adîncă cu plugul, mai cu seamă în zonele mai secetoase şi în anii cu rezerve mici de apă în sol. În aceste situaţii este preferabil ca terenul să fie mobilizat pe o adîncime mai mică, folosind grapa cu discuri sau freza.

Indiferent de modul cum a fost pregătit terenul este necesar ca înainte de semănat să se folosească tăvălugul neted şi în special cel dinţat care, pe lîngă presarea solului, realizează şi o afînare în stratul superficial, eliminînd necesitatea lucrării cu grapa.

În ce priveşte amestecurile de plante, cele simple, formate din 2—3 specii, o leguminoasă şi una sau două graminee, asigură un randament mai mare faţă de amestecurile complexe, alcătuite dintr-un număr mare de specii. Există chiar tendinţa de a se înlocui amestecurile cu culturi pure de graminee perene, în cadrul unei singure specii putîndu-se folosi mai multe soiuri cu precocităţi diferite.

În condiţiile din ţara noastră, cel puţin pentru etapa actuală, nu putem preconiza culturile pure de graminee pentru că dau producţii mai scăzute, nu dispunem de soiuri şi nu este încă posibilă aplicarea unor doze mari de îngrăşăminte.

Dintre gramineele perene, cele mai bune rezultate le dau: Dactylis glomerata, Festuca pratensis, Bromus inermis, Lolium perenne, Lolium italicum şi Phleum pretense, ultima numai în zona forestieră, în special pe pajiştile montane, iar dintre leguminoase: Medicago sativa, Trifolium pratense, Lotus corniculatus, Onobrychis viciifolia şi Trifolium repens, ultimul fiind recomandat mai cu seamă în amestecurile pentru păşuni.

În legătură cu stabilirea amestecului, în afară de numărul de specii, interesează şi raportul dintre graminee şi leguminoase. Din datele experimentale şi de producţie rezultă că randamentul cel mai ridicat, ca şi nutreţul cel mai echilibrat în principii nutritivi, îl asigură amestecurile alcătuite din 25—50% leguminoase şi 75—50% graminee.

În etapa actuală extinderea suprafeţelor cu pajişti cultivate este oarecum limitată datorită lipsei de seminţe. Vor trebui deci făcute eforturi pentru mărirea suprafeţelor cultivate cu seminceri de ierburi şi, în acelaşi timp, şi în direcţia ameliorării unor soiuri de graminee.

Asigurarea succesului în realizarea pajiştilor semănate este condiţionată nemijlocit de epoca de semănat şi semănatul ca atare. Este cunoscut faptul că semănatul gramineelor şi leguminoaselor se face primăvara de timpuriu. În ţara noastră însă anumite zone şi condiţii reclamă semănatul încă din toamnă. Aşa, de pildă, în zona forestieră (subzona colinară şi montană inferioară) care coincide cu zona solurilor brune podzolite sau a solurilor podzolice, semănatul efectuat în toamnă este mai avantajos. Rezultate la fel de bune se obţin prin însămînţatul ierburilor în toamnă şi în zona de cîmpie, în condiţii de irigare, sau în toamnele ploioase pe terenuri neirigate. Semănînd în toamnă, cel mai tîrziu la mijlocul lunii septembrie, în urma experienţelor organizate la I.A.S. Adunaţii-Copăceni, în primul an de experimentare, am reuşit să obţinem producţii de peste 70 t masă verde la hectar. Semănatul se face fără plantă protectoare, în condiţiile în care solul a fost foarte bine pregătit, cu o normă de 40 kg de sămînţă la hectar. Adîncimea de semănat nu trebuie să depăşească 3—4 cm, fapt pentru care este necesară lucrarea cu tăvălugul, atît înainte cît şi după semănat.

Mai trebuie să arătăm că obţinerea unor producţii ridicate de la pajiştile cultivate este condiţionată şi de modul în care sînt întreţinute. În această privinţă rolul cel mai important îl au îngrăşămintele, care pot să influenţeze nu numai producţia, dar şi calitatea furajului obţinut.

În cazul pajiştilor cultivate, dozele eficiente sub aspect economic sînt alcătuite din circa 300—400 kg azotat de amoniu şi 300—400 kg de superfosfat la hectar.

O problemă de o deosebită actualitate, se referă la folosirea nutreţului produs pe pajiştile cultivate. Toate eforturile concentrate în direcţia extinderii suprafeţelor cu pajişti cultivate şi a sporirii producţiei acestora rămîn inutile fără asocierea lor cu măsurile de folosire raţională a mesei excedentare.

Alături de alte măsuri, construirea în cadrul întreprinderilor pentru îmbunătăţirea şi exploatarea pajiştilor a unor staţii de uscare a fînului şi de preparare a nutreţurilor brichetate sau a producerii făinei de fîn, extinderea mecanizării lucrărilor pe care le reclamă recoltarea şi uscarea fînului, pregătirea fînului prin uscare cu ajutorul curenţilor de aer, reprezintă tot atîtea posibilităţi de sporire a producţiei de furaje de volum, de îmbunătăţire a calităţii acestora aşa cum se prevede în Programul naţional de dezvoltare a zootehniei.

Nivelul de fertilizare	Fertilizarea cu azot kg/ha	Randament în subst. uscată kg/ha	Randament în proteină digest. kg/ha	Număr de zile de păşunat/ha		Prod. previzibilă pt. o perioadă de 180 zile de păşunat			
				Vaci (x)	Boi (xx)	Vaci la ha	Lapte l/ha	Boi la ha	Spor gr vie. la ha
Scăzut	0	5 500	600	390	820	2,2	5 880	4,6	820
Mediu	150	9 800	1 100	700	1 460	3,9	10 500	8,1	1 460
Ridicat	300	11 700	1 600	835	1 750	4,6	12 500	9,7	1 750
F. ridicat	450	13 200	2 020	940	1 970	5,2	14 100	10,9	1 970

x) Vaci în greutate de 500 kg, cu producţia medie zilnică de 15 l. lapte şi cu un consum zilnic de 14 kg subst. uscată; xx) boi în greutate de 350 kg. cu un spor mediu zilnic de 1 kg. şi cu un consum zilnic de 6,7 kg. subst. uscată.

CE LUCRĂRI RECOMANDĂ PE PAJIŞTILE CULTIVATE

Dr. ing. Paul BURCEA, profesor şi ing. Alexandru IGNAT, asistent la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti

VALORIFICAŢI PRODUSELE APICOLE PRIN COOPERATIVELE DE CONSUM

Primăvara acestui an se caracterizează prin variaţii bruşte de temperatură, cu zile călduroase urmate de ploi reci şi chiar lapoviţă. Aceasta nu trebuie însă să-i împiedice pe apicultori să-şi desfăşoare lucrările de primăvară, să treacă la aplicarea măsurilor de pregătire a familiilor de albine pentru valorificarea culesului.

În perioada actuală se poate trece la cea de-a doua revizie, amănunţită, de primăvară a fiecărei familii, atît sub aspect biologic cît şi sanitar-veterinar. Cu această ocazie se face bilanţul exact pentru necesarul de hrană, socotindu-se pentru o familie de putere mijlocie, care ocupă 6—7 faguri cu albine, circa 6—7 kg miere. În lipsa rezervelor de miere, hrana se completează cu sirop de zahăr. În ce priveşte celelalte rezerve în perioada respectivă este suficient să existe 1—2 faguri cu păstură, în cuibul fiecărei familii de albine. Se va asigura, în continuare, o împachetare bună a cuiburilor, pentru menţinerea căldurii necesare.

Un rol important în dezvoltarea familiilor de albine îl are asigurarea unui cules cît de mic de nectar sau, în lipsa acestuia, hrănirea stimulentă cu sirop de zahăr.

Pe măsură ce timpul se încălzeşte şi puterea familiei de albine creşte datorită apariţiei primelor generaţii de albine, trebuie avut grijă de lărgirea cuibului pentru a asigura mătcii spaţiul necesar ouatului. Lărgirea trebuie făcută şi în raport cu puterea familiei de albine. Pentru această operaţiune se vor utiliza, în principal, faguri de culoare închisă — pregătiţi de către matcă pentru ouat — deoarece păstrează mai bine căldura. Lărgirea cuibului trebuie făcută periodic, la intervale de 3—6 zile, după nevoile şi puterea fiecărei familii de albine în parte.

Procedîndu-se în acest fel se vor obţine, cu 10—12 zile înaintea culesului de salcîm, familii de albine puternice, care să ocupe 12—14 faguri bine populaţi — din care 8—10 cu puiet — ceea ce constituie o garanţie că marele cules se va putea valorifica în condiţii cît mai bune.

În legătură cu aceasta, reamintim apicultorilor că îşi pot asigura valorificarea produselor apicole în condiţii deosebit de valoroase, prin contractarea lor cu cooperativele de consum. Considerăm util acest lucru cu atît mai mult cu cît, conform reglementărilor în vigoare, producţia de miere din recolta I se mai poate contracta pînă la 30 aprilie, urmînd să fie predată pînă cel tîrziu la 1 iulie. Cît priveşte producţia din recolta a II-a, ea se contractează pînă la 30 iulie, putîndu-se livra pînă la 30 septembrie.

Reamintim, de asemenea, că, încheind contracte pentru valorificarea producţiei apicole, crescătorii de albine beneficiază de o serie de avantaje deosebit de importante. Astfel, la semnarea contractului, ei primesc un avans în bani, de pînă la 45 la sută din valoarea producţiei contractate; li se pune la dispoziţie, încă înainte de începerea culesului, ambalajul necesar (bidoanele), sînt sprijiniţi în organizarea şi practicarea stupăritului pastoral etc.

Ing. N. NICOLAIDE

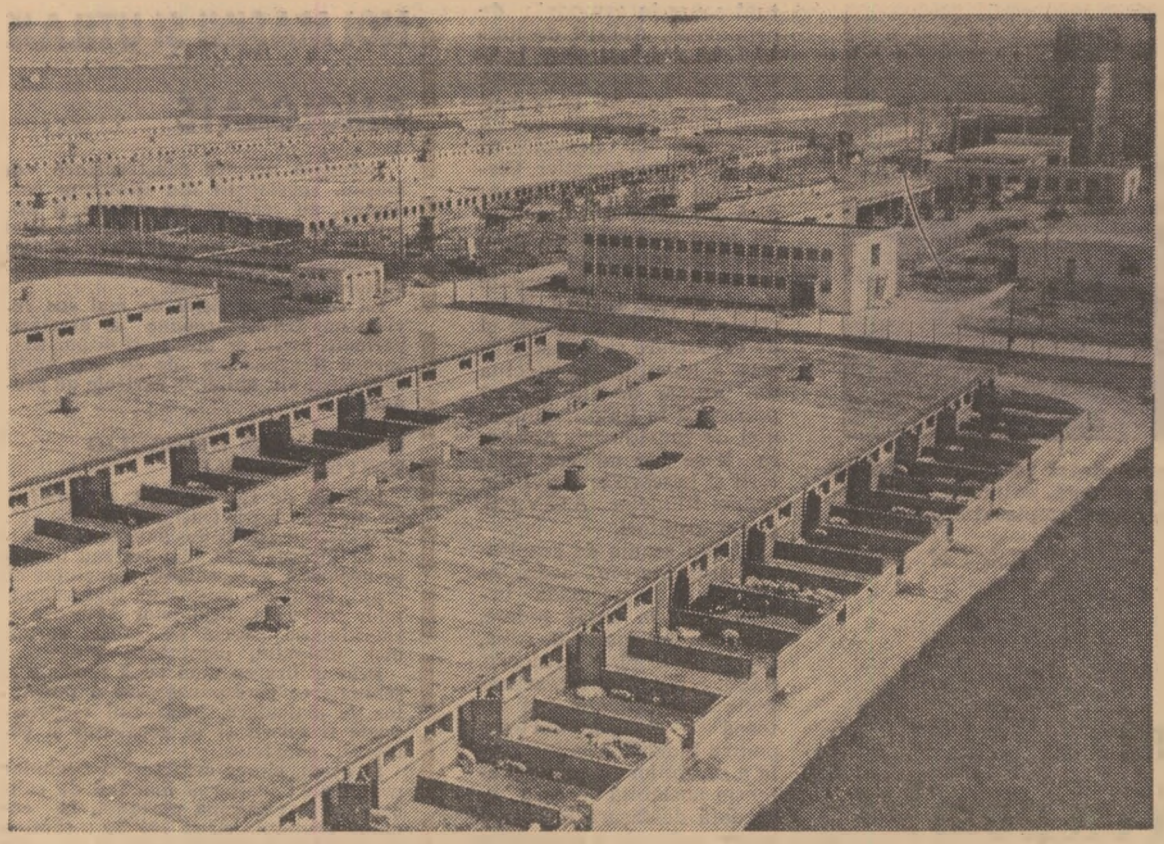

Vedere de ansamblu a Întreprinderii specializate pentru creşterea şi îngrăşarea porcilor de la Beregsău, judeţul Timiş.

La ferma de elită a I.A.S. Afumaţi

„BANCĂ" DE GENE VALOROASE PENTRU RASA HOLSTEIN

● În structura culturilor furajere — peste 50% leguminoase ● Din 500 de vaci — 200 au o producţie medie anuală de peste 5 000 de litri de lapte, iar 30 — peste 6 000 de litri ● Vaci care produc zilnic peste 40 litri de lapte ● Pierderile la viţei — sub 1% ● Într-un singur an s-au livrat 45 de tăuraşi şi 200 de viţele de prăsilă.

Am vizitat, nu de mult timp, ferma zootehnică nr. 2, de elită, a I.A.S. Afumaţi, judeţul Ilfov. Aici se cresc anual circa o mie de taurine din renumita rasă Holstein, din care 500 sînt vaci cu lapte, Este una din fermele de elită care, aşa cum stabileşte Programul naţional de dezvoltare a zootehniei, are sarcina să livreze material de reproducţie — viţele şi tăuraşi de mare valoare, cu origină cunoscută, capabil să contribuie efectiv la creşterea valorii biologice şi la sporirea potenţialului de producţie a taurinelor crescute în ţara noastră. De altfel, fără să subapreciem calităţile raselor noastre autohtone, Bălţata românească şi Bruna de Maramureş, trebuie să reamintim de la bun început că rasa Holstein, răspîndită pe toate meridianele lumii datorită calităţilor sale, a găsit condiţii prielnice de creştere şi în ţara noastră, fiind adaptată mai mult ca orice altă rasă îndeosebi la sistemele de exploatare intensivă. O confirmă atît studiile efectuate de Institutul de cercetări pentru creşterea taurinelor, cît şi practica unui însemnat număr de întreprinderi agricole de stat.

Prins în toiul lucrărilor agricole de primăvară, al căror obiectiv principal îl constituie asigurarea unei baze furajere puternice, de calitate, **dr. Constantin Burlan**, şeful fermei, îşi împarte timpul de la răsăritul şi pînă la apusul soarelui, între adăposturi şi cîmp. Este o activitate cu care s-a obişnuit, pe care o desfăşoară cu pasiune de acum douăzeci de ani, de cînd a ieşit de pe băncile facultăţii.

— Trebuie să gospodărim cît mai bine cele 460 hectare de teren arabil de care dispunem în aşa fel încît să ne asigurăm întreaga cantitate de nutreţuri de volum la o calitate corespunzătoare pretenţiilor pe care le are rasa pe care o creştem în ferma noastră, ne spune dr. Burlan. **Avem 170 hectare de lucernă, iar restul de 290 de hectare sînt rezervate celorlalte culturi furajere: 120 ha pentru porumb siloz, 70 ha pentru borceag, 70 ha pentru fîn de soia, 20 ha pentru sfeclă şi 10 ha pentru pajişte cultivată. Mai bine de 200 de hectare sînt amenajate pentru irigaţii şi pe acestea amplasăm culturile cele mai pretenţioase, care răspund cel mai eficient la irigare. Pentru obţinerea unor producţii cît mai mari la hectar acordăm o atenţie deosebită fertilizării. Folosind după caz şi după disponibilităţi îngrăşămintele chimice şi naturale, putem afirma că, în acest an, nu a rămas nefertilizat nici un petec de pămînt din terenul destinat producţiei de furaje.**

— Ce v-a determina să alegeţi această structură ?

— După cum vedeţi, leguminoasele deţin o pondere de peste 50 %. Aceasta ne permite ca din cele 11—12 unităţi nutritive şi circa 1 200 g proteină, cît cuprinde, în medie, raţia zilnică a unei vaci, 9 unităţi nutritive şi, respectiv, 900 g de proteină să fie asigurate din fibroase, suculente şi fînuri de cea mai bună calitate.

Am început dialogul cu şeful fermei oprindu-ne mai întîi la baza furajeră pentru că orice rasă am creşte — şi acest lucru se neglijează regretabil încă în multe unităţi — potenţialul biologic şi de producţie al vacii cu lapte nu poate fi evidenţiat — decît în condiţiile unei hrăniri corespunzătoare.

Trecînd în revistă adăposturile şi, o dată cu acestea, animalele de o frumuseţe rară, ne-am dat lesne seama că ordinea, curăţenia, punctualitatea, disciplina, în general, sînt la ele acasă.

Nr.matricol	Lactaţia	Prod.lapte litri	Grăsimea %
1 158	IV	7 933	3,95
16 511	III	7 900	3,7
20 950	IV	7 726	3,63
20 750	III	7 439	4
20 758	III	7 074	3,81

În anul care a trecut, deşi multe exemplare au fost la prima lactaţie, producţia medie a fermei a fost de 4 250 litri de lapte pe vacă furajată. Din cele 500 de vaci, 200 au o producţie medie anuală de peste 5 000 litri de lapte iar din acestea din urmă, 30 de vaci depăşesc 6 000 de litri. De la multe exemplare se mulgeau zilnic peste 40 de litri de lapte.

Este neîndoielnic că, în afara zestrei lor ereditare, autentificate în acte scrise, aceste „uzine de lapte" îşi etalează valoarea şi datorită muncii asidue a unor îngrijitori ca **Eugenia Cuciureanu, Constantin Corduneanu, Constantin Tudor, Dumitru Daringa** şi alţii care, îndrumaţi îndeaproape de şeful fermei au devenit adevăraţi maeştri în meseria lor. Ei ştiu, în egală măsură, să crească şi să îngrijească şi vacile dar şi progenitura acestora. **Anul trecut, de pildă, de la 500 de vaci s-au obţinut 460 de viţei, pierderile înregistrate fiind sub 1 %.** Tot anul trecut, ferma a livrat alţor unităţi 45 de tăuraşi din clase record şi 200 de viţele de prăsilă.

În ansamblul activităţii zilnice curente, munca de selecţie, după cum este şi firesc, se conturează în mod deosebit Ea începe cu evidenţele zootehnice ţinute cu precizie, continuă cu controlul individual cantitativ şi calitativ al producţiei de lapte şi se încheie, dacă se poate spune aşa, pentru ca apoi să-şi reia firul, cu bonitarea anuală a animalelor, efectuată de către o comisie specială. Cu această ocazie, se stabilesc tăuraşii care urmează a fi livraţi ca reproducători, vacile care urmează a fi înscrise în continuare în Registrul genealogic de stat, precum şi vacile care îndeplinesc condiţiile de a fi înscrise ca mame producătoare de tauri.

Aşa cum ne relata şeful fermei, pe această linie, unitatea primeşte un sprijin efectiv din partea centrului judeţean Ilfov de reproducţie şi selecţie la animale.

Deosebit de valoroasă este şi contribuţia punctului de însămînţări artificiale de la Voluntari, care asigură promt materialul seminal provenit de la tauri de mare valoare zootehnică.

Ca rezultat, multe din vacile de rasă Holstein crescute în fermă (vezi tabelul alăturat), datorită producţiilor mari de lapte şi a însuşirilor de a transmite şi la urmaşi aceste calităţi, sînt înscrise în Registrul genealogic de stat.

Este poate una din cele mai autorizate aprecieri ale activităţii pe care o desfăşoară dr. Constantin Burlan şi colectivul pe care îl conduce în ferma sa. O activitate care se materializează, concret, în aportul pe care îl aduce ferma la difuzarea genelor valoroase din „banca" de la Afumaţi, la îmbunătăţirea calitativă a taurinelor producătoare de lapte.

Ing. Lucian ROŞCA

Venituri însemnate din ÎNGRĂŞAREA MIEILOR

În efortul lor de a diversifica producţia agricolă, cooperatorii din Gurbăneşti, judeţul Ilfov, nu puteau să nu identifice o mare rezervă de sporire a veniturilor — îngrăşarea mieilor. Şi aşa sectorul ovin răsplătea munca cooperatorilor; însă acum, prin valorificarea superioară a mieilor, rentabilitatea sa va creşte şi mai mult. Aforismul potrivit căruia „pofta vine mîncînd" se potriveşte perfect şi cooperatorilor din Gurbăneşti: în anul 1969 ei au îngrăşat 550 de miei, în 1970 — 3 000, în 1971 — 5 000, iar în acest an vor îngrăşa 10 000.

Spiritul gospodăresc al acestor oameni este prezent atît în procesul de creştere şi îngrăşare propriu-zisă, cît şi în activitatea de achiziţionare, valorificare etc. Pe malul Mostiştei, pe un teren viran, impropriu culturii plantelor, din materiale locale, s-au ridicat saivane simple, mai bine zis adăposturi, dotate cu tot ceea ce este strict necesar: apă potabilă la cişmea, uluce pentru administrarea furajelor concentrate şi iesle pentru masă verde. Pentru creşterea şi îngrăşarea unor loturi cît mai uniforme s-au despărţit saivanele astfel încît să cuprindă grupe de cîte 80—100 de miei. O echipă, formată din 7 lucrători, retribuită în acord global, are asigurate condiţii de muncă şi de viaţă dintre cele mai bune pentru a supraveghea cei 10 000 de miei care vor popula saivanele.

Sporirea efectivului de miei, de la an la an, a pus o serie de probleme conducerii cooperativei şi, în primul rînd, cu privire la furajare. Pînă anul trecut, furajele concentrate constituiau hrana de bază a mieilor. Fînul sau masa verde obţinută la prima coasă la lucernă nu se consuma integral; se pierdeau însemnate cantităţi de furaje de volum, reprezentînd circa 50—60 la sută din ceea ce se administra. În această primăvară, s-a experimentat metoda producerii făinii de lucernă cu ajutorul celor două mori cu ciocane, făină ce se combină în proporţii egale cu furajele concentrate. Rezultatele sînt excepţionale: mieii valorifică tot ce li se dă spre consum, se reduce perioada de acomodare cu noul sistem de furajare, iar sporul în greutate este superior celui realizat prin furajarea exclusivă cu concentrate, al căror consum s-a redus la jumătate.

Discutăm cu Dinu Danieliuc, **preşedintele cooperativei, despre avantajele economice realizate prin îngrăşarea mieilor.**

— Cel mai concludent avantaj, **arată interlocutorul**, este sporirea netă a producţiei de carne obţinută de la acelaşi număr de animale. Referindu-mă la nivelul capacităţii noastre de producţie pot spune că vom livra cu peste 220 tone de carne mai mult decît dacă am sacrifica mieii acum. Un alt avantaj important este şi preţul de desfacere, mai mare pentru carnea de miel îngrăşat, deoarece calitatea cărnii livrate este mult superioară. Pentru cooperativa noastră îngrăşarea mieilor are şi alte avantaje. Mă refer la cantitatea, deloc neglijabilă, de lînă ce se reţine înainte de sacrificare — circa 1 kg de la fiecare miel — şi la faptul că valorificăm unele nutreţuri rămase în baza furajeră din iarnă, care nu sînt consumate de celelalte specii de animale. Pentru anul viitor, ca urmare a noului sistem de furajare introdus, vom putea spori numărul de miei îngrăşaţi la 20 000, iar din toamnă ne propunem să trecem la îngrăşarea mieilor realizaţi la a doua fătare.

Cooperativa are şi unele greutăţi, determinate de popularea saivanelor. Cele 22 de cooperative din judeţ, din cauza fătărilor tîrzii, depăşesc termenul stabilit iniţial pentru livrarea mieilor. Există însă o preocupare susţinută din partea conducerii cooperativei şi a direcţiei generale agricole judeţene pentru popularea saivanelor.

Ion MANEA

Un arbore în faţa casei înfrumuseţează întotdeauna peisajul, oferind ochiului o imagine plăcută, odihnitoare. În fotografie : sediul Ocolului silvic Argeş, amplasat în mijlocul vegetaţiei forestiere.

Foto : M. NIEDL

Împăduriri '72

„Fiecare om să sădească un pom!"

● Ce dovedesc rezultatele primului trimestru ?
● Peste 7 000 ha realizate prin muncă patriotică
● Continuă acţiunile în cadrul „Lunii pădurilor"

Pădurile, acest fond de „aur verde" al României, se bucură de tot mai multă grijă din partea statului nostru. Mărturie de netăgăduit stau prevederile cuprinse în documentele de partid şi de stat privind amplificarea, an de an, a măsurilor menite să apere şi să dezvolte patrimoniul forestier. În cincinalul încheiat a fost declanşată o vastă acţiune de împăduriri care ia o amploare nemaiîntîlnită şi care antrenează nu numai silvicultorii, ci şi numeroşi locuitori ai satelor şi oraşelor patriei. Îndemnul „fiecare om să sădească un pom" este urmat de tot mai mulţi cetăţeni, în fruntea acţiunilor aflîndu-se, după cum era firesc, ţărănimea, întreaga populaţie a satelor. Reînvie o veche şi frumoasă tradiţie a poporului nostru ; numeroşi oameni participă în frumoasele zile de primăvară la săditul pomilor, la îmbogăţirea fondului forestier. O adevărată întrecere în care utilul se îmbină cu esteticul, în care sînt valorificate energii nebănuite.

Am avut ocazia nu o dată, în acest început de an, să-i vedem la lucru pe creatorii viitoarelor păduri. Ţăranul — ne spunea cooperatorul **Ion Măţău**, sătean vînjos, trecut bine de cea de-a doua tinereţe, dintr-unul din satele aşezate pe Valea Buzăului — a fost dintotdeauna legat de păduri. Şi pe la noi au existat odinioară codri vestiţi, dar ei au fost prăpădiţi din cauza exploatării nemiloase la care au fost supuşi de cei care au cîrmuit ţara în vechiul regim. Astăzi, împreună cu fiica mea Ioana şi alţi săteni participăm cu dragoste, aici pe şantier, la împăduriri.

Cu asemenea gînduri au pornit pe şantierele de împăduriri, alături de silvicultori, sute şi mii de locuitori. În mobilizarea unor mase cît mai largi de cetăţeni organizaţiile de partid şi de tineret, precum şi cele obşteşti au dovedit iniţiativă şi operativitate. Acum, la încheierea primului trimestru al anului, bilanţul este destul de promiţător ; timpul bun a permis desfăşurarea pe un front larg a lucrărilor aproape în toate părţile ţării. În zona de cîmpie şi coline joase — aşa cum ne-au informat specialiştii silvici — împăduririle sînt ca şi terminate. Centrul de activitate s-a mutat acum spre dealurile înalte şi poalele munţilor. Numai în primele trei luni ale lui 1972 au fost împădurite, prin muncă patriotică, în jur de 7 000 de hectare, prestîndu-se peste 200 000 de zile-om. Un fapt nu lipsit de semnificaţie : mai mult de jumătate din suprafaţa amintită a fost realizată de populaţia sătească, remarcîndu-se prin hărnicie locuitorii judeţelor Arad, Bihor, Bistriţa-Năsăud, Caraş-Severin, Dolj, Galaţi, Ilfov, Teleorman, Vaslui, Vîlcea şi altele.

Împăduririle s-au efectuat şi se execută în continuare în fondul forestier, precum şi în pădurile aflate în folosinţă comunală. Dar nu numai atît. Sub directa îndrumare a silvicultorilor, a specialiştilor de la ocoale şi inspectorate, în unele locuri se împăduresc terenuri degradate, improprii agriculturii, aflate în afara patrimoniului forestier, ceea ce va contribui la valorificarea superioară a pămîntului, la prevenirea unor calamităţi naturale. Astfel de acţiuni iau avînt în judeţele Olt, Satu-Mare, Argeş, Buzău etc, unde de la începutul anului şi pînă în prezent au şi fost plantate cu specii, forestiere valoroase suprafeţe apreciabile.

În perioada următoare, împăduririle vor continua în ritm sporit. Ce trebuie întreprins pentru realizarea integrală a sarcinilor prevăzute pentru campania de primăvară ? Cum pot contribui cetăţenii şi în primul rînd locuitorii satelor la intensificarea lucrărilor, la reuşita tinerelor plantaţii, ţinînd seama de condiţiile specifice acestei primăveri, cu umiditate puţină ?

Iată ce ne-a răspuns la aceste întrebări **ing. Horia Nicovescu**, director în Ministerul Economiei Forestiere şi Materialelor de Construcţii :

„Se ştie că pe baza indicaţiilor date de conducerea de partid şi de stat, campania de împăduriri pentru 1972 a fost redimensionată şi reorientată, sarcina anuală fiind majorată cu peste 45% faţă de prevederile iniţiale. Mai mult de 60% din acest volum anual de împăduriri va trebui efectuat acum în campania de primăvară. Alături de unităţile silvice, au fost concentrate în acest scop mase largi de oameni ai muncii care participă prin muncă patriotică la dezvoltarea patrimoniului forestier. Circa 1 000 de comune — adică jumătate din numărul lor total — s-au angajat să presteze muncă patriotică. Pe lîngă obligaţiile curente de producţie, fiecare salariat din unităţile silvice şi de exploatare şi industrializare a lemnului va efectua un număr de zile muncă patriotică în timpul campaniei de împăduriri. Acestora li se vor adăuga vînătorii şi pescarii sportivi din cadrul filialelor A.G.V.P.S. şi alţi locuitori.

Ţinînd seama de rezultatele obţinute pînă acum, apreciez că în perioada următoare, în unele judeţe, mă refer îndeosebi la Alba, Botoşani, Gorj, Hunedoara, Sălaj, Sibiu şi altele, se impune o mobilizare mai intensă a tuturor forţelor pentru îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan. O atenţie neslăbită se cere acordată desfăşurării în mai mare măsură a acţiunilor de propagandă silvică, în cadrul „Lunii pădurilor", prin ziarele locale, posturile de radioficare, difuzări de afişe etc.

În condiţiile acestei primăveri se cere din partea noastră, a tuturor, multă grijă pentru asigurarea reuşitei viitoarelor plantaţii, ferindu-le de efectele lipsei de umiditate. Unităţile noastre silvice cunosc măsurile ce trebuie luate în acest scop. Dar aceasta, după părerea mea, nu-i deajuns. Facem apel la populaţie, la săteni, ca în caz de nevoie să contribuie la udarea tinerelor plantaţii, folosind utilaje (pompe, motopompe) sau alte mijloace mai simple. De multe ori, prin procedee simple, puţin costisitoare, cum este, bunăoară, mulcirea (acoperirea cu un strat de paie, rumeguş sau alte materiale) puieţilor plantaţi în toamna anului 1971 şi primăvara aceasta, îndeosebi a celor de pe versanţii însoriţi sau bazine bîntuite de secetă, se poate salva munca a mii de oameni, evitînd pierderea plantaţiilor care necesită investiţii costisitoare. Importantă este acum şi executarea la timp şi corectă a lucrărilor de moblizare a solului, între rînduri, pe rînduri sau în jurul puieţilor. În felul acesta, putem contribui direct la lărgirea fondului forestier al ţării.

Ing. N. FLORIAN

CRESC SUPRAFEŢELE SMULSE DE SUB STĂPÎNIREA APELOR

(Urmare din pag. 1)

Aşa cum aminteam la început, datorită condiţiilor climatice specifice ultimilor ani, nivelul pînzei de apă freatică s-a ridicat în unele zone ale judeţului pînă la suprafaţa terenului. Pe o suprafaţă apreciabilă se manifestă fenomenul de exces de umiditate, ceea ce duce la imposibilitatea cultivării raţionale a acestor terenuri şi, în final, la producţii scăzute. Avînd în vedere amploarea acestui fenomen nedorit, organele de partid şi de stat au iniţiat o vastă acţiune de mobilizare a locuitorilor din satele şi oraşele judeţului pentru a lucra efectiv pe şantierele de muncă patriotică. Au fost întocmite comandamente la nivel de judeţ şi comune, din care fac parte şi specialişti de la direcţia generală agricolă şi unităţi de producţie. La solicitarea comandamentelor comunale, specialiştii de la oficiul de îmbunătăţiri funciare, oficiul de cadastru şi organizarea teritoriului şi oficiul de gospodărire a apelor întocmesc studii şi proiecte. La Casa agronomului din Buzău au fost instruiţi inginerii din cooperativele agricole, pe teme privind dirijarea lucrărilor de îmbunătăţiri funciare. În comune, volumul de terasamente necesare pentru săparea canalelor de evacuare a apei a fost împărţit pe fiecare locuitor, datele privitoare la lucrările efectuate fiind comunicate decadal comandamentului comunal respectiv şi apoi celui judeţean.

Realizările obţinute pînă acum în acţiunile de muncă patriotică dovedesc interesul locuitorilor judeţului nostru de a participa nemijlocit la mai buna gospodărire a pămîntului. Răspunzînd cu entuziasm chemării lansate de argeşeni, mii, zeci de mii de ţărani cooperatori din Cioranca, Glodeanu-Sărat, Mihăileşti, Pogoanele, Smeeni, Căldăraşti, Luciu şi altele, muncitori din întreprinderi, elevi, tineri şi vîrstnici, au participat şi lucrează în continuare cu elan la înlăturarea excesului de umiditate, la sporirea rodniciei ogoarelor buzoiene.

Alături de ţăranii cooperatori s-au remarcat şi unii ingineri din cooperative agricole şi ferme de stat, care au îndrumat cu competenţă şi operativitate lucrările hidroameliorative. Apreciem însă că este de datoria tuturor inginerilor din unităţile agricole de pe cuprinsul judeţului să participe mai activ, direct, la dirijarea acţiunilor de îmbunătăţiri funciare.

Ca o încununare a măsurilor întreprinse la nivelul judeţului putem arăta că suprafeţele scoase de sub influenţa apelor au crescut progresiv, la sfîrşitul anului 1971, rămînînd numai cca 6 000 ha cu exces de umiditate. Acţiunile au continuat şi în primul trimestru al anului curent, fiind desecate încă 4 000 ha. S-au efectuat 145 km de canale, realizîndu-se terasamente ce însumează peste 141.000 m.c. De asemenea, s-au despotmolit sau decolmatat canale existente pe o lungime de 42 km.

În anul acesta şi în cei următori, potrivit programului judeţean de gospodărire raţională a apelor şi extindere a lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, se vor continua într-un ritm susţinut efectuarea documentaţiilor şi executarea lucrărilor de desecare. Vom intensifica sprijinul acordat unităţilor pentru aplicarea celor mai potrivite soluţii tehnice folosind la maximum posibilităţile locale spre a reduce cît mai mult cheltuielile necesare amenajărilor. Nu vom neglija nici măsurile menite să readucă cît mai repede în circuitul economic suprafeţele ameliorate, punînd accent pe aplicarea unei agrotehnici specifice.

Fiecare hectar trebuie să producă recolte maxime, economice ! Acesta este principalul deziderat al nostru, al tuturor lucrătorilor de pe ogoarele buzoiene. Prin lucrările de îmbunătăţiri funciare ce se vor efectua în judeţ, cu precădere desecări, vom putea contribui la ridicarea producţiei agricole şi la consolidarea economică a tuturor unităţilor.

NOI MAŞINI ŞI UTILAJE OMOLOGATE

Industria noastră constructoare de maşini, specialiştii din domeniul cercetării, au realizat noi maşini şi utilaje care au fost omologate în anul trecut, destinate mecanizării lucrărilor în cultura cerealelor, viticultură, pomicultură, zootehnie etc.

La rubrica cu titlul de mai sus revista noastră îşi propune să prezinte, periodic, astfel de utilaje şi dispozitive, spre a fi cunoscute de cît mai mulţi specialişti din unităţile agricole de producţie.

ÎNCĂRCĂTOR HIDRAULIC UNIVERSAL I.H.U.

Utilajul de tip pivotant, cu greifer, se montează pe tractorul U—650. Cu ajutorul lui pot fi mecanizate operaţiile de încărcare în remorci sau diferite mijloace, a cerealelor, gunoiului de grajd, furajelor însilozate, îngrăşămintelor minerale, legumelor bulboase şi rădăcinoase (sfeclă de zahăr, cartofi etc), nisipului, pămîntului etc.

Prin utilizarea unei cupe speciale şi schimbarea corespunzătoare a punctelor de articulare, încărcatul respectiv poate fi folosit şi la excavatul şi curăţatul canalelor.

Şi acum, cîteva caracteristici tehnice principale : înălţarea maximă de ridicare : 6 m ; sarcina portantă, la capătul braţului, circa 700 kg ; sarcina maximă cu greiferul, pentru nisip ; 415 kg. Raza de acţiune atinge 4 m, iar unghiul de rotire, 300°. Presiunea maximă de lucru a instalaţiei hidraulice : 130 atm.

PLATFORMĂ MOBILĂ CU BENZI TRANSPORTOARE — P.B.L.-9

Acest utilaj lucrează în agregat cu tractorul legumicol L—450, fiind destinat transportului în cîmp al tomatelor şi altor legume (ardei, vinete etc). Cu ajutorul platformei tractate P.B.L.—9 se pot recolta toate soiurile de tomate pentru consum şi sămînţă, şi celelalte legume cu coacere eşalonată, cultivate pe teren plan sau modelat.

Cîteva detalii despre modul de lucru cu acest utilaj ; după ce platforma se cuplează la tractor, se coboară transportoarele cu benzi din cauciuc, în poziţie paralelă cu solul, şi se porneşte tractorul cuplîndu-se priza de putere. Lucrătorii se deplasează fiecare pe cîte un rînd de plante în urma platformei şi adună legumele, depunîndu-le pe benzile transportoare. Prin mişcarea lor, benzile colectează legumele în lăzile aşezate pe platformă de către alţi doi manipulanţi. Pe măsură ce lăzile se umplu, acestea sînt stivuite pe platformă de mînuitori, după care se descarcă la capătul parcelei.

Lăţimea de lucru a benzii transportoare este de 9 m (10—14 rînduri de plante) ; viteza de deplasare a tractorului : 0,4—0,7 Km/oră ; capacitatea de încărcare a platformei : 3 000 kg. Necesarul de oameni : 10—14 culegători şi 2—3 manipulanţi.

MAŞINĂ DE STROPIT, TRACTATĂ (M.S.T.-900)

Ea este destinată lucrărilor de stropit pneumatic, în livezile de pomi plantaţi pe teren plan, precum şi în viile cu distanţe între rînduri de peste 2,5 m. Maşina lucrează în agregat cu tractoarele de 40 C.P., pe roţi, precum şi cu tractoarele V—400 (viticol) şi U—401 (pomicol). Pentru livezi şi vii, dispozitivul de pulverizare este de tipul „palmat" ; pentru livezile clasice există dispozitive de pulverizare speciale care sînt manevrate de doi mînuitori aşezaţi pe scaune.

Maşina M.S.T.—900 asigură o pulverizare foarte fină, fapt care permite utilizarea la hectar a unor cantităţi mici de lichid, deci soluţii cu concentraţii mărite (de 2—4 ori mai mari decît cele normale, precum şi cantităţi de apă tot atît de reduse, la unitatea de suprafaţă).

SCUTURATOR DE FRUCTE CU PRELATĂ COLECTOARE

Este vorba de un dispozitiv purtat pe tractoarele de 40 C.P. şi de 65 C.P. (U—650) cu ajutorul căruia pot fi recoltate fructe ca : prune, cireşe, caise şi vişine destinate industrializării. Scuturătorul respectiv este acţionat de la priza de putere, fiind alcătuit din cadru, braţ vibrator, instalaţie hidraulică, transmisie cardanică, multiplicator şi prelată colectoare. Braţul vibrator (organul activ) prinde pomul şi-i transmite mişcarea vibratorie pe care o primeşte de la un motor hidraulic. Multiplicatorul serveşte pentru mărirea de trei ori a turaţiei primite de la priză, şi apoi la transmiterea acestei turaţii mărite la pompa hidraulică montată pe el. Agregatul este deservit de un tractorist şi un muncitor care manevrează braţul vibrator, precum şi de patru muncitori la prelată.

Caracteristicile maşinii : lungimea scuturătorului : 6 020 mm ; greutatea totală : 510 kg ; frecvenţa vibraţiei : 175—1 1000 curse/minut ; amplitudinea vibraţiei : 30,45 şi 60 mm ; unghiul de rotire a braţului : 360° ; diametrul tulpinilor pomilor : pînă la 200 mm ; diametrul prelatei colectoare : circa 6 m.

pe teme economice

Imperativ major după primul trimestru:

PLANURILE DE INVESTIȚII — RITMIC REALIZATE!

Confirmarea ridicării pe o treaptă superioară a răspunderii proiectanților, constructorilor și beneficiarilor pentru materializarea prevederilor din planurile de investiții în agricultură este făcută, după primul trimestru al celui de-al doilea an al cincinalului, de realizările bune obținute pe ansamblul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor. Pregătirea din timp a proiectelor, stăruința pentru deschiderea normală a finanțării, pentru asigurarea materialelor și organizarea judicioasă a activității pe șantiere, utilizarea pe scară mai largă a procedeelor moderne de creștere a productivității în construcții se reflectă în depășirea sarcinilor de plan pe total investiții sau la construcții-montaj cu aproape 5%.

O „disecție" a procentului mediu ne va releva că aceste realizări, în ansamblu superioare trimestrelor din anii precedenți, puteau fi și mai bune, dacă peste tot s-ar fi acționat cu o promptitudine similară. În timp ce pe numeroase șantiere ritmul de lucru a fost intens, pe altele timpul s-a scurs implacabil, fără a se pune în operă integral volumul de investiții stabilit.

Altfel decît pînă nu de mult s-a lucrat, bunăoară, pe șantiere la construcția obiectivelor al căror beneficiar este **Departamentul agriculturii de stat.** Unitățile din subordinea Ministerului Construcțiilor Industriale, Departamentul agriculturii de stat, trusturile sale și conducerile întreprinderilor agricole de stat au îmbunătățit considerabil colaborarea. Aprovizionarea la vreme cu materiale, insistența pentru procurarea și aducerea pe șantiere a diferitelor utilaje, asigurarea forței de muncă calificate, controlul mai sistematic și dezvoltarea cooperării între proiectanți și constructori au făcut posibilă terminarea tuturor obiectivelor restante, programate să intre în funcțiune în trimestrul I.

În acest trimestru au fost date, de asemenea, producției, la termen, noi obiective din planul de investiții pe 1972: este vorba de 2 sectoare de gestație la I.S.C.I.P.-Palota și I.S.C.I.P.-Bacău, 2 sectoare de fătare la I.S.C.I.P.-Ulmeni și, respectiv, la I.S.C.I.P.-Giurgiu; 10 000 de locuri pentru găini din rase ușoare, în fermele de reproducție, la Întreprinderile avicole din Oradea, Brașov și Crevedia și alte 25 000 de locuri pentru tineret avicol de reproducție (din rase ușoare) la Întreprinderea avicolă din Mihăilești. Menționăm că din cele 100 000 de noi locuri pentru găini, 25 000 de locuri au fost date în devans cu aproape două luni de zile.

Ceea ce s-a făcut bun în trimestrul I trebuie consolidat și dezvoltat în actualul trimestru. În mod deosebit, este necesar ca beneficiarii de investiții și constructorii să concentreze eforturile la acele obiective care urmează să fie curînd puse în funcțiune. Ne referim în mod special la cîteva obiective. La ferma avicolă de selecție Arad, bunăoară, care urmează să fie terminată la 30 iunie, au sosit pe șantier prefabricate care nu corespund proiectului. Constructorul — Trustul de construcții industriale Brașov — cu avizul proiectantului trebuie să găsească soluția pentru prinderea pereților laterali și fixarea învelitorilor de azbociment ondulat și, totodată, să grăbească lucrările privind alimentarea cu apă. La Întreprinderea avicolă Brașov este nevoie să fie impulsionate lucrările la halele de găini, la ferma de păsări din rase ușoare. Beneficiarul are obligația de a asigura din timp transformatorul necesar, grupul electrogen precum și incubatoarele și eclozionatoarele. La I.S.C.I.P. Ulmeni și Giurgiu o serie de hale trebuie date în folosință la 30 aprilie iar altele la finele lunii iunie. Pe șantiere se constată însă că nu s-au asigurat toate materialele necesare (ciment, polietilenă etc). Forța de muncă pentru lucrările de tinichigerie și ventilație este, de asemenea, insuficientă. Este întîrziată achiziționarea bateriilor de încălzire. Constructorul — Întreprinderea de construcții agrozootehnice București — și beneficiarii au datoria de a lua măsuri imediate în aceste direcții, pentru ca scadențele fixate să fie respectate. În mod energic trebuie să se procedeze și la I.S.C.I.P.-Palota (unde sînt rămase în urmă lucrările la stația de epurare) precum și pe șantierele stațiilor de uscat furaje verzi de la I.A.S. Dorobanți, Tulucești, Bărăganu, Jegălia și Codlea. Pentru ca acestea din urmă să intre în funcțiune o dată cu prima recoltă de lucernă este oportun ca tovarășii din conducerea Centralei industriale de fabricație, reparații și montaj în agricultură (C.I.F.R.M.A.) să urgenteze livrarea, în cursul lunii curente, a tuturor utilajelor necesare, pentru a se putea face montajul la timp.

Investiții de valori importante au fost prevăzute să se realizeze și în unitățile subordonate **Departamentului agriculturii cooperatiste și gospodăriilor populației.** Și aici, comparativ cu alți ani, la aceeași dată, situația este mult îmbunătățită. Relatăm că procentul realizat față de planul anual este superior mediei pe minister. Cu toate acestea, pe trimestrul I, planul de investiții s-a realizat în proporție de numai 93,2 la sută, din care la construcții-montaj 81,9 la sută. Procentul mediu a fost tras în jos de nerealizările înregistrate în special la **Centrala pentru producerea, valorificarea și industrializarea legumelor și fructelor.** În cadrul acesteia, 17 întreprinderi au realizat și depășit planul de investiții pe trimestrul I, 6 au realizat planul pe total, dar nu și la construcții-montaj, iar 15 întreprinderi — între care cele din județele Timiș, Ialomița, Hunedoara, Caraș-Severin etc. — n-au reușit să-și onoreze sarcinile stabilite, înregistrînd doar 20—50 la sută din plan. Cauzele: insuficiența fondurilor minime pentru deschiderea finanțării la o serie de centre noi de producere a răsadurilor, preocuparea slabă a unor beneficiari de investiții pentru determinarea constructorilor să accelereze lucrările, neprimirea la timp a unor utilaje cu termene de livrare în trimestrul I.

O însemnată rămînere în urmă în domeniul materializării investițiilor există și în cadrul **Centralei de valorificare a cerealelor și producere a nutreturilor combinate.** Pe trimestrul I aici s-a realizat doar 64,7 la sută din plan, respectiv 73,3 la sută la construcții-montaj. O serie de obiective — fabrici de nutreturi combinate (F.N.C.), sau stații de deshidratare a furajelor verzi, magazii, silozuri etc., de fapt lucrări începute din 1971 —, au termene de dare în folosință în trimestrul al II-lea. Altele au termene mai îndepărtate. Fapt este că, deși față de planul anual realizările sînt la nivelul mediei înregistrate pe minister, execuția lucrărilor de investiții n-a decurs peste tot normal. Întîrzierea se datorește carențelor în organizarea muncii pe șantiere, dar mai ales preluării greoaie a F.N.C. de la Departamentul agriculturii de stat, deschiderii finanțării cu întîrziere la unele obiective și controlului slab efectuat în teren.

Înfăptuirea ritmică a investițiilor prezintă o însemnătate deosebită pentru dezvoltarea și modernizarea continuă a agriculturii, pentru creșterea aportului ei la progresul economic general al țării. Aceasta implică o ridicare permanentă a responsabilității proiectanților, constructorilor și beneficiarilor

Revederea critică a activității pe șantierele cu restanțe, dezvoltarea sprijinului acordat unităților de către direcțiile generale județene, centrale, departamente sau direcții generale, desfășurarea tuturor acțiunilor sub semnul prevederii vor permite ca ritmul de realizare a investițiilor să fie susținute, ca toate obiectivele planificate să intre la timp în sfera producției agricole.

Ing. V. STANCU

Pentru dezvoltarea zootehniei, la cooperativa agricolă de producție din Insurăței, județul Brăila, se ridică noi construcții de capacități judicios dimensionate.

Foto: C. DUMITRU

Consiliile intercooperatiste

PROMOTOARE ACTIVE ALE PROGRESULUI TEHNIC ȘI GESTIUNII MODERNE

Recent, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a aprobat încadrarea, în mod experimental, de specialiști agricoli și economiști, salarizați de stat, într-un număr de consilii intercooperatiste, din toate județele.

Prin constituirea consiliilor intercooperatiste, în baza sarcinilor reieșite din **Expunerea cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii,** făcută de tovarășul **Nicolae Ceaușescu** la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie 1970, s-a creat cadrul organizatoric menit să asigure unirea eforturilor mai multor cooperative agricole în scopul folosirii raționale a pămîntului, a fondurilor de investiții, a mijloacelor mecanice, a specialiștilor, a întregii forțe de muncă, pentru creșterea continuă a producției, a avuției obștești, a veniturilor cooperatorilor.

Consiliul intercooperatist reunește cooperativele din aceeași comună sau din două-trei comune învecinate; el coincide cu raza de activitate a unei stațiuni pentru mecanizarea agriculturii. Format din reprezentanții conducerii cooperativelor, specialiști din cadrul acestora, directorul întreprinderii de mecanizare din zona respectivă și reprezentanți ai consiliilor populare comunale, consiliul intercooperatist este un organism cu atribuții de mare importanță, chemat să acționeze, cu asentimentul cooperativelor, în chip unitar și eficient, în direcția rezolvării unor sarcini complexe: zonarea culturilor, în funcție de condițiile pedoclimatice și economice, specializarea producției și organizarea fermelor intercooperatiste specializate, folosirea cît mai rațională a tractoarelor și mașinilor agricole, utilizarea judicioasă a specialiștilor din cooperative, realizarea unor lucrări de investiții de interes comun, aprovizionarea tehnico-materială, organizarea întrajutorării cooperativelor, generalizarea metodelor care s-au dovedit eficiente în activitatea cooperativelor agricole etc. Practic, consiliile intercooperatiste trebuie să acționeze ca promotoare active ale progresului tehnic în toate domeniile și ale gestiunii economice moderne.

Pentru îmbunătățirea activității acestora, de curînd, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a aprobat încadrarea, în mod experimental, în cursul anului 1972, de specialiști agricoli, ca salariați de stat, într-un număr de consilii intercooperatiste din toate județele. Numărul consiliilor intercooperatiste care vor fi încadrate cu specialiști agricoli se stabilește de către M.A.I.A.A. împreună cu U.N.C.A.P. și comitetele executive ale consiliilor populare județene și al Municipiului București, în măsura în care aceste cadre pot fi asigurate, prin redistribuire, de la direcțiile generale pentru agricultură, industrie alimentară și ape precum și de la unitățile subordonate acestora direct sau cu dublă subordonare. **Hotărîrea recomandă alegerea acestor cadre în funcția de președinți ai consiliilor intercooperatiste.** Se precizează, totodată, că în funcția de președinte la consiliile intercooperatiste poate fi ales și directorul stațiunii pentru mecanizarea agriculturii sau un președinte de cooperativă agricolă de producție. În asemenea cazuri, la aceste consilii intercooperatiste se va putea încadra un specialist agricol în funcția de **inginer șef,** ca salariat de stat.

Specialiștii agricoli încadrați conform acestei hotărîri au obligația de a ajuta tehnic, economic și organizatoric consiliile intercooperatiste la îndeplinirea sarcinilor care le revin, asigurînd în același timp îndrumarea cooperativelor agricole de producție, în vederea dezvoltării și consolidării lor.

Hotărîrea mai prevede că **la consiliile intercooperatiste cu activități mai complexe, îndeosebi în domeniul valorificării producției, se va putea încadra, de asemenea, în mod experimental, cîte un economist,** ca salariat de stat. Economiștii încadrați la consiliile intercooperatiste au sarcina de a asigura îndrumarea economico-financiară a cooperativelor agricole de producție și îndeosebi în activitatea de contractare și valorificare a produselor agricole.

Pentru personalul consiliilor intercooperatiste, acordarea salariilor tarifare se va face în conformitate cu prevederile H.C.M. nr. 914/1968, cu modificările ulterioare, în raport de gradul de realizare a sarcinilor stabilite pentru aceste unități de către direcția generală pentru agricultură, industrie alimentară și ape, a sarcinilor ce decurg din hotărîrile consiliului intercooperatist și din regulamentul de organizare și funcționare a consiliilor intercooperatiste pe care M.A.I.A.A. împreună cu U.N.C.A.P. îl vor elabora în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a hotărîrii.

După experimentare s-a prevăzut că, la finele anului 1972, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor va analiza rezultatele aplicării prevederilor hotărîrii și va prezenta Consiliului de Miniștri propuneri corespunzătoare.

Neîndoielnic, noile măsuri luate pentru îmbunătățirea activității consiliilor intercooperatiste vor contribui în mod hotărîtor la creșterea competenței și operativității acestora, vor influența pozitiv asupra gospodăririi mai eficiente a fondului funciar, a tuturor mijloacelor materiale și financiare, în interesul consolidării și înfloririi continue a cooperativelor agricole, ridicării bunăstării cooperatorilor, creșterii aportului agriculturii cooperatiste la progresul economic general al țării.

U.F.R.M.A. Timişoara

SE SPECIALIZEAZĂ ÎN FABRICAŢIA MAŞINILOR AGRICOLE

Dincolo de poarta cunoscutei Uzine de fabricaţii, reparaţii şi montaj în agricultură din Timişoara pătrunzi dintr-o dată în tumultul activităţii cotidiene. Depăşind noţiunea strictă de hală şi atelier, spaţiul de lucru cuprinde şi o mare parte din zona neacoperită dintre clădiri, transformată ad-hoc într-o a doua „hală" de fabricaţie. Electrocare, maşini, poduri rulante, te întîmpină la tot pasul, în perimetrul deschis al uzinei, care este de fapt o prelungire a spaţiilor închise de lucru. Volumul din ce în ce mai mare de operaţiuni ce trebuie executate a impus, de fapt, aceasta.

Extinderea unităţii a început din 1962. S-au ridicat hale şi spaţii noi de lucru şi azi Uzina de fabricaţii, reparaţii şi montaj în agricultură îşi desfăşoară activitatea în trei secţii distincte. La sediul central, în atelierele şi halele existente, se execută utilaje, maşini agricole şi piese de schimb. A-

Un loc organizat ştiinţific. Aici, la maşina de găurit, Gheorghe Mosor realizează o înaltă productivitate a muncii.

cesta este de fapt nucleul viitoarei uzine de fabricaţie. Celelalte două secţii, una de construcţii metalice din tablă şi laminate din tablă şi cea de tapiţerie completează activitatea de fabricaţie, dar execută şi o gamă de produse pentru alte unităţi cu care uzina are relaţii de cooperare.

Din 1970 U.F.R.M.A. Timişoara a început adevărata sa specializare în fabricaţia de maşini agricole acţiune susţinută de un volum însemnat de investiţii. În prima etapă, este prevăzută extinderea atelierului de prelucrări mecanice şi sculăria. În noua clădire cu două nivele, la parterul căreia se vor concentra aceste activităţi, vor fi reunite cele 25 de

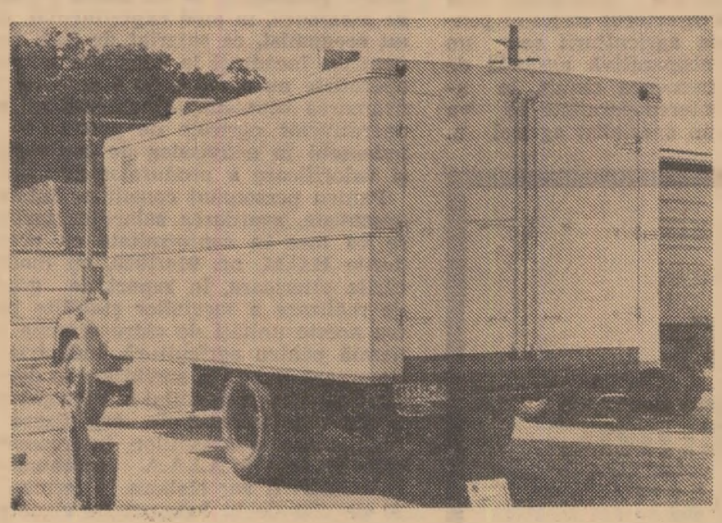

Autodubă izotermă

strunguri şi alte maşini de prelucrat, care astăzi se află dispersate în 5 puncte de lucru. Prin această investiţie se realizează o dirijare operativă a producţiei, reducerea volumului de transport-manipulare a materialelor şi altele.

Tot în această primă etapă volumul însemnat de investiţii va aduce modificări substanţiale şi la alţi indicatori economici sau tehnico-economici. Astfel, gradul de ocupare a spaţiului productiv clădit va depăşi 46 la sută din întreaga suprafaţă a uzinei. Dotarea cu utilaje şi maşini noi necesare completării şi modernizării procesului de muncă va fi, în 1972 de trei ori mai mare faţă de cea existentă cu numai doi ani în urmă. Se realizează în acest fel o înzestrare tehnică corespunzătoare noului profil, de uzină de fabricaţii. Pe lîngă creşterea substanţială a productivităţii muncii şi reducerea cheltuielilor de producţie la sfîrşitul primei etape, respectiv la încheierea acestui an, se va realiza o producţie globală suplimentară, de peste 7,5 milioane de lei numai pe seama noilor investiţii.

O a doua etapă va marca intrarea în funcţiune a unei noi hale de fabricaţii pentru maşini agricole, în care se vor produce anual peste 650 tone de utilaje şi piese de schimb, cu un spor de producţie de peste 20 milioane lei. Următoarea etapă de investiţii, şi ultima în acest cincinal, prevede ridicarea unei hale pentru fabricaţii metalice mari, voluminoase, cum sînt hidrosferele de la 60 la 150 mc, autoutilitare specifice zootehniei, sau culturii plantelor etc. Reorganizarea şi reamenajarea halelor existente, înfiinţarea unui depozit de materiale şi de debitare automată, o secţie de pregătire a fabricaţiei, lucrări făcute în mare parte din fonduri de mică mecanizare, vor permite uzinei din Timişoara ca la sfîrşitul anului 1974 să realizeze în aceste spaţii noi peste 500 tone de produse şi o producţie globală suplimentară de peste 12 milioane de lei.

Cînd a început de fapt această acţiune ? Este greu de precizat cu exactitate. Totuşi, o privire în structura planului de producţie ne arată că în anul 1965 peste 54 la sută din activitatea uzinei o reprezentau reparaţiile la tractoare şi maşini agricole. Diferenţa de pînă la 100 la sută revenea fabricaţiei de piese de schimb şi a unor utilaje. La sfîrşitul anului 1970 volumul reparaţiilor nu mai reprezenta decît 3,9 la sută pentru ca în anul în curs această activitate să fie practic desfiinţată. O amploare destul de mare a luat-o însă fabricaţia pieselor de schimb şi de utilaje, aceasta din urmă avînd o pondere de peste 53 la sută în structura planului de producţie.

Volumul mare şi diversitatea de piese de schimb executate de Uzina de fabricaţii, reparaţii şi montaj în agricultură Timişoara, pentru tractoarele U-650, U-651 sau DT-54 şi DT-75, precum şi pentru combinele C-1, C-3 sau semănătoarea SPC-6, a condus, pe de o parte la creşterea gradului de specializare a colectivului de lucrători din uzină, iar pe de altă parte la îmbunătăţirea tehnologiilor de lucru aplicate.

— La sculărie, de exemplu, ne-a informat **ing. Carol Tusing**, şeful serviciului tehnolog şef, cu toate că şi în prezent se lucrează cu maşini universale, executăm lunar circa 30—40 de scule, dispozitive sau verificatoare de complexitate medie şi mare. În ultimii doi ani, datorită ridicării calificării şi completării dotării, am ajuns să realizăm performanţe pe care nici nu le bănuiam cu cîţiva ani în urmă. În prezent, conchidea interlocutorul nostru, am reuşit să fabricăm unele matriţe care, în urma unei singure operaţii de presare, de exemplu, ne permite să obţinem piesa completă. Se realizează, în acelaşi timp, automat, operaţiile de ambutisare, crestare, decupare, şlefuire.

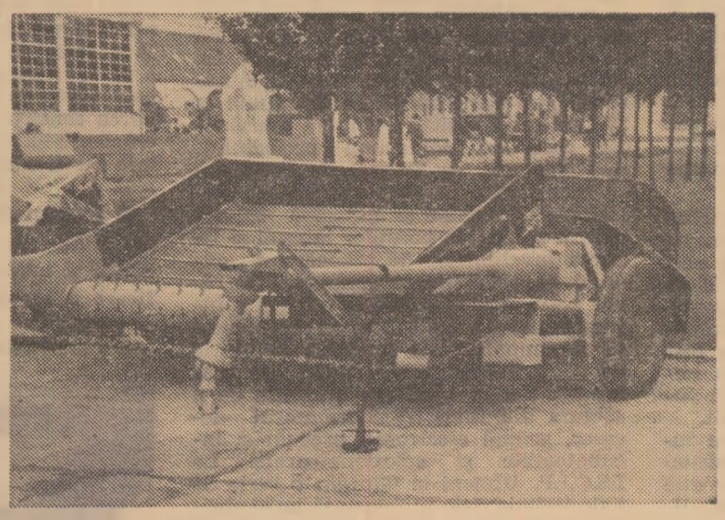

Dispozitivul de recoltat mazăre verde M.R.M.-2,2 M

Exemple similare, de operaţiuni conjugate, ce se comandă doar printr-o singură apăsare de buton sau manetă, sînt numeroase în uzina din Timişoara, ele aplicîndu-se la un sortiment destul de larg de piese de schimb pentru tractoare sau maşini agricole.

Pe lîngă diversa gamă a pieselor de schimb, activitatea de fabricaţie, aşa cum aminteam, are, de la un an la altul, o pondere tot mai mare în volumul producţiei marfă. Aici, la Timişoara, se realizează maşini şi utilaje pentru toate sectoarele de activitate ale agriculturii. Vom încerca să prezentăm, pe scurt, cîteva maşini şi instalaţii de interes general, pe care le produce curent această uzină.

Pentru producţia vegetală a fost pusă la punct **maşina de recoltat mazăre verde tip M.R.M.-2,2 M.** Cu ea se pot recolta mecanizat şi lucerna pentru sămînţă, borceagurile sau alte culturi căzute. Maşina poate fi tractată de tractorul de 40 sau 65 C P Acţionarea organelor active ale maşinii se face de la priza de putere a tractorului, prin intermediul axului cardanic, respectiv al transmisiei. Trecerea maşinii din poziţia de lucru în cea de transport şi invers se face prin intermediul sistemului hidraulic al tractorului. În timpul recoltării plantele, sub acţiunea degetelor smulgătorului şi aparatului de tăiere, sînt ridicate, secţionate şi depuse pe transportorul longitudinal. Acesta le conduce pe transportorul transversal care le depune pe sol sub formă de brazdă continuă. Lăţimea de lucru a acestei maşini, de 2,2 m, şi viteza de deplasare de 4—6 km/oră poate asigura o productivitate de 0,4-0,7 ha/oră, fapt ce permite aplicarea unor tehnologii noi în recoltarea culturii mazării, lucernei, borceagurilor în timpul optim şi cu pierderi minime.

Din anul trecut a început şi producţia de serie pentru **dispozitivul de protecţie automată şi funcţionare după program pentru agregatul mobil de aspersiune**, compus dintr-un tablou de comandă, dispozitiv de oprire, semnalizator optic, semnalizator acustic. Echipamentul se foloseşte împreună cu agregatele de pompare A.P.T. 4-M şi A.P.T.-50/60, cărora le asigură condiţii optime de funcţionare şi un regim de exploatare la parametrii indicaţi. Dispozitivul de protecţie automată comandă oprirea motorului cînd apare vreo defecţiune la echipamentul de aspersiune şi presiunea apei scade la 4 Kgf/cm², respectiv 6 Kgf/cm². De remarcat şi faptul că, în funcţie de programul de irigaţii stabilit, motorul poate funcţiona un timp bine determinat, după expirarea căruia se poate comanda automat oprirea motorului.

Pentru dotarea atelierelor mecanice din staţiunile pentru mecanizarea agriculturii sau a

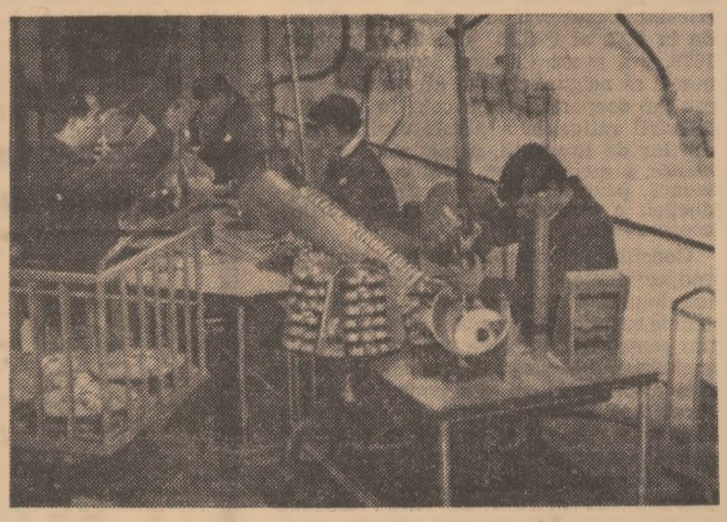

Aspect de muncă de la asamblarea discului de ambreiaj pentru tractor

întreprinderilor agricole de stat, U.F.R.M.A. Timişoara produce **masa de sudură tip M.S. 1-00. D. cu absorbţie locală a gazelor.** Destinată atelierelor în care se execută operaţii de sudare a unor piese de dimensiuni mici şi mijlocii, masa asigură o bună protecţie a sudorului împotriva unor intoxicaţii cu gaze degajate în timpul lucrului, emanaţiile toxice fiind absorbite de un sistem de ventilaţie şi dirijare spre exteriorul spaţiului de lucru. În aceeaşi categorie de utilaje se înscrie şi **bancul de încercat şi reglat servodirecţia la tractoarele U—650 şi U—651** folosit cu bune rezultate la probarea servomotorului hidraulic ce intră în componenţa direcţiei tractoarelor, precum şi **trusa de verificat instalaţia electrică a tractoarelor** — în special generatoarele şi releele regulator, conductorii electrici şi bateriile de acumulatori. Un alt produs indispensabil tuturor punctelor de alimentare cu carburant lichid, **pistolul de alimentare,** este prevăzut cu un furtun de cauciuc de 5 m lungime racordat la staţie, asigurîndu-se cu ajutorul lui o alimentare raţională şi fără pierderi.

Dezvoltarea rapidă a sectorului zootehnic presupune furajarea raţională a animalelor deci o asigurare corespunzătoare cu toate sorturile de nutreţuri. Prepararea acestora se face însă tot mai mult în unităţi specializate, în fabrici de nutreţuri combinate. Manipularea, ambalarea şi transportul acestor furaje se făcea şi se mai face încă destul de greoi şi necesită foarte multă forţă de muncă. Aceste operaţiuni se pot face acum, mecanizat, cu ajutorul **autocamionului basculant cu benă etanşă tip F.1-O.A** — totul manevrîndu-se de la bordul maşinii, într-un timp record. De la F.N.C., nutreţurile combinate necesare complexelor de creştere a animalelor se descarcă automat, direct în bena autocamionului, la destinaţie fiind uşor de evacuat, prin basculare.

Tot pentru sectorul zootehnic din I.A.S. sau C.A.P., la U.F.R.M.A. Timişoara se produce **perla-ţesală „Rapid" cu aspiraţie,** folosită la curăţirea periodică a vacilor de lapte şi a taurinelor la îngrăşat. Ea asigură reţinerea impurităţilor aspirate într-un colector de praf. Gama produselor destinate zootehniei este însă mult mai mare. Tot acestui sector îi sînt destinate dispozitivele pentru legarea vacilor, grătarele metalice pentru fermele specializate, izoterme pentru transportul viţeilor, scaunul mulgătorului şi altele.

Un volum foarte mare de instalaţii, utilaje şi echipamente destinate industriei alimentare au fost şi sînt produse de uzina din Timişoara. Reţinem cîteva din ele : **pompa pentru saramură** folosită la conservarea legumelor şi fructelor în timpul iernii ; **instalaţia de dozat şi depelat chimic legume şi fructe,** sortiment din care au şi fost livrate pînă în prezent 22 de bucăţi la I.L.F.-urile din ţară etc.

Paralel cu activitatea de fabricaţie, secţia de tapiţerie a uzinei execută depozite de legume şi fructe din pînză de cort sau corturi pentru cazare, saltele din deşeuri de moltopren, apărătoare de vînt pentru instalaţia de împrăştiat îngrăşăminte şi altele.

C. STĂNESCU

Un obiectiv de prim ordin pentru toate întreprinderile din industria alimentară

REDUCEREA CHELTUIELILOR DE PRODUCŢIE

La Conferinţa pe ţară a cadrelor de conducere din întreprinderi şi centrale industriale şi de construcţii s-a scos în evidenţă, printre alte probleme esenţiale ale progresului economic, necesitatea concentrării atenţiei asupra creşterii eficienţei economice, pe calea reducerii cheltuielilor de producţie. În ampla cuvîntare ţinută cu acest prilej, tovarăşul Nicolae Ceauşescu sublinia : **„Este necesar ca toate comitetele şi consiliile oamenilor muncii să stabilească măsuri concrete şi să acţioneze cu răspundere pentru reducerea cheltuielilor de producţie".**

Din analizele efectuate în cadrul centralelor şi la unele întreprinderi din industria alimentară rezultă că există posibilităţi largi de acţionare asupra tuturor elementelor de cheltuieli în vederea reducerii costurilor de producţie. Experienţa arată că în întreprinderile unde problema reducerii costurilor de producţie a constituit o preocupare permanentă a colectivelor de conducere s-au obţinut rezultate notabile. Pe această linie se înscriu întreprinderile de industria laptelui Ilfov, Mureş, Timiş, Fabrica de ţigarete Bucureşti, întreprinderile din cadrul Centralei spirt, bere, amidon şi industria tutunului, precum şi cele din Grupul de utilaje şi construcţii pentru industria alimentară, unde responsabilitatea, simţul gospodăresc au fost ridicate la cote superioare.

Practica a dovedit că posibilităţile existente de reducere a cheltuielilor de producţie devin realităţi acolo unde orice acţiune tehnică sau de altă natură este trecută prin „filtrul economic". Netratarea acestor laturi în mod unitar, corelat, conduce — aşa cum s-a întîmplat la Întreprinderea de pescuit oceanic Tulcea, la Întreprinderile de industria cărnii Galaţi şi Caraş-Severin, la întreprinderile de industrializarea laptelui Huedoara, Maramureş, Tulcea şi altele — la depăşirea nivelului cheltuielilor planificate.

DINAMICA REDUCERII CHELTUIELILOR LA 1 000 DE LEI PRODUCŢIE MARFĂ

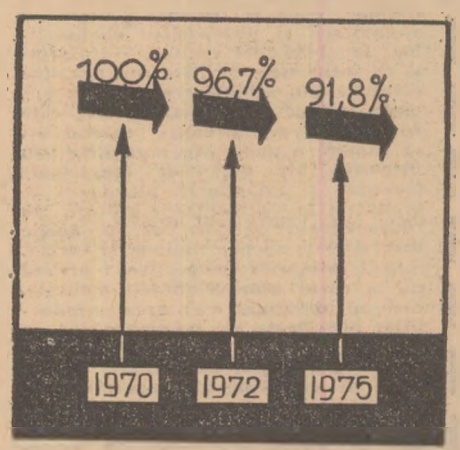

Stă însă în puterea fiecărei întreprinderi ca, după o studiere atentă a structurii cheltuielilor, să stabilească măsuri eficiente de reducere a acestora. Cu deosebit discernămînt trebuie analizate, în primul rînd, cheltuielile legate de materia primă care au o pondere de peste 85% în majoritatea subramurilor din industria alimentară. **O revedere critică a normelor de consum, a cheltuielilor de transport cu materia primă de la furnizor la fabrici, a modului cum este dirijată materia primă între judeţe, a nivelului calitativ al materiei prime, a posibilităţilor de valorificare integrală a subproduselor etc., ne va ajuta să punem în evidenţă rezerve considerabile de reducere a cheltuielilor.**

După cum se cunoaşte, pentru un număr mare de sortimente ce se fabrică în întreprinderi, actualele norme de consum sînt derivate din standarde şi norme interne de calitate, aprobate cu cîţiva ani în urmă. Conţinutul acestora este, în unele cazuri, depăşit fie datorită mutaţiilor intervenite în gustul consumatorilor, fie ca urmare a modernizării mijloacelor tehnice de producţie. Această situaţie face necesară **o reproiectare a unor standarde şi norme interne de calitate.** O asemenea acţiune va avea influenţe asupra ordinului de mărime a consumurilor specifice de materii prime, va duce la reducerea normelor de pierderi tehnologice şi scăzăminte. Micşorarea consumurilor specifice, numai cu 1% pe întregul departament al industriei alimentare ar însemna, practic, o reducere a costurilor cu peste 260 milioane de lei ! Reproiectarea trebuie să fie făcută însă pe baze riguros ştiinţifice, pentru a nu împieta asupra calităţii produselor.

O altă sursă de economii o constituie **reducerea cheltuielilor de transport.** În anul 1971, costul transportului materiei prime a reprezentat în cadrul unităţilor aparţinînd departamentului industriei alimentare, valori mari. În anii viitori, avînd în vedere creşterea volumului de materii prime, acest volum de cheltuieli va spori. Ponderea importantă a cheltuielilor legate de transportul şi manipularea materiei prime obligă la o analiză atentă, la luarea unor măsuri adecvate. Se impune din ce în ce mai mult abandonarea criteriilor empirice de repartizare a aprovizionării materiei prime şi introducerea unor metode moderne de optimizare a transporturilor, bazate pe programarea matematică.

Optimizarea transportului materiei prime trebuie extinsă şi la mijloacele proprii de transport din întreprinderi. În industria laptelui, de pildă, determinarea unor rute optime duce la creşterea gradului de utilizare a parcului auto şi la aprovizionarea ritmică a fabricilor cu materie primă.

Mai multă grijă decît pînă acum trebuie acordată şi reducerii manipulărilor la încărcarea-descărcarea şi depozitarea materiei prime. În industria alimentară, în afara reducerii perisabilităţilor printr-o atentă manipulare, scurtarea ciclului de aducere de la furnizor şi trecerea la fabricaţie are influenţe pozitive asupra randamentelor de prelucrare şi, respectiv, asupra calităţii produselor, ceea ce, în final, se reflectă în micşorarea costurilor.

Raţionalizarea dirijării materiei prime constituie o cale eficientă de reducere a cheltuielilor. Se ştie că pentru folosirea integrală a capacităţilor de producţie, în unele subramuri ale industriei alimentare se efectuează încă **transporturi interjudeţene de materie primă lungi şi costisitoare.** Înlăturarea acestora impune ca toate centralele industriale să analizeze posibilitatea ca fiecare fabrică să fie deservită de zonele de materie primă din jurul acesfora. În industria zahărului, de pildă, programarea începerii campaniei de producţie ar trebui să fie pusă de acord cu data începerii recoltatului sfeclei de zahăr din zonele cele mai apropiate pentru înlăturarea vehiculărilor de sfeclă de la mari distanţe. În industria cărnii, printr-o raţională folosire a celor mai bune abatoare şi a frigoriferelor s-ar putea înlocui transportul animalelor cu transportul cărnii, aceasta fiind o soluţie mai economică decît dirijările de animale vii. În industria laptelui capacităţile de prelucrare din secţiile de industrializare ar putea fi utilizate în timpul verii cu precădere pentru producţia stocabilă (brînzeturi) urmînd ca în restul anului să se execute celelalte produse lactate, fapt ce ar contribui la diminuarea dirijărilor exagerate de lapte.

Îmbunătăţirea continuă a calităţii materiei prime ce se introduce în procesul de fabricaţie, constituie o modalitate dintre cele mai importante de diminuare a nivelelor actuale de cheltuieli.

În acest sens, se resimte necesitatea unor perfecţionări în sistemul de cointeresare a producătorilor de materii prime agricole. În afara relaţiilor contractuale şi a avantajelor actuale pe care industria le oferă producătorilor agricoli se impune ca, încă din acest an şi respectiv pînă la sfîrşitul cincinalului, în toate subramurile industriei alimentare **să se treacă la plata materiei prime după conţinutul util,** măsură practicată curent în majoritatea ţărilor din Europa. Plata sfeclei de zahăr după conţinutul de zahăr, a laptelui, după conţinutul de grăsime, substanţă proteică şi încărcătură microbiană, a porcilor livraţi la fondul de stat după proporţia de carne şi grăsime, a seminţelor de floarea-soarelui după conţinutul de ulei etc., ar stimula producătorii de a selecţiona şi introduce în cultură sau de a produce materii prime cu un conţinut util ridicat. Pe de altă parte, fabricile producătoare ar dispune de o materie primă cu un randament ridicat, ceea ce ar determina o creştere a eficienţei economice.

Diminuarea costurilor de producţie este strîns legată şi de **valorificarea integrală a subproduselor** ce rezultă din prelucrarea materiei prime. În acest domeniu, în fiecare sector de activitate există încă mari rezerve. În industria cărnii, de exemplu, pînă în acest an s-au valorificat numai parţial subproduselе rezultate din sacrificarea animalelor. În industria laptelui este posibilă valorificarea, prin industrializare a întregii cantităţi de zer şi zară, introducerea pe scară largă în consum a laptelui degresat, urdirea întregii cantităţi de zer rezultat de la fabricarea brînzeturilor de oaie.

O altă sursă de reducere a cheltuielilor de producţie este introducerea unui **regim sever de economii la combustibili, energie, aburi şi apă,** a căror pondere în structura cheltuielilor, la nivelul anului 1972, este de circa 2,1%. Pe această linie se impune introducerea, în toate unităţile de producţie, a aparatelor automate de reglare, măsură şi control şi o strictă supraveghere a funcţionării instalaţiilor.

Folosirea deplină a capacităţilor de producţie, constituie, de asemenea, o cale sigură de reducere a cheltuielilor de producţie. În acest scop, în afara măsurilor obişnuite de asigurare ritmică a materiei prime, de identificare şi înlăturare a locurilor înguste, trebuie luate măsuri pentru creşterea gradului de folosire intensivă şi extensivă a capacităţilor de producţie.

În cadrul costurilor de producţie, **cheltuielile privind salariile,** la nivelul anului 1972, reprezintă cca. 5,3%. Reducerea ponderii acestor cheltuieli este strîns legată de creşterea productivităţii muncii. Pentru anul 1972 se prevede ca productivitatea muncii să crească cu 12%, faţă de realizările anului trecut. Spre a se asigura realizarea acestui nivel este necesară determinarea exactă a consumului actual de manoperă la fiecare produs, la fiecare fabrică, în condiţiile tehnico-organizatorice existente. Întreprinderile vor trebui să acorde, totodată, mai multă atenţie utilizării fondurilor de mică mecanizare şi de tehnică nouă, pentru realizarea măsurilor stabilite de creştere a productivităţii muncii.

Obţinerea unei eficienţe înalte necesită, aşadar, cunoaşterea amănunţită a tuturor elementelor de cheltuieli şi stabilirea de măsuri concrete pentru fiecare sursă de economii.

Comitetele oamenilor muncii din întreprinderile de industrie alimentară trebuie să acţioneze în acest sens cu toată perseverenţa.

Vintilă ROTARU
director în Departamentul industriei alimentare

CÎND VA FI INTRODUS „CONTIFLUXUL" ÎN INDUSTRIA LAPTELUI ?

Din producţia totală de brînză, 60% este telemea. Puţini ştiu însă că acest produs, extrem de delicios, se prepară încă manual. Nu numai la noi, ci în toată lumea, maiştrii brînzari depun un mare volum de muncă pentru obţinerea telemelei.

În urmă cu mai bine de două decenii, un inginer, Vasile Nicolici, *de la Institutul de cercetări şi proiectări pentru industria alimentară, a început să studieze posibilitatea mecanizării preparării telemelei. După ani de zile, în 1958, el realizează o instalaţie de laborator. Mai tîrziu, un model experimental cu performanţe bune este pus în funcţiune la Fabrica de produse lactate din Bucureşti. Un alt model experimental, şi mai perfecţionat, este creat la cererea conducerii fostului minister al industriei alimentare şi pus în producţie la una dintre cele mai moderne fabrici de brînză din ţară. Se fac fel de fel de experimentări, fel de fel de testări, se formează comisii de specialişti, după care instalaţia pentru fabricarea brînzei telemea în flux continuu este omologată. Realizarea aceasta a fost considerată ca invenţie şi a fost brevetată ca atare la Oficiul de stat pentru invenţii şi mărci Invenţia, denumită de autorul ei „Contiflux", a fost brevetată apoi într-o serie de ţări, multe firme din străinătate dorind să cumpere instalaţia de fabricat brînză telemea.*

Inginerul Nicolici şi-a perfecţionat continuu invenţia, două instalaţii, construite după proiectele sale, fiind experimentate la Fabrica de produse lactate din Caracal, după care o comisie a decretat că ea poate funcţiona la nivel industrial.

Ulterior s-au cerut inventatorului noi perfecţionări. „Contiflux" a devenit „problema 32 D" — cum se scrie acum pe dosarele care conţin actele instalaţiei respective. A fost făcut un nou studiu şi din nou s-a pus concluzia că instalaţia poate funcţiona în fabricile de produse lactate. Conducerea Departamentului industriei alimentare a dat dispoziţie tuturor factorilor răspunzători ca această invenţie să fie aplicată în industria laptelui, trasînd sarcini precise, care n-au fost însă duse la îndeplinire. Cineva a cerut o nouă modificare a corpului de coagulare. Inginerul Nicolici a realizat-o şi pe aceasta, dosarul invenţiei primind încă un... indicativ — T-68-00. În sfîrşit, în 1970, invenţia a fost programată pentru avizare, după care trebuia aplicată şi extinsă în industria laptelui. Dar nimeni n-a mai auzit de rezultatele acestei avizări. Nimeni nu mai ştie precis de ce această invenţie încă nu se aplică în producţie.

Că instalaţia inginerului Nicolici este superioară metodelor anterioare de fabricat telemea au spus-o mulţi specialişti de la Oficiul de invenţii, de la Centrala laptelui sau din fabricile de produse lactate cu care am stat de vorbă. Iată cîteva extrase din prospectul instalaţiei (da, s-au tipărit şi cîteva mii de prospecte !) : faţă de metoda manuală, instalaţia ridică productivitatea de aproape trei ori ; pierderile în zer, la fabricaţia manuală, sînt de 0,3—0,4%, iar la „Contiflux" de 0,1—0,15%, ceea ce înseamnă că, la fiecare tonă de brînză, instalaţia „scoate" în plus 38 kg de telemea ; datorită productivităţii înalte a „Contifluxului" şi a randamentului tehnologic, investiţia pentru o asemenea instalaţie se amortizează în 3 luni şi aduce, faţă de procedeele manuale, o economie anuală de 500 000 lei ; în plus, instalaţia asigură condiţii perfecte de igienă la prepararea brînzei.

„Contifluxul" — datorită performanţelor sale — trebuie, aşadar, să-şi ocupe locul cuvenit în zestrea fabricilor de produse lactate. Este o problemă căreia Centrala industrializării laptelui are datoria să-i găsească cît mai urgent rezolvarea.

Ion PREDA

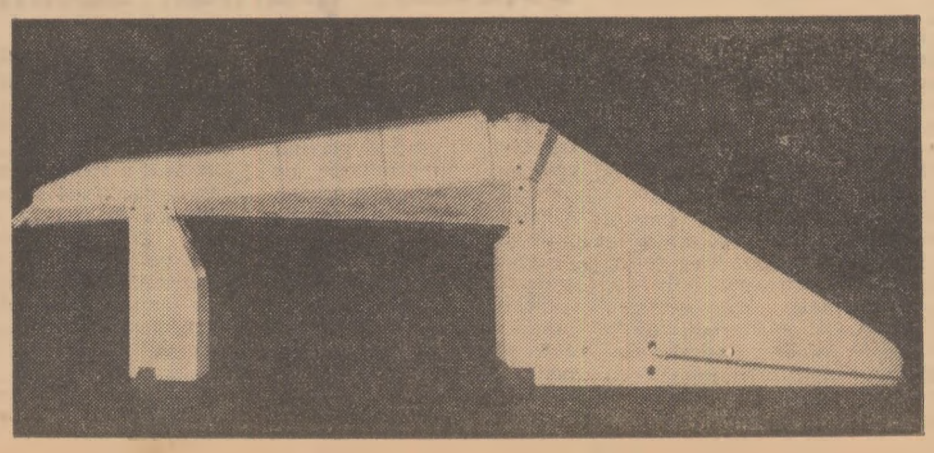

Popas la Fabrica de ţigarete Bucureşti

DINAMISM ŞI CREATIVITATE

Din multitudinea de atribute care caracterizează activitatea colectivului de muncă de la Fabrica de ţigarete Bucureşti, reporterul le-a ales doar pe acestea două : DINAMISM şi CREATIVITATE. Şi aceasta pentru că, după părerea sa, cele două noţiuni dacă nu implică cel puţin sugerează deopotrivă — hărnicia şi priceperea spiritul de iniţiativă şi disciplina, elanul şi conştiinciozitatea, într-un cuvînt, tot ceea ce poate da sens şi strălucire activităţii umane.

Dinamismul ni-l relevă în limbajul lor sec dar copleşitor de convingător, cifrele.

Anul trecut, în condiţii de producţie nu dintre cele mai bune, întreprinderea a reuşit să depăşească prevederile de plan cu 9,4% la valoarea producţiei globale, cu 6,9% la valoarea producţiei marfă, cu 13,5% la livrările pentru export şi cu 37,6% la beneficii ; productivitatea muncii a crescut şi ea, faţă de prevederi cu 6,7%, iar cheltuielile la 1 000 de lei producţie marfă au fost cu 8,40 lei sub indicele planificat. S-ar mai cuveni adăugat că nivelul economiilor a cunoscut o asemenea cotă, încît premiile pe care salariaţii le-au încasat pentru realizarea acestora s-au cifrat la peste 750 000 de lei.

— Era musai să ne menţinem la o asemenea „stachetă" — remarcă tehniciana principală *Ioana Milandru*, preşedinta comitetului sindicatului. Pentru rezultatele din 1970, fabrica noastră a primit Steagul roşu şi Diploma de întreprindere fruntaşă pe ramură şi, e doar în firea omului să lupte pentru a păstra ceea ce a cucerit.

— Şi apoi, e de părere *ing. Constantin Teodoru*, directorul fabricii şi totodată preşedinte al comitetului oamenilor muncii, o dată ce ai pornit-o spre înălţimi, să vrei şi nu te mai poţi opri. Te cheamă parcă piscurile.

Că aşa stau lucrurile, nu e nevoie să căutăm cine ştie ce argumente. Realizările întreprinderii din acest prim trimestru al anului în curs sînt suficient de convingătoare. În condiţiile în care, la aceleaşi capacităţi şi cu acelaşi număr de salariaţi, planul pe anul 1972 prevede obţinerea unei producţii cu 20% mai mare decît cea dobîndită în 1971, fabrica a izbutit ca în primele trei luni nu numai să realizeze ci să şi depăşească, cu însemnate procente, prevederile la toţi indicatorii.

Şi aici, în obţinerea acestei continue spirale a producţiei, un rol preponderent îl are valorificarea inteligenţei tehnice proprii, acel spirit de creativitate de care amintem la începutul acestor rînduri.

Vizitînd diferitele ateliere şi secţii ale fabricii, stînd de vorbă cu numeroşi muncitori, tehnicieni, ingineri, ne-am dat seama că în cadrul întreprinderii există un atotcuprinzător climat de emulaţie pentru perfecţionarea tehnicii, o largă mişcare de inovaţii, de care comitetul sindicatului şi cel al oamenilor muncii se preocupă cu grijă. Iar rezultatele vin să răsplătească din plin această preocupare.

Astfel, dacă ar fi să ne referim doar la cîteva dintre perfecţionările tehnice mai recente, s-ar cuveni să amintim de modernizarea instalaţiei de uscat tutun tăiat, de introducerea, tot în cadrul atelierului pentru tăiat tutun, a benzilor vibratoare, construite în fabrică, în locul celor rulante (inovaţie care înseamnă nu numai evitarea risipei de materie primă, dar şi o simţitoare îmbunătăţire a întreţinerii utilajului) sau de maşina de denervurat tutun, o realizare tehnică de nivel mondial, care în momentul de faţă se „multiplică" în atelierul întreprinderii atît pentru nevoile proprii cît şi pentru alte unităţi similare din ţară.

De asemenea, prin producerea în cadrul întreprinderii a tamburilor pentru maşina de confecţionat „Garant" şi punerea la punct a unui dispozitiv pentru rectificarea cămăşilor de pompă de formă elipsoidală, s-au redus importurile de piese, făcîndu-se importante economii valutare. În sfîrşit, tot în cadrul acţiunii de autoutilare au fost realizate în ultimii ani maşina de confecţionat filtre de celuloză şi maşina de tipărit în patru culori, brevetată ca invenţie, care singură aduce o economie anuală de 200 000 lei (anul trecut eficienţa celor 12 inovaţii avizate s-a ridicat la 3 200 000 lei), iar în prezent se lucrează intens în vederea punerii în funcţiune a silozului de alimentare mecanică a maşinilor de tăiat tutun, mecanizării alimentării maşinilor de confecţionat şi de aromatizare a tutunului tăiat, precum şi automatizării reglării şi distribuirii apei şi aburului la instalaţiile de umezit. Toate aceste realizări se leagă de numele unor muncitori iscusiţi ca mecanicul Nicolae Dragoş sau lăcătuşul Florea Neagu, ale unor tehnicieni şi maiştri ca Ioan Grigore şi Marin Gîngu, ori ale unor ingineri pasionaţi ca Ştefan Mitică, mecanicul şef al întreprinderii.

Fireşte, promovarea progresului tehnic, modernizarea tehnologiilor, constituie un aspect principal care explică în bună măsură rezultatele obţinute de Fabrica de ţigarete Bucureşti. Lui i se adaugă însă altele nu mai puţin importante, legate de perfecţionarea pregătirii profesionale a muncitorilor, de întărirea disciplinei în producţie, de educaţia socialistă a salariaţilor, aspecte cărora comitetul de partid şi cel al sindicatului, conducerea întreprinderii le acordă toată atenţia. Consemnăm, de pildă, faptul că, mai în fiecare atelier există panouri ale fruntaşilor şi vitrine de calitate, că în fiecare grupă sindicală s-a constituit cîte o comisie de opinie, care acţionează prompt atunci cînd se ivesc abateri de la normele de disciplină şi morale, că în unele secţii, cum este cea de benzi, se practică cu bune rezultate autocontrolul pe fluxul tehnologic.

Sînt amănunte care, asociate celorlalte măsuri tehnico-economice, asigură colectivului de muncă al acestei întreprinderi un loc constant pe podiumul unităţilor fruntaşe.

P. VOICULESCU

CARNET DE REPORTER

Aspect de muncă din atelierul de împachetat al Fabricii de ţigarete Bucureşti

Foto : AGERPRES

Însemnele unei iniţiative:

Estetica, gramul, secunda

Iniţiativa s-a născut în decembrie, anul trecut. Atunci, la conferinţa sindicală de dare de seamă şi alegeri, analizînd rezultatele obţinute în 1971 şi discutînd despre sarcinile de plan şi angajamentele pentru cel de al doilea an al cincinalului, salariaţii Întreprinderii de produse zaharoase din Braşov au hotărît ca întreaga lor preocupare pentru perfecţionarea procesului de producţie să se desfăşoare sub acest semnificativ triptic : estetică, gram, secundă.

Aplicată, pentru început, experimental, la secţiile ciocolată şi drajeuri, iniţiativa are ca scop să sporească grija colectivului de muncă pentru îmbunătăţirea calităţii şi a prezentării produselor, evitarea risipei, reducerea consumurilor specifice de materii prime şi materiale, respectarea reţetelor de fabricaţie, folosirea raţională a maşinilor, utilajelor şi a timpului de lucru, eliminarea întîrzierilor şi a absenţelor nemotivate. Metodele de înfăptuire a acestor deziderate, sînt, bineînţeles, de natură educativă.

Astfel, pentru reuşita acţiunii, comitetul sindicatului, împreună cu comitetul oamenilor muncii al întreprinderii, au sprijinit conducerile celor două secţii şi birourile grupelor sindicale să organizeze un „colţ" al prietenilor iniţiativei „estetică, gram, secundă", format dintr-un panou al fruntaşilor, grafice privind realizările în producţie, pe oameni, precum şi o vitrină a calităţii, în care sînt expuse produsele care nu corespund exigenţelor comerciale. Trebuie relevat, de asemenea, că în adunările lunare ale grupelor sindicale s-au analizat cu responsabilitate rezervele existente, s-a creat o opinie de masă împotriva neajunsurilor şi s-au luat măsuri operative pentru îmbunătăţirea activităţii secţiilor şi locurilor de muncă.

Deşi de la adoptarea acestei iniţiative s-a scurs puţină vreme, rezultatele au început totuşi să se arate. În secţia de ciocolată, bunăoară, valoarea producţiei globale a fost, faţă de plan, de 100,1% în luna ianuarie şi de 108,5% în februarie, productivitatea muncii a sporit de la 103,1% în prima lună a anului la 110,4% în cea de a doua, iar graficul îndeplinirii normelor cunoaşte o curbă ascendentă (de la 100,4% în ianuarie, la 104,3% în februarie). Merită subliniat, totodată, că pe primele două luni, faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, coeficientul de utilizare a maşinilor şi utilajelor a crescut cu 7,65%, iar indicele de folosire a fondului de timp — cu 2,4%. Dacă mai adăugăm şi faptul că, pe primele două decade ale lunii martie, în cadrul secţiilor de ciocolată şi drajeuri nu s-a înregistrat nici o absenţă nemotivată sau întîrziere de la program, şi că nici un muncitor n-a dat produse necorespunzătoare ori cu consumuri specifice mai mari decît cele prevăzute, perspectivele aplicării acestei iniţiative devin şi mai clare. De altfel, în urma rezultatelor obţinute, comitetul sindicatului şi cel al oamenilor muncii din întreprindere au hotărît ca această acţiune să fie extinsă în toate secţiile de producţie ale fabricii, precum şi în atelierul de întreţinere. Şi nu ne îndoim că generalizarea ei va avea efectul scontat.

Emanoil SIMION
activist al Uniunii sindicatelor din agricultură industria alimentară şi gospodărirea apelor

BREVIAR JURIDIC

PREMIEREA DIN BENEFICII A MECANIZATORILOR

În ultima vreme, mai mulţi lucrători din sectorul de mecanizare a agriculturii ne-au adresat întrebări referitoare la premierea din beneficii, care se acordă conform prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniştri nr. 151/1970. Am considerat necesar să răspundem unor asemenea întrebări cu atît mai mult cu cît, recent, prin Hotărîrea Consiliului de Miniştri nr. 252 din 11 martie 1972 (publicată în Buletinul Oficial nr. 30 din 17 martie 1972) s-au adus anumite completări actului normativ mai sus amintit, cu unele dispoziţii referitoare la secţiile, staţiunile şi trusturile staţiunilor pentru mecanizarea agriculturii şi Direcţia generală a mecanizării.

Potrivit acestor dispoziţii, muncitorii, personalul de conducere — tehnic, economic, de specialitate şi administrativ — din unităţile menţionate mai sus, vor fi premiaţi dintr-un fond constituit din beneficiul realizat. Se precizează că la stabilirea cotelor de premiere din beneficiu, pe organizaţii economice şi întreprinderi, se va avea în vedere asigurarea unei proporţii corespunzătoare între fondul de premiere, fondul de salarii şi volumul beneficiilor.

Fondul de premiere, stabilit anual pe baza rezultatelor definitive din bilanţul contabil, se constituie integral în situaţia îndeplinirii de către secţiile, staţiunile, trusturile pentru mecanizarea agriculturii şi Direcţia generală a mecanizării, a următoarelor condiţii : realizarea volumului total de lucrări, exprimat valoric, planificat anual pe secţie, respectiv pe staţiune, trust şi Direcţia generală a mecanizării şi nedepăşirea cheltuielilor la 1 000 lei venituri — corectate cu influenţele pozitive sau negative rezultate din schimbarea de preţuri, tarife, norme de amortizare sau cote de impozit pe circulaţia mărfurilor, ca urmare a unor acte normative sau dispoziţii ale organelor competente precum şi înfăptuirea planului de producţie la principalele culturi în cooperativele agricole de producţie deservite de secţie, staţiune şi trust.

Reglementările respective prevăd că, în cazul unor calamităţi naturale, care au influenţat realizarea producţiilor planificate ale cooperativelor, se va ţine seama de aceste influenţe. La stabilirea gradului de realizare a planului de producţie al cooperativei agricole vor fi luate în considerare constatările făcute, prin actele încheiate, de o comisie formată din preşedintele, inginerul şef şi contabilul şef din C.A.P., directorul şi contabilul şef din cadrul staţiunii pentru mecanizarea agriculturii.

În cazul nerealizării condiţiilor de premiere stabilite, fondul de premiere se reduce cu cîte 1% pentru fiecare procent de nerealizare a fiecărei condiţii în parte.

Dispoziţiunile legale prevăd că fondul de premiere de la finele anului se repartizează tuturor salariaţilor, inclusiv cadrelor de conducere, proporţional cu salariul tarifar realizat şi cu timpul efectiv lucrat de-a lungul anului. Organul colectiv de conducere poate reduce sau anula premiul acelor angajaţi care au avut, în cursul anului, unele deficienţe în activitatea lor (care au influenţat negativ realizarea sarcinilor de producţie) sau care au avut unele abateri disciplinare.

Menţionăm că premiul ce se poate acorda unui salariat, din fondul de premiere din beneficiu, nu poate depăşi trei salarii tarifare lunare de încadrare.

Ca o precizare — şi prin aceasta răspundem unui grup de mecanizatori de la S.M.A. Holboca, judeţul Iaşi, care ne-au scris — relevăm că prin H.C.M. nr. 252/1972 s-a specificat că membrii personalului din secţii, trusturi, staţiuni şi Direcţia generală a mecanizării, care obţin realizări deosebite în timpul anului, pot fi premiaţi dintr-un fond constituit prin aplicarea unei cote de 1% asupra fondului total de salarii planificat anual, pentru toate activităţile de plan ale staţiunii.

Din fondul constituit în acest fel, la nivelul staţiunii pentru mecanizarea agriculturii, 10% se reţine la dispoziţia Direcţiei generale a mecanizării, pentru premierea personalului din trusturile şi staţiunile pentru mecanizarea agriculturii care au obţinut realizări deosebite. Personalul de conducere nu poate fi premiat din acest fond.

În încheiere, am dori să precizăm că asupra fondului de premiere care se plăteşte din beneficii nu se calculează cote de asigurări sociale, conform Hotărîrii nr. 880/1965, şi că acestea nu se iau în considerare la stabilirea cîştigului mediu.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic-şef

ANCHETĂ

PE TRASEUL ACTIVITĂȚII CASELOR AGRONOMULUI

Casele agronomului din întreaga țară devin în tot mai mare măsură centre menite să desfășoare o activitate dinamică și eficace, în sprijinul perfecționării cunoștințelor oamenilor și inițierii celor mai valoroase acțiuni de propagandă agricolă. Pe măsura dotării lor cu o bază materială corespunzătoare — aparatură de laborator, biblioteci, posibilități de cazare etc. — dar și ca urmare a unei munci entuziaste din partea colectivelor respective, unele dintre casele agronomului constituie de pe acum modele de bună organizare a activităților îndreptate spre difuzarea noului în agricultură și înarmarea lucrătorilor și specialiștilor cu tot ce oferă mai valoros cuceririle științifice. Ne-am propus prin ancheta de față să vedem în primul rînd, ce se întreprinde de către casele agronomului pentru a se asigura materialele necesare studiului individual și colectiv al miilor de cursanți ce poposesc aici în fiecare an? Apoi, cum este urmărită eficiența cursurilor predate?

— Dispunem de o bibliotecă de peste 3 000 de volume, ne spune **ing. Eduard Beiazgian**, directorul Casei agronomului a județului Constanța. Cea mai mare parte din ele sînt lucrări tehnice. Ținem o legătură strînsă cu editurile respective, solicităm la sfîrșitul fiecărui an planurile editoriale și ne interesăm de viitoarele apariții, pentru a fi „la zi" cu noutățile ce se ivesc în toate sectoarele agriculturii. La sosirea fiecărui nou grup de cursanți, le punem la dispoziție o listă de lucrări existente în bibliotecă, în sprijinul lecțiilor ce urmează a se preda. Organizăm un program de lucru al bibliotecii, astfel încât acesta să fie accesibil oamenilor. Pentru cei care solicită lucrări suplimentare, se organizează îndrumări „de fișier", iar cărțile respective se eliberează cu promptitudine. Sîntem abonați și la toate publicațiile interne care abordează probleme agricole. Există create condiții bune pentru consultarea colecțiilor. Ne gîndim ca, pentru viitor, să alcătuim însă și dosare pe probleme, cu tăieturi de presă, încît să existe material documentar suplimentar, cuprinzînd în primul rînd principalele aspecte ale mecanizării, chimizării, irigațiilor, creșterii animalelor și păsărilor, viticulturii, pomiculturii și legumiculturii. La cerere, împrumutăm cursanților cărți acasă, în comunele respective.

Pentru a urmări în ce fel se răsfrînge în producție învățătura primită la lecțiile teoretice și practice de la casa agronomului, ne interesăm în primul rînd de modul cum se face demonstrarea noilor metode de lucru. La circa 50 de cooperative agricole, printre care cele din Cobadin, Comana, Horia, Cuza Vodă se urmăresc cu regularitate, pe loturi demonstrative, problemele celei mai bune desimi a plantelor, aplicarea dozelor celor mai raționale de îngrășăminte, erbicidarea la anumite culturi etc. La unele din aceste loturi demonstrative ne deplasăm noi, specialiștii casei agronomului, pentru altele ni se transmit comunicări de către inginerii șefi. Organizăm și schimburi de experiență — pînă acum cred că acestea au fost prea puține — și, în sfîrșit, ne interesăm cu prilejul tuturor adunărilor generale din cooperativele agricole sau adunărilor oamenilor muncii din unitățile de stat, de eficiența practică a cunoștințelor acumulate cu prilejul lecțiilor ținute în cadrul instituției noastre.

— În fiecare lună, precizează **ing. Nicolae Stanciu**, directorul Casei agronomului a județului Maramureș, întocmim informări cu privire la noile lucrări agricole, apărute în diverse edituri din țară, pe care le trimitem specialiștilor din unități. Biblioteca noastră dispune la ora actuală de peste 2 000 de volume. De vreo doi ani a început să crească numărul celor care împrumută de la casa agronomului cărți și broșuri, publicații, chiar diafilme la nevoie. Există și o informare directă dinspre centru de librării către specialiști, în ce privește noutățile editoriale. Ne dăm seama că ar fi bine ca și casa agronomului să întreprindă o acțiune asemănătoare. Uneori însă se anunță titluri de lucrări care apar peste foarte multe luni de la data planificării, fapt ce îngreuiază mult asigurarea cărților respective. Intenționăm acum ca, pentru fiecare ciclu de expuneri, să întocmim liste bibliografice — bineînțeles, cu lucrări existente în bibliotecă — și să le distribuim cursanților, chiar în ziua sosirii. De asemenea, vom alcătui un colectiv de specialiști cu înaltă calificare din județ, care vor răspunde — în scris sau verbal — tuturor celor care au nevoie de unele îndrumări.

Ne preocupăm ca învățătura culeasă la lecții și instruiri să rodească. De aceea, ținem o legătură strînsă cu specialiștii din unități. Am propus să se inițieze unele fișe pe care să se noteze îndeosebi activitatea celor care au trecut pe la cursuri. Ei îi pot cunoaște mai bine decît noi, cei de la casa agronomului, sînt cei mai în măsură să nu ocolească deficiențele în ridicarea nivelului de cunoștințe al oamenilor cu care lucrează zilnic. Socotim însă că e bine ca toți specialiștii direcției generale județene agricole și ai unor organisme cu caracter agricol, toți activiștii uniunii județene a cooperativelor agricole să considere ca una dintre îndatoririle lor principale preocuparea de a se interesa de progresele celor care au fost trimiși la școlarizări.

— Am asigurat o sală de 60 de locuri — subliniază **ing. Nicolae Sturza**, directorul Casei agronomului din Suceava, unde cursanții pot consulta în condiții optime lucrările de care au nevoie, din cele peste 9 000 existente în bibliotecă. Pentru împrospătarea fondului de cărți, dispunem la centrul de librării de o căsuță unde ni se repartizează liste cu toate lucrările ce apar de sub „teascuri".

Cum urmărim cunoștințele obținute de cursanți ? Mai întîi, prin o strînsă legătură cu lectorii cercurilor de învățămînt agrozootehnic, de a căror activitate răspunde, în primul rînd, casa agronomului. Iată, la cooperativa agricolă din Ilișești, inginerul șef Ion Dărăbuț a organizat un lot demonstrativ lucrat, între alții, de către cooperatorii care au participat la instruirile organizate la casa agronomului, în problema culturii cartofului. Dacă la cooperativa din Ilișești se urmărește comportarea soiului de cartof „Ora", la cele din Ipotești și Grănicești, inginerii șefi Ion Pînzaru și, respectiv, Tudor Sturzu, împreună cu cei care au fost prezenți la lecțiile de la casa agronomului, stabilesc modul de comportare a soiului de cartof „Desirée". Uneori, cu prilejul deplasărilor specialiștilor din cadrul casei agronomului și direcției generale agricole se organizează, în diferite unități, scurte consfătuiri, îndeosebi la locul de muncă, făcîndu-se sondaje în ce privește ridicarea nivelului profesional.

— Ori de cîte ori sosește un nou grup de cursanți — ne spune **ing. Petre Cristea**, directorul Casei agronomului din Cluj — ne îngrijim să le „facem cunoștință" cu biblioteca.

Unii specialiști împrumută lucrări pentru acasă în vederea studiului individual (exemple : inginerii Gavril Săplăcan și Matei Alexandru, de la cooperativa agricolă din Cășeiu : ing. Alexandru Cucu, președintele cooperativei agricole „Înfrățirea" din Cluj, sau ing. Cornel Ionescu de la cooperativa agricolă din Boju).

Ne bucurăm atunci cînd constatăm în teren rezultatele acestei activități. De obicei, aceste constatări le facem noi înșine, cei de la casa agronomului. Iată cîteva exemple concrete : cooperatoarea Maria Sabău, de la C.A.P. Poiana, care a participat anul trecut la o serie de lecții în cadrul instituției noastre, a realizat în 1971, de pe 40 de ari, 17 500 kg sfeclă de zahăr, adică aproape 40 000 kg la hectar ; Elisabeta Pura, de la C.A.P. Cășei, de pe 29 de ari a obținut 13 315 kg de sfeclă adică peste 46 000 kg la hectar etc.

Pentru a sprijini acțiunea de ridicare a nivelului cunoștințelor oamenilor, casele agronomului desfășoară însă și o interesantă acțiune de elaborare a unor lucrări proprii, în care este oglindită experiența valoroasă pe plan județean — broșuri, pliante etc. De asemenea, ele desfășoară o tot mai bună activitate utilizînd filmele agricole. Dar despre acestea, într-un număr viitor al revistei.

Al. RAICU

POȘTA REDACȚIEI

Gheorghe CUREA — comuna Felnac, județul Arad :

Retribuirea specialiștilor angajați în cooperativele agricole de producție este reglementată prin instrucțiunile elaborate de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție și Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor. În capitolul C al acestor instrucțiuni se prevede că unitățile vor putea angaja din afara unității tehnicieni care să funcționeze ca angajați asimilați cu salariații de stat.

Precizăm că, în reglementările respective, nu este prevăzută indicația ca unitățile să suporte plata chiriei acestora.

Mihail ZABERCA — C.A.P. Bania, județul Caraș-Severin :

Am arătat în nr. 10 (474) din 9 martie 1972, în cadrul acestei rubrici, că șefii de ferme — ingineri din cooperativele agricole de producție — nu sînt gestionari în sensul prevederilor legale (cu privire la angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor organizațiilor socialiste). Ei nu sînt obligați să constituie garanție în numerar și nu li se fac rețineri din salariu pentru bunurile încredințate fermei. Răspund însă pentru daunele provocate unității respective, potrivit normelor penale în ce privește păstrarea și apărarea proprietății obștești.

Ing. Radu CONSTANTINESCU — București :

Perioada stagiului militar, după a cărui satisfacere v-ați reîncadrat în muncă în termen de pînă la 90 zile, se consideră vechime neîntreruptă în muncă.

Conform prevederilor legale, pentru încadrarea în funcții de conducere a unor cadre care îndeplinesc condiția de studii, dar nu au stagiul cerut de indicatorii I.A.S. era necesară aprobarea conducerii ministerului pînă la data de 1 ianuarie 1972.

Maria DRAGOȘ — Sighetul Marmației, județul Maramureș :

Ministerul Justiției, căruia am adus la cunoștință sesizarea dumneavoastră, ne-a informat că s-au cerut copii certificate de pe hotărîrile judecătorești sau numărul dosarului și instanța, în vederea examinărilor necesare.

Medic veterinar Ștefan PÎSLARU — C.A.P. Gălbinași, județul Buzău :

Într-adevăr, pentru aceeași vină, nu se pot aplica două sancțiuni. În consecință, amenda ce v-a fost aplicată de către primăria comunei Gălbinași, nu are caracter legal.

Ing. Lucian GRIGORESCU — C.A.P. Brîncoveni, județul Ialomița :

Conform instrucțiunilor în vigoare, pentru retribuirea muncii în cooperativele agricole de producție, inginerii care îndeplinesc funcția de președinte pot să primească, în afara salariului, pînă la 25 la sută din retribuția cuvenită președintelui.

Iosif S. ION — I.A.S. Măicănești, județul Vrancea :

În cadrul întreprinderilor agricole de stat, prin unificarea mai multor brigăzi de producție, au fost organizate fermele de producție conduse de un șef de fermă. În această situație, funcția de șef de brigadă s-a desființat. Ca urmare a acestei reorganizări, s-a redus numărul posturilor de personal tehnic-administrativ din cadrul unităților respective. Salariații care au ocupat funcții tehnice și care nu au mai putut fi încadrați în funcții tehnic-administrative, au fost trecuți, cu acordul lor, în posturi de muncitori calificați, ținîndu-se seamă și de școlile absolvite, iar ceilalți au fost repartizați în alte sectoare de activitate, în funcții corespunzătoare pregătirii.

Lazăr NOGHIU — comuna Nădlac, județul Arad:

Personalul tehnic-administrativ alcătuit din cooperatori este retribuit ca și ceilalți membri ai unității, din venitul net al cooperativei respective. Acolo unde există posibilitatea, acest personal se retribuie cu un salariu fix, care este corelat cu veniturile unității și cu salariul personalului similar din întreprinderile agricole de stat.

În situația dumneavoastră, salariul ce l-ar fixa cooperativa ar putea fi stabilit în raport cu normele cu care ați fost retribuit pînă de curînd și cu valoarea unei norme din cooperativa unde lucrați în prezent.

Florian I ȘERBAN — comuna Gogoșari, județul Ilfov:

Indemnizația și restul sumelor primite de la C.A.P. constituie cîștigul lunar impozabil, încît impunerea se face prin cumulare.

SCRISORI

SE CAUTĂ UN NOU APOLLODOR DIN DAMASC ?

Se știe că inundațiile catastrofale din anii trecuți au afectat în bună măsură și localitățile județului Neamț. Dar, cu sprijinul partidului și statului, prin hărnicia oamenilor, toate au fost refăcute în scurtă vreme. Un singur lucru se pare că a rămas însă uitat de autoritățile județului, sau de organul central în drept. Este vorba de podul de peste Bistrița, din raza comunei Costișa care, deteriorat atunci, zace și acum impracticabil.

Din această cauză, peste 30 de comune din această zonă au de suferit. Locuitorii comunelor Podoleni, Români, Racova și altele, din stînga Bistriței, care se aprovizionează de regulă cu lemne de foc și de construcție de la Tazlău, sînt nevoiți să facă un înconjur de 25 km, pe la Roznov și Lespezi, pentru a-și procura aceste materiale. La rîndul lor, cei din Borlești, Tazlău, Balcani, Rediu, Frumoasa și Cîndești, așezări situate în dreapta Bistriței, pentru a merge la tîrgul săptămînal de la Buhuși sînt obligați să facă același ocol.

Cele mai mari neplăceri le au însă țăranii cooperatori și mecanizatorii din Costișa. Terenul cooperativei fiind așezat de-o parte și de alta a rîului Bistrița, pentru a putea deplasa dintr-un loc într-altul tractoarele, semănătorile, combinele și celelalte utilaje, ei au de făcut în permanență zeci de kilometri de prisos.

Ne întrebam pentru rezolvarea acestei probleme este nevoie de un Apollodor din Damasc ? **(Tache VASILACHE, țăran cooperator).**

O ASOCIAȚIE CU UN PROFIL DEOSEBIT

Multiplele asociații ce unesc, în majoritate, oameni de aceeași specialitate, sau de specialități diferite dar cu o pasiune unitară, s-au îmbogățit în hotarele Clujului cu o asociație de crescut și dresat cîini de pază și de ornament.

În noua asociație clujeană figurează personalități de frunte ale unor institute de învățămînt superior, printre care animatorul ideii, conf. dr. Ion Boitor, și dr. Candin Bogdan, ales în funcția de copreședinte.

Pentru început, cei aproximativ patruzeci de membri ai asociației și-au propus, prin statutul lor, o serie de obiective importante, printre care îmbunătățirea sub aspectul rasei a cîinilor de pază, legată de o evidență precisă a animalelor, stabilirea și respectarea unor anumite reguli privind circulația cîinilor, evidența precisă a vaccinărilor, eliminîndu-se sursa de focare rabice, precum și asigurarea unei alimentații raționale a cîinilor, în funcție de serviciul pe care îl aduc și rasa lor.

Se pare, așadar că, intrate sub oblăduirea noii asociații, patrupedele lătrătoare ale Clujului nu vor mai fi sortite să ducă... o viață de cîine. **(Dr. Claudiu LISOVSCHI-CHELEȘANU).**

FONDUL DE ASOCIERE — INTEGRAL RESTITUIT

Înființată în anul 1968, Întreprinderea intercooperatistă de construcții-montaj și reparații Dolj a reușit să-și cîștige un bun renume, prin lucrările de bună calitate executate. În mai puțin de patru ani de funcționare, întreprinderea și-a mărit fondul social cu peste trei milioane de lei, iar numărul salariaților a crescut de circa zece ori.

În ultimii doi ani, întreprinderea a restituit în întregime cooperativelor agricole asociate, sub formă de beneficii, fondul de asociere. **(Carol BORA — economist).**

CALEIDOSCOP

Frumusețile patriei

UN MUZEU NATURAL

Cheile rîului Nera, din Munții Aninei. Ciudat și fermecător loc în care natura capricioasă a reunit elemente felurite ale timpuri și locuri care altminteri sînt foarte depărtate. Înfățișarea sălbatică, plină de pitoresc a acestor locuri, pe care apa Nerei le-a dăltuit în stînca de calcar — ele au fost descrise cu alt prilej în revista noastră — încîntă pe iubitorii de frumos. În același timp, însă, podoaba vegetală a cheilor atrage pe cercetător, oferindu-i cu generozitate o adevărată istorie vie a plantelor de pe teritoriul țării noastre.

Există, în Cheile Nerei, plante al căror „domiciliu" firesc se află mult mai la sud, pe țărmurile calde ale Mediteranei. Și, mai mult decît atît, atrase parcă de acest loc în care natura și-a revărsat dărnicia, plante care obișnuit cresc la înălțimi, arbori și arbuști de felurite specii au coborît pînă în preajma apelor Nerei, la 100—200 m, însoțindu-se de un covor de mușchi verde așa cum se împodobesc doar pădurile de munte, la sute de metri altitudine.

În chei și în jurul lor, pe o rază de mai mulți kilometri, epoca terțiară ne-a lăsat un mesaj viu — păduri relicte de fag cu alun turcesc care au rezistat glaciațiunilor și schimbării climei care s-a petrecut către epoca geologică mai nouă. Și, poate că dintre toate vestigiile evurilor străvechi, cele mai prețioase, cele mai insolite sînt orhideele care sînt reprezentate în pădurile umede din chei, de aproximativ zece specii.

E lesne de înțeles că un asemenea loc a impus — și a obținut — ocrotirea legii, astfel încît Cheile Nerei sînt astăzi o rezervație în care multimilenarele frumuseți își găsesc ocrotirea cuvenită.

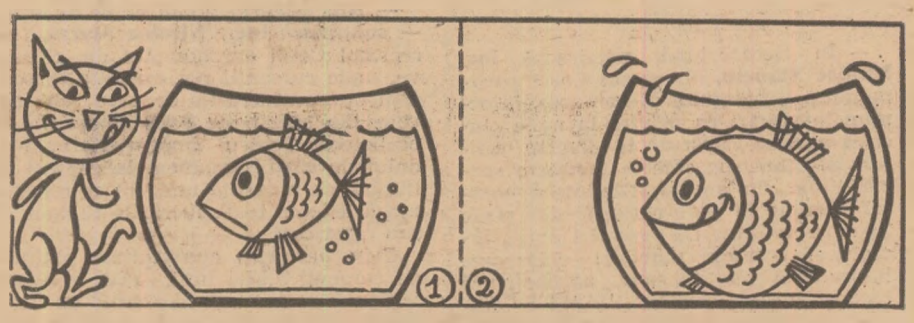

Fără cuvinte...

Desen de Nic. NICOLAESCU

Animalele și omul

ZOOLOGII DEZLEAGĂ ENIGMELE ÎMBLÎNZITORILOR DE ȘERPI

Cine oare n-a dat crezare poveștilor cu îmblînzitori de șerpi — acești oameni misterioși din țări exotice care subjugă, cu ajutorul unui flaut, cele mai ucigătoare reptile. Există în aceste relatări întotdeauna o pronunțată nuanță de magie, căci îmblînzitorii își riscă în fiecare clipă viața pentru a-și distra semenii.

Dar iată că vechea legendă, ca multe alte legende, se destramă. Misterul a fost dezlegat. Cercetînd lucrurile, oamenii de știință și-au dat seama că îmblînzitorii de șerpi nu fac altceva decît să... dreseze reptilele. Aceasta este principala concluzie a zoologilor care au studiat îndelung problema. Ei au constatat că la fel ca și alte animale, șarpele poate fi dresat. Mai mult decît atît, ei și-au dat, seama că sunetele muzicale care însoțesc așa-zisa îmblînzire nu au nici o legătură cu fenomenul, deoarece reptilele sînt... surde. Totul este o simplă paradă menită să atragă spectatori.

Este demn de remarcat faptul că oamenii care se avîntă în îndeletnicirea de „îmblînzitor" de șerpi, își bazează activitatea pe cunoștințe foarte temeinice — deși empirice — de psihologia animală. Primul lucru pe care trebuie să-l realizeze dresorul este capturarea reptilelor, care reprezintă și partea cea mai periculoasă a profesiei. De aceea, șerpii sînt vînați pe timp friguros, atunci cînd sînt amorțiți și nu se pot apăra. Dresorul imobilizează capul șarpelui cu ajutorul unui baston, îl apucă de coadă și-l bagă într-un sac. Sacul este așezat într-o ladă cu care se face transportul șerpilor.

După cîteva zile, timp în care șerpii sînt ținuți la... post negru, începe dresura. Ea se bazează pe două tehnici, practicate de două școli. Cea asiatică presupune ca șarpele — întotdeauna un naja — să fie pus într-un coș care are o mică deschizătură la partea superioară. Îmblînzitorul așează coșul în fața lui și ține în mînă un flaut. Șarpele, plictisindu-se cu timpul în coș, începe să-și scoată cu grijă capul prin deschizătură. La fiecare încercare, însă, el primește o lovitură... în moalele capului cu flautul îmblînzitorului. În scurt timp el va asocia durerea cu imaginea acestui instrument și va începe să se teamă de el, așa fel încît, viața în interiorul coșului i se va părea mult mai plăcută și mai sigură. În acest moment dresajul este încheiat.

AMEȚITOAREA CIFRĂ A ȘAHULUI

Prima referire la jocul de șah se află într-un poem persan scris în anul 600 î.e.n., în care se spune că jocul este originar din India, unde era numit „echaturangia", „chatur" însemnînd „patru", iar „anga" detașament. De aceea se crede că, la început, șahul era jucat de patru persoane pe o tablă cu o sută de pătrățele și oglindea componența armatei indiene, cu pedestrașii, călăreții și carele ei de luptă.

Din India, șahul s-a răspîndit în toată lumea, luînd în unele țări un pronunțat specific național. În Mongolia, de exemplu, elefanții din șahul indian au fost înlocuiți cu „corăbiile deșertului" cămilele. Vechii slavi, care călătoreau pe ape în luntre numite „iadia", le-au introdus în jocul de șah în locul carelor de luptă. Cu timpul, atît figurile cît și regulile jocului au evoluat și abia în secolul al XVI-la au început să semene cu șahul pe care îl cunoaștem astăzi.

La dezvoltarea jocului de șah au contribuit în mare măsură arabii. Vechile manuscrise arabe amintesc adesea despre jocul de șah, despre concursuri și chiar despre unele titluri acordate jucătorilor calificați, ca de pildă, titlul de „alia", în limbaj modern „mare maestru".

Tot arabii sînt cei care au introdus, în secolul al IX-lea, șahul în Europa occidentală. De-a lungul expansiunii sale, șahul a captivat oameni de cele mai diferite îndeletniciri și categorii sociale.

Nepuizabilele posibilități ale jocului de șah ne sînt elocvent relevate de aceste cîteva date : cei doi regi pot fi amplasați pe tablă în 3612 poziții diferite, iar numărul total al combinațiilor posibile cu figurile se exprimă în amețitoarea cifră de 7 534 686 312 361 225 327 × 10, ceea ce nu e tocmai puțin...

Cuvinte încrucișate

PRIMĂVARA PE OGOARE

ORIZONTAL : *1) „Sarea pămîntului" ; 2) Unealtă agricolă veche — Cîmp ; 3. Răsărit din pămînt — Morcovi timpurii (sing.) ; 4) Goniți de la început — E de mirare — Susține viața de vie ; 5) A da apă vitelor — Măsura ogoarelor — La orice arătură ! ; 6) Povară de porumb — Din cînd în cînd — Prefix vital ; 7) De domeniul fantasticului — La războiul de țesut ; 8) „Izvorul" plantelor ; 9) Ciolan — Pricepere dusă la extrem ; 10) Replantat — Nu-i nimic (arh.) ; 11) Adausuri pentru îmbunătățirea calității solului.*

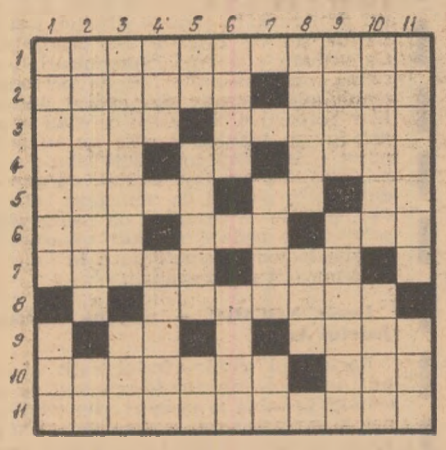

VERTICAL : *1) Pomi cărora li se asigură udarea — Verb pe ogoare ; 2) Combinat chimic producător de îngrășăminte — Nu duc lipsă : 3) Renumele Bărăganului (pl.) — În poșetă ! ; 4) Ritual — A înființat prima moară acționată de mașini în București, la sfîrșitul secolului trecut ; 5) Vechiul cărăuș pe ogoare — Porțiune de teren cultivat — Unde-s doi ! ; 6) Recipienți agrari — Ajută la dospirea pîinii ; 7) Cîntecele ogoarelor — Printre tamburi ! ; 8) Mai mare la moară — Le are orice tînăr ! ; 9) Prenume masculin — Ajuns la vîrsta înțelepciunii ; 10) Scrieri ocazionale — Prefix global ; 11) Purtătorul cailor putere pe ogoare — Bolduri.*

Prof. Marian FIRIMIȚĂ

Un eveniment în grădina zoologică

Deși nu-și poate lua încă viața în propriile mîini, acest mic macac se dovedește a fi un reprezentant foarte vioi al rarei sale specie. Minuscula maimuțică, ale cărei rude sălbatice nu mai trăiesc decît în insulele Celebes, din Indonezia, a văzut lumina zilei într-o cușcă a grădinii zoologice din Berlinul de vest. Îngrijitorul și soția sa, părinții adoptivi ai maimuței cu degete lungi, îi organizează planul zilei, cu o hrană bine echilibrată și cu cele mai importante măsuri de igienă. Numai puține grădini zoologice dețin macaci, astfel încît viața micului „berlinez" este foarte prețioasă.

UN MEDIC DESPRE... MEDICI ȘI DESPRE BOLNAVI

Noi, medicii care lucrăm în spitale, cunoaștem greutățile medicilor de medicină generală, condițiile în care aceștia lucrează. Am fost și noi în această situație. Dar, în același timp, știm că anumite boli, anumite perioade de evoluție a bolilor trebuie urmărite și rezolvate de medicii de circumscripții. Medicul de medicină generală trebuie să fie un medic complet, care să rezolve imensa majoritate a cazurilor pe care le întîlnește. El nu poate să se reducă la funcțiile unui dispecer care îndrumă bolnavii către spitale sau policlinici. Spitalele trebuie să se ocupe numai de acele cazuri pe care în mod justificat cei din asistența ambulatorie nu le-au putut rezolva. Internarea nemotivată în spitale creează aglomerații de bolnavi, greutăți de spitalizare și ridică considerabil costul asistenței medicale, fără ca de pe urma acestei situații bolnavii să aibă vre-un avantaj deosebit.

Sînt numeroși pacienți cu boli ușoare și simple, cu tulburări funcționale pe un fond nevrotic, după cum sînt bolnavii incurabili pentru care nu se poate face în spital nimic mai mult decît la circumscripție ; sînt, de asemenea, bolnavi care au nevoie de tratamente de întreținere, uneori ani de zile și care pot fi menținuți într-o stare satisfăcătoare cu un tratament bine aplicat în asistența medicală ambulatorie. A trimite cu ușurință acești bolnavi către spitale înseamnă o abdicare de la misiunea pe care o avem, un fel de certificat de incapacitate profesională pe care ni-l eliberăm noi înșine. Este tot atît de adevărat însă că printr-o muncă de educație sanitară, acest lucru trebuie să-l facem cunoscut și bolnavilor, să știm să rezistăm cu tact la presiunile celor insistenți. Să ne facem înțeleși de populație.

Nu sîntem străini de greutățile medicilor de circumscripție, dar în același timp nu trebuie să trecem cu vederea acele aspecte care interesează în mare măsură prestigiul meseriei pe care ne-am ales-o.

Prof. dr. doc.
C. Gh. DIMITRIU
directorul Clinicii medicale a Spitalului de urgență București

MAGAZIN SPORTIV

CE E DE FĂCUT PENTRU MECIUL CU UNGARIA ?

Fără îndoială, așa cum stau lucrurile în prezent, Angelo Niculescu, antrenorul echipei noastre naționale de fotbal, are de ce să se plîngă de insomnii. Mulți componenți ai lotului din care urmează să alcătuiască echipa ce va întîlni la 29 aprilie, pe „Nepstadion", formația similară a Ungariei, sînt ieșiți din formă. În meciul amical cu reprezentativa Franței, care a însemnat — s-o spunem din capul locului — un test cu totul neconcludent — Deleanu, Nunweiller VI, Dembrovschi, Lucescu, Sandu au jucat șters. Cele două goluri înscrise în poarta apărată de Carnus s-au datorat mai mult șansei și mai puțin unor combinații subtile, realizate cu forță și viteză, așa cum am fi avut dreptul să pretindem liniei ofensive a primei noastre selecționate.

Fără îndoială, era mai bine să se fi recurs la o puternică echipă de club engleză, olandeză sau iugoslavă, dacă o reprezentativă de certă valoare n-ar fi fost disponibilă în acest moment. Argumentul celor două bare și al ocaziilor clare de care au beneficiat înaintașii francezi nu poate sta în picioare, în condițiile unui joc slab al lui Deleanu și al nerespectării postului său — în majoritatea partidei — de către Dinu. Desigur, „ocaziile" respective n-ar fi existat dacă acești doi jucători, ca și Nunweiller în linia de mijloc, ca și întregul atac, ar fi funcționat potrivit așteptărilor.

Ce e de făcut acum, cînd ne mai despart mai puțin de trei săptămîni de jocul de la Budapesta ? În cadrul consfătuirii ce a avut loc duminică, la federația de specialitate, cu antrenorii cluburilor care dau jucători lotului reprezentativ, Angelo Niculescu a declarat că apreciază jocul echipei noastre cu Franța „mulțumitor, spre bine" și că... numai timpul prea călduros ar fi fost cel care a... influențat potențialul fizic al echipei ! Ce e drept, uneori antrenorul naționalei noastre are umor. Aici însă nu era cazul.

Adevărul recunoscut de toți specialiștii și cronicarii sportivi prezenți la meci e că la ora actuală menținerea lui Sandu în centrul liniei de atac este nedorită ; în ipoteza în care Dobrin nu va fi restabilit, trebuie găsit un jucător în mare formă, gen Pescaru de la Steagul Roșu-Brașov, care să prezinte garanția unei evoluții bune. Credem că trebuie înlocuit și Dembrovschi care „nu merge" de multe etape, iar pentru Nunweiller și Lucescu — de asemenea, în formă slabă — se impune un program de pregătire ferm, dacă ținem să-i avem în „11"-le de la Budapesta.

Principala problemă ce trebuie rezolvată este cea a obținerii unei bune condiții fizice, la înălțimea dificilei partide pe care o avem de susținut, dar și soluționarea unor posturi, ca cele amintite, unde în prezent sîntem pur și simplu „descoperiți". Poate că ideea unui meci într-adevăr „tare", chiar în această fază înaintată de pregătire, meci în care ar putea fi încercați și alți jucători decît cei „tradiționali", ar ajuta antrenorului echipei naționale să se convingă că uneori trebuie să procedeze cu mai multă îndrăzneală și fantezie.

AL. IANCU

OINIȘTII DIN NOU LA START

Peste cîteva zile va începe ediția 1972 a „Cupei României" la oină. Prima etapă (faza pe județe) va oferi oiniștilor de pe tot cuprinsul țării prilejul de a se alinia la startul celor dintîi dispute oficiale ale sezonului.

Alături de formații cu mai vechi state de serviciu — cum sînt „Viața Nouă"-Olteni (județul Teleorman), „Biruința"-Gherăiești (județul Neamț), „Avîntul"-Frasin (județul Suceava), „Avîntul"-Curcani (județul Ilfov), „Drum Nou"-Boureni (județul Dolj) — vor fi prezente și cele care nu de mult au pornit pe drumul afirmării : „Siretul"-Suraia (județul Vrancea), „Energia"-Rîmnicelu (județul Buzău) și altele.

Următoarea etapă a competiției — zonală — se va desfășura între 5 și 28 mai. În urma întrecerilor din zone vor fi cunoscute finalistele, care vor lupta pentru a intra în posesia prețiosului trofeu, pe terenurile din orașul Mangalia, în zilele de 4, 5 și 6 iunie.

Dumitru NEGREA

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 16-22 aprilie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI : luni, marți, miercuri, joi, vineri și simbătă : programul I : 6.00 ; 9.00 ; 10.00 ; 11.00 ; 15.00 ; 24.00 ; 2.00 ; 4.00 ; 5.00 ; **programul II :** 9.30 ; 12.00 ; 14.00 ; 17.00 ; 19.00 ; 21.00 ; 23.00 ; 0.55 ; **programul III :** 17.00 ; 20.00 ; **Duminică : programul I :** 6.00 ; 11.00 ; 15.00 ; 20.00 ; 4.00 ; 5.00 ; **programul II :** 9.30 ; 14.00 ; 17.00 ; **programul III :** 19.30.

RADIOJURNAL : Luni, marți, miercuri, joi, vineri și simbătă : programul I : 7.00 ; 13.00 ; 16.00 ; 22.00 ; **programul II :** 7.00 ; 13.00 ; 16.00 ; **programul III :** 22.00.

DUMINICA : programul I : 7.00 ; 13.00 ; 20.00 ; 22.00 ; **programul II :** 7.00 ; **programul III :** 22.00.

EMISIUNE PENTRU SATE

DUMINICA : programul I : 9.00 — ORA SATULUI. **În fiecare zi de lucru :** 6.20 — JURNAL AGRAR.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICA : Muzică populară : programul I : 6.05 ; 11.05 ; 13.30 ; 18.45 ; 19.30 ; programul II : 6.05 ; 8.05 ; 14.05 ; 18.00 ; 19.00.

LUNI : Muzică populară : programul I : 6.05 ; 10.05 ; 12.30 ; 16.30 ; 17.25 ; 21.45 ; programul II : 6.05 ; 9.03 ; 11.30 ; 14.05 ; 17.05.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 6.05 ; 10.05 ; 12.30 ; 14.40 ; 17.30 ; 20.40 ; programul II : 6.05 ; 10.05 ; 11.20 ; 14.05 ; 17.05 ; 20.00.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 6.03 ; 10.05 ; 11.05 ; 12.30 ; 14.40 ; 20.40 ; programul II : 6.05 ; 9.35 ; 14.05 ; 15.20 ; 20.00.

JOI : Muzică populară : programul I : 6.05 ; 10.05 ; 12.30 ; 14.40 ; 16.30 ; 20.40 ; programul II : 6.05 ; 9.35 ; 11.00 ; 14.05.

VINERI : Muzică populară : programul I : 6.05 ; 10.05 ; 12.30 ; 16.30 ; 21.40 ; programul II : 6.05 ; 9.35 ; 11.15 ; 12.15 ; 14.05 ; 17.05 ; 17.45 ; 22.15

SIMBĂTA : Muzică populară : programul I : 6.05 ; 12.30 ; 17.30 ; 20.45 ; programul II : 6.05 ; 9.15 ; 12.18 ; 17.05 ; 19.30 ; 22.21 ;

TELEVIZIUNE

DUMINICA : PROGRAMUL I : 8.30 — Cravatele roșii ; 10.00 — **VIAȚA SATULUI :** ● Sînt posibile, azi, producțiile anului 1975 ? Da, faptele vorbesc. Experimentul Dobrosloveni — Cobadin (două cooperative, mari cultivatoare de grîu) ● În spiritul legii (anchetă în jud. Buzău pe tema apărării și valorificării raționale a pămîntului) ● Lucrări agricole de sezon în legumicultură ● Carnet științific pentru agricultori. Azi, despre bacterii ● Muzică populară ; 11.10 — Să înțelegem muzica ; 12.00 — De strajă Patriei ; 12.30 — Emisiune în limba maghiară ; 14.00 — Telesport : ● Fotbal : DINAMO — A.S.A. TG. MUREȘ ● Gimnastică : Campionatele internaționale ale României ; 16.00 — Postmeridian ; 17.10 — Film serial pentru tineret : „Planeta giganților" ; 18.00 — CÎNTARE PATRIEI. Concurs coral interjudețean ; 19.20 — 1001 de seri ; 19.30 — TELEJURNAL ; 20.00 — Reportajul săptămînii : Cartea de aur ; 20.20 — Film artistic : „Departe de lumea dezlănțuită", producție a studiourilor engleze ; 22.40 — Imagini din Danemarca ; 23.00 — TELEJURNAL ; 23.15 — Gimnastică : Campionatele internaționale ale României. **PROGRAMUL II :** 12.30 — Promenada duminicală ; 15.00 — Închiderea emisiunii de prînz. 20.00 — Ciclul de concerte educative ale Radioteleviziunii ; 20.50 — Agenda ; 21.00 — Săptămîna culturală bucureșteană ; 21.15 — Romante ; 21.40 — Din lumea științei ; 22.00 — Film serial : „Invadatorii" (reluare).

LUNI : PROGRAMUL I : 15.10 — Matineu de vacanță ; 16.30 — 17.00 — Curs de limba rusă. Lecția a 11-a (reluare) ; 17.40 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto ; 18.00 — Căminul ; 18.45 — Scena ; 19.10 — Noutăți cultural-artistice ; 19.20 — 1001 de seri ; 19.30 — TELEJURNAL ; 20.15 — Teatru foileton : „Mușatinii". Seria a 11-a : „Luceafărul de ziuă" ; 21.15 — Lumea de mîine ; 21.40 — Să înțelegem muzica (reluare) ; 22.30 — 24 DE ORE ; 22.50 — Campionatul mondial de hochei. Grupa A : CEHOSLOVACIA — SUEDIA. **PROGRAMUL II :** 20.00 — „Cupa primăverii" ; 20.40 — Ghișeul ; 21.00 — Romantic-club ; 22.40 — cronica literară.

MARȚI : PROGRAMUL I : 9.00 — TELEX ; 9.05 — Teleșcoală ; 10.00 — Curs de limba rusă. Lecția a 12-a ; 10.30 — Ex-Terra'72 ; 10.55 — Campionatul mondial de hochei. Grupa A : U.R.S.S. — FINLANDA ; 11.40 — Lumea de mîine (reluare) ; 12.05 — Film serial : „Patru tanchiști și un cîine" — XI (reluare) ; 13.00 — TELEJURNAL ; 15.30 — Matineu de vacanță ; 16.30 — 17.00 — Curs de limba franceză. Lecția a 11-a (reluare) : 17.35 — De la Alfa la Omega ; 18.05 — Melodii populare ; 18.25 — Întrebări și răspunsuri ; 18.55 — Muzică și imagine ; 19.20 — 1001 de seri ; 19.30 — TELEJURNAL ; 20.10 — Telerecital : Elvira Godeanu (reluare) ; 21.30 — Ancheta TV. Circulația în triplu sens (II) ; 22.10 — Teleglob : Phenian ; 22.30 — 24 DE ORE. **PROGRAMUL II :** 20.00 — Telecinemateca pentru copii și tineret ; 21.30 — Agendă ; 21.40 — Luminile rampei ; 22.10 — Telex tehnico-științific ; 22.20 — Dicționar muzical-distractiv (reluare).

MIERCURI : PROGRAMUL I : 9.00 — TELEX ; 9.05 — Teleglob ; Phenian (reluare) ; 10.00 — Curs de limba franceză. Lecția a 12-a ; 10.30 — Întrebări și răspunsuri (reluare) ; 11.00 — Telecinemateca pentru copii și tineret (reluare) ; 12.30 — TELEJURNAL ; 14.00 — Matineu de vacanță ; 15.00 — Teleșcoală ; 16.00 — Curs de limba engleză. Lecția a 11-a (reluare) ; 16.30 — Fotbal : RAPID — UNIVERSITATEA CRAIOVA ; 18.15 — Vetre folclorice ; 18.40 — TIMP ȘI ANOTIMP ÎN AGRICULTURĂ : ● În actualitate : Semănatul culturilor tîrzii : Întreținerea prășitoarelor ● Zootehnia — ce este, ce trebuie să fie ? Este loc pentru mai bine ? Raid prin cîteva cooperative din jud. Prahova, cu privire la valorificarea superioară a tuturor resurselor de sporire a producției animaliere ● O acțiune permanentă : irigarea culturilor. Reportaj filmat în sistemul de irigații Pietroiu — Ștefan cel Mare, jud. Ialomița ; 19.10 — Tragerea Pronoexpres ; 19.20 — 1001 de seri ; 19.30 — TELEJURNAL ; 20.00 — Avanpremieră ; 20.05 — Telecinemateca : „Falstaff" ; 21.55 — Duete celebre din opere comice ; 22.10 — Tezele Uniunii scriitorilor și problemele dramaturgiei ; 22.40 — 24 DE ORE. **PROGRAMUL II :** 20.00 — Film de animație pentru copii ; 20.15 — Concertul Orchestrei de muzică ușoară a Radioteleviziunii ; 21.00 — Agendă ; 21.10 — Cluburi sportive bucureștene ; 21.30 — Mari muzee ale lumii ; 21.45 — Teatru foileton : „Mușatinii". Seria I : „Cîntecul fetelor" (reluare).

JOI : PROGRAMUL I : 9.00 — TELEX ; 9.05 — Prietenii lui Așchiuță ; 9.30 — Ritm, tinerețe, dans ; 10.00 — Curs de limba engleză. Lecția a 12-a ; 10.30 — Telecinemateca : „Falstaff" (reluare) ; 12.20 — TELEJURNAL ; 16.30—17.00 — Curs de limba germană. Lecția a 11-a (reluare) ; 17.30 — Emisiune în limba maghiară ; 18.30 — Confruntări. Cum își exercită întreprinderile și centralele industriale atribuțiile lor în domeniul aprovizionării și desfacerii ; 19.00 — Cîntă Nicolae Nițescu ; 19.15 — Publicitate ; 19.20 — 1001 de seri ; 19.30 — TELEJURNAL ; 20.00 — Reflector ; 20.15 — Tinerii despre ei înșiși ; 21.00 — Pagini de umor : „Ursul" de A. P. Cehov ; 21.40 — Panoramic științific ; 22.10 — 24 DE ORE ; 22.40 — Campionatul mondial de hochei. Grupa A : U.R.S.S. — CEHOSLOVACIA. **PROGRAMUL II :** 20.00 Concert simfonic al Orchestrei Radioteleviziunii ; 21.00 — Desen animat ; 21.10 — Agendă ; 21.20 — Film serial : „Planeta giganților" (reluare) ; 22.10 — Muzică ușoară ; 22.30 — Cărți și idei.

VINERI : 9.00 — TELEX ; 9.05 — Panoramic științific (reluare) ; 9.45 — Doi virtuozi ai taragotului : Ion Milu și Remus Bistriță ; 10.00 — Curs de limba germană. Lecția a 12-a ; 10.30 — Film serial : „Sebastien și secretul epavei". Episodul „Chemarea mării" ; 11.00 — Portativ '72 (reluare) ; 11.40 — Campionatul mondial de hochei. Grupa A : SUEDIA — FINLANDA ; 12.10 — TELEJURNAL ; 16.00—17.00 — Teleșcoală ; 17.35 — Arta plastică. Prin expoziții ; 17.50 — Stop-cadru. Știri și reportaje din întrecere ; 18.15 — Muzică ușoară ; 18.35 — SATUL CONTEMPORAN : Dialog neîntrerupt. Reportaj-anchetă realizat în jud. Constanța despre relațiile dintre organele de conducere ale comunei și cetățeni ; 19.00 — Oameni și fapte ; 19.10 — Avanpremieră. Publicitate ; 19.20 — 1001 de seri ; 19.30 — TELEJURNAL ; 20.00 — Pentru sănătatea dv. : ● Ateroscleroza și alimentația ● Noutăți în lumea medicală ● Poșta emisiunii ; 20.15 — Film artistic : „Vîntul s-a s-a oprit în zori" — producție a studiourilor iugoslave ; 21.45 — Drumuri în istorie : Vîrstele fierului ; 22.00 — Revista literară TV. ; 22.30 — 24 DE ORE. **PROGRAMUL II :** 20.00 — Desene animate pentru copii : „Fugi, pîrîiașule !" ; 20.25 — Viața economică a Capitalei ; 21.45 — Film documentar : „Două cetăți" ; 22.00 — Dans și muzică de pretutindeni. Ansamblul artistic al Armatei populare coreene.

SIMBĂTA : PROGRAMUL I : 9.00 — TELEX ; 9.05 — Biblioteca pentru toți ; 9.25 — Dans și muzică de pretutindeni (reluare) ; 9.50 — De vorbă cu gospodinele ; 10.05 — Teleenciclopedia (reluare) ; 10.50 — Revista literară TV. (reluare) ; 11.20 — Drumuri în istorie (reluare) ; 11.35 — Emisiune de divertisment (reluare) ; 12.15 — Emisiune de educație sanitară ; 12.30 — TELEJURNAL ; 16.30 — Emisiune în limba germană ; 18.15 — Ritm, tinerețe, dans ; 19.05 — Laudă tinereții. Versuri ; 19.20 — 1001 de seri ; 19.30 — TELEJURNAL ; 20.10 — Avanpremieră ; 20.15 — Teleenciclopedia : ● Liviu Rebreanu : Adevăr și creație ● Memorial ● Zoorama ; 21.00 — Film serial : „Invadatorii" ; 21.50 — Profil pe 625 de linii : — „Scara". Emisiune muzical-distractivă ; 22.30 — TELEJURNAL ; 22.45 — Campionatul mondial de hochei. Grupa A : U.R.S.S. — SUEDIA. **PROGRAMUL II :** 16.30 — Cîntece de viață nouă ; 17.00 — Agendă ; 17.10 — Film artistic : „Sadjiaban" — operă chineză pe o temă revoluționară contemporană.

ASIGURĂRI PENTRU LOCUITORII SATELOR

adas
ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT

Stimați cititori,

Desigur, există numeroase situații în care ajutorul oferit de ADAS s-a făcut simțit chiar în localitatea dv.

S-ar putea menționa numeroase exemple în care cei prevăzători au putut să se convingă de utilitatea asigurării. Sîntem însă convinși că știți chiar dv. multe situații de acest fel. Dorim ca ele să constituie un imbold în a alege și încheia, cît mai curînd, asigurări pentru dv., pentru familie și pentru bunurile dv. Pentru că numai în acest fel veți putea beneficia, la nevoie, de ajutorul nostru...

ALEGEȚI

ASIGURAREA PAUȘALĂ

cuprinde :

● animalele din una din speciile indicate mai jos (conform preferinței asiguratului) ;

— 3 bovine de producție în vîrstă de 6 luni sau peste 6 luni, ori

— 4 porcine în vîrstă de 6 luni sau peste 6 luni, ori

— 10 bovine și caprine, în vîrstă de 1 an sau peste un an ;

● asigurarea complexă a gospodăriilor cetățenilor ;

● asigurarea pentru cazurile de accidente ale asiguratului.

ASIGURAREA FACULTATIVĂ COMPLEXĂ A GOSPODĂRIILOR CETĂȚENILOR

cuprinde :

● bunurile din gospodărie ;

● persoana care a încheiat asigurarea și soția (respectiv soțul) acesteia pentru cazurile de accidente întîmplate la domiciliul asiguratului ;

● despăgubirile civile datorate în calitate de locatar față de proprietar, precum și cele datorate terților pentru accidentarea persoanelor și avarierea bunurilor, la domiciliul asiguratului.

COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE ! MEMBRI COOPERATORI ! DEȚINĂTORI DE OVINE !

Vindeți pieile de miei și iezi imediat după sacrificare centrelor sau achizitorilor DCA, care vă plătesc prețuri avantajoase.

Printr-o jupuire corectă obțineți piei de calitate și deci mai valoroase, realizînd astfel venituri suplimentare în gospodărie.

„PAZA BUNĂ TRECE PRIMEJDIA REA"

Deci preveniți incendiul tratînd lemnăria interioară a construcțiilor cu :

— soluție ignifugă „DIASIL"
Produce și livrează prompt :

ÎNTREPRINDEREA CHIMICĂ DE INDUSTRIE LOCALĂ „VICTORIA" — BUCUREȘTI —

Str. Cobîlcescu nr. 9 — sector 7.
Relații suplimentare la Serviciul Desfacere al Întreprinderii telefon 15 23 06 sau 15 96 90 interior 906—907.

AGRICULTURA PE GLOB

COMPLEXUL „ZAGORE"

Pe întinsul Traciei, aproape de centrul județean Stara Zagora, se află ogoarele unuia dintre cele mai mari complexe agro-industriale din Bulgaria — „Zagore". El cuprinde 6 cooperative agricole de producție și 2 întreprinderi agricole de stat. Suprafața arabilă este de aproape 40 000 de hectare, dintre care 22 300 sînt irigate.

În cadrul complexului au fost create noi întreprinderi. În momentul de față, în întreprinderile existente în complex se produc circa 1 700 tone de carne de porc. Ferma de îngrășare a porcilor construită aici va da 4 500 tone de carne, la o capacitate de 42 000 de capete. Perspective asemănătoare există și pentru ferma de îngrășare a viteilor, unde în anul 1975 se vor obține 1 800 tone de carne. A fost creată și o fermă de vaci pentru lapte, cu o capacitate de 5 300 de capete. Numărul oilor se va ridica la 30 000. Paralel cu dezvoltarea zootehniei, se prevede și dezvoltarea bazei furajere — întreprinderii de furaje cerealiere i-au fost repartizate 6 000 hectare de teren. Întrucît în această zonă există condiții bune pentru viticultură, suprafața cultivată cu viță de vie va fi de 3 000 de hectare. Numai în toamna trecută, în complex au fost plantate peste 500 de hectare cu viță de vie.

Este dificil să conduci un complex atît de mare, cu o producție aproape industrială, dar folosirea mașinilor electronice la prelucrarea informației va face posibilă conducerea lui cu un personal restrîns.

Noul complex, precum și celelalte complexe existente în țară — în total circa 180 — își au problemele lor. Ele nu dispun încă de un număr suficient de mașini grele și de mecanizatori. Tocmai de aceea, eforturile conducerii complexului sînt îndreptate spre rezolvarea acestor probleme. Cu ajutorul organelor locale de partid și de stat, al Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, aceste probleme sînt în curs de soluționare.

Complexul agro-industrial „Zagore" are acum peste un an de existență. El a dovedit în mod practic că dispune de bune perspective de dezvoltare. Să ne referim doar la un singur fapt: întreprinderea de furaje cerealiere trebuia să realizeze un beneficiu de 650 000 leva. Această cifră a fost depășită cu 210 000 leva. Rezultate asemănătoare au fost realizate și în alte domenii de activitate ale complexului.

„BUSOLĂ" FIDELĂ

Lotul experimental al cooperativei agricole de producție din satul Radievo, județul Haskovo — se află în apropierea unui lac de acumulare. Una lîngă alta se înșiruie parcele bine îngrijite de porumb, grîu, orz și bumbac. Acestea sînt și principalele culturi care se practică în unitate.

Discutăm cu conducătorul lotului, inginerul agronom Stoianka Raikova.

— În anul 1968, obțineam abia cîte 2 140 kg de grîu și 1970 kg. de orz la hectar — ne spune ea. Nu ne puteam îndeplini obligațiile contractuale și nu realizam nici suficient furaj pentru vite. Eram nemulțumiți de soiurile folosite. Atunci s-a născut ideea creării unui lot experimental propriu, idee ce s-a justificat întru totul, deoarece acesta constituie pentru noi o prețioasă și fidelă busolă în selecționare a soiurilor. Pînă acum, aici au fost experimentate 40 de soiuri.

În cooperativă, specialiștii și-au organizat un cerc tehnico-științific.

Pe lotul experimental au fost verificate 27 de soiuri de grîu. Observațiile au arătat că doar patru din ele sînt superioare solului Bezostaia-1. S-a conturat mai ales soiul Burgas-2. În perioada 1969—1971 el a dat cîte 450—600 kilograme în plus la hectar. În unele sectoare, recolta medie a fost de 6 000 kg la hectar!

Lotul experimental ne-a oferit date și cu privire la cele mai bune soiuri de porumb.

O strînsă legătură cu știința — iată ce caracterizează activitatea lotului experimental. El este dotat cu o celulă meteorologică iar, în prezent, este în curs de instalare un laborator. Conducătorul ei ține o permanentă legătură cu institutele de cercetare științifică din vecinătate și cu Academia agricolă.

— Lotul experimental ne ajută să evităm șablonul, să rezolvăm problemele noi printr-o abordare științifică.

Aceste cuvinte ale agronomului-șef au o acoperire în rezultatele obținute în producție de către cooperativa agricolă de producție. Anul trecut, în ciuda daunelor aduse de grindină culturilor de toamnă, au fost obținute cîte 3 000 kg. de grîu la hectar. Au crescut simțitor și producțiile medii la porumb și bumbac. Aportul lotului experimental la această abundență este indiscutabil.

Velizar POPOV
de la ziarul „Kooperativno-selo" Sofia

SCRISORI DIN R. P. BULGARIA

Știință și dezvoltare

UN PREMIU INTERNAȚIONAL PENTRU MARILE SPERANȚE

Premiul UNESCO (Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură) pentru știință a fost acordat, de astă dată, Institutului internațional de cercetări pentru orez (I.I.R.R.) și Centrului internațional pentru ameliorarea grîului și porumbului (I.M.W.I.C.). Acest premiu este atribuit în fiecare an unei persoane sau unui grup de persoane care s-au distins în a pune știința și tehnica în slujba progresului țărilor în curs de dezvoltare.

Premiul UNESCO se adaugă altor înalte distincții acordate pentru reușite în domeniul agronomic, atestînd interesul crescînd pe care organismele internaționale îl manifestă față de problemele luptei împotriva subdezvoltării. Unul dintre mijloacele acestei lupte îl reprezintă soiurile productive de cereale în a căror creare s-au distins cele două institute amintite.

Institutul internațional de cercetări pentru orez, înființat în 1962, își are sediul la Los Banos, în Filipine. Pe cîmpurile experimentale ale acestui institut a fost creat așa-numitul „orez minune" IR—8, despre care am avut prilejul să mai scriem în aceste coloane. Bazîndu-se pe trei soiuri pitice de orez chinezesc, IR-8 are paiul scurt și nu poate fi culcat de ploile musonice, este rezistent la boli, valorifică bine îngrășămintele și dă producții aproape duble față de soiurile obișnuite. Alte studii realizate la I.I.R.R. au arătat cum se pot obține, în zona tropicală, două și chiar trei recolte de orez pe an. Nu a fost o demonstrație experimentală oarecare, ci o probă peremptorie a posibilităților care se oferă, pe acest plan, dezvoltării agriculturii, după cum s-a văzut în Filipine, în Malaesia și în alte țări.

Cea de-a doua instituție premiată — Centrul internațional pentru ameliorarea grîului și porumbului — a fost întemeiată în 1963, în Mexic. Ea s-a distins prin crearea unui soi de grîu pitic, rezistent și productiv. Obținerea lui a fost o reușită care a adus directorului acestui centru, Norman Borlaug, Premiul Nobel pentru pace, o reușită cu atît mai valoroasă cu cît noua varietate de grîu s-a împrăștiat în multe țări în curs de dezvoltare, unde se cultivă pe milioane și milioane de hectare, aducînd recolte de două și trei ori mai mari decît cele cunoscute de secole pe aceleași locuri.

În țările în care au fost introduse, noile varietăți au determinat creșterea producției de orez (cu circa 10%) și de grîu (cu circa 20%), ceea ce numai pentru Asia reprezintă un spor de aproximativ 22 milioane de tone anual. Pe plan valoric, orezul și grîul nou create au adus, în aceeași zonă, plusuri de valoare reprezentînd, numai pentru orez, în ultimii cinci ani, 1,5 miliarde de dolari. În ce privește India, se evaluează că această țară a obținut, numai în decurs de trei ani, de pe urma noii varietăți de grîu, un venit suplimentar de 1,85 miliarde de dolari.

Dincolo de acest rezultat de ordin strict material, „revoluția verde" — așa cum se intitulează această mișcare către progresul agriculturii prin introducerea unor varietăți de plante mai productive — a demonstrat cîteva adevăruri fundamentale: că cercetarea științifică merită a fi susținută bănește de toți cei care doresc progresul, că inovația — fie că e vorba de soiuri, fie că e vorba de tehnologii — poate și trebuie să fie încurajată, că în acest fel agricultura se poate diversifica — ceea ce e de importanță vitală pentru numeroase țări.

Nimeni nu afirmă că „revoluția verde" a fost încununată de un succes deplin, nici că se bucură de o desfășurare lină și nici că întruchipează perfecțiunea. Chiar și promotorii ei — F.A.O. înaintea tuturor — subliniază că această mișcare mai trebuie perfecționată, că ea se lovește încă de piedici de tot felul. Dar, ceea ce a demonstrat ea este esențial și anume că grație științei, grație creativității umane ieșirea din impas este posibilă — cu prețul unor mari eforturi și sacrificii, e adevărat, dar este posibilă. Fie și numai pentru a fi demonstrat această posibilitate, cele două instituții premiate de UNESCO au binemeritat în chip incontestabil în fața viitorului.

A. COSTA

Recoltarea trestiei de zahăr în Tungkuan, provincia Kwangtung (R.P. Chineză): clipe de bucurie într-un cadru plin de pitoresc.

ORIZONTURI

UN ACT CERUT DE VIAȚA ÎNSĂȘI

Agențiile de presă au semnalat, în această săptămînă, solemnitățile care au avut loc concomitent, la Moscova, Washington și Londra, pentru semnarea Convenției cu privire la interzicerea perfecționării, producției și stocării armelor bacteriologice (biologice) și cu toxine și la distrugerea acestora.

În numele Republicii Socialiste România, Convenția a fost semnată — la Moscova de ministrul afacerilor externe Corneliu Mănescu, iar la Washington și Londra, respectiv, de ambasadorii Corneliu Bogdan și Vasile Pungan.

După cum se știe, țara noastră a fost, împreună cu alte 40 de state, coautoare a Rezoluției prin care Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, la Sesiunea a XXVI-a, de anul trecut, a adoptat amintita Convenție, ce fusese elaborată de Comitetul de dezarmare de la Geneva.

Consfințirea solemnă pe care Convenția o capătă prin semnăturile depuse în josul ei de reprezentanții oficiali ai statelor reprezintă un act al rațiunii și omeniei prin care se afirmă energic că biologia cu toate ramurile ei — între care agricultura ocupă un loc de frunte — trebuie să servească exclusiv nevoilor de progres și bunăstare ale umanității. Ea recunoaște că știința vieții este incompatibilă cu orice ar avea legătură cu actele de distrugere, cu uciderea în masă a oamenilor, cu decimarea viețuitoarelor și plantelor.

Prin renunțarea la armele biologice — absurdă alăturare de cuvinte! — statele semnatare au îndeplinit un act de semnificație majoră, în sensul cerut de viața însăși.

PENTRU LUPTA ÎMPOTRIVA DROGURILOR: CULTURI DE ÎNLOCUIRE

Națiunile Unite întreprind actualmente o ofensivă impotriva drogurilor. Iată ceea ce a scos la iveală Dl. Carl Schürmann, fostul ambasador al Olandei la Washington, numit anul trecut reprezentant personal al Secretarului general al O.N.U. și însărcinat să conducă „Fondul Națiunilor Unite în lupta impotriva abuzului de droguri".

În trecere prin Roma, pentru a se consulta cu F.A.O. Dl. Schürmann a declarat că nu este suficient să încerci distrugerea tuturor laboratoarelor în care se fabrică heroina, sau să fie pedepsiți mai sever cei care vînd ori folosesc aceste otrăvuri.

O.N.U. încearcă, în primul rînd, să influențeze guvernele, astfel încît agricultorii să fie determinați să renunțe la producția de opiu și să practice alte culturi. Apoi, O.N.U. caută să stabilească controale mai vigilente asupra importurilor și vînzărilor clandestine. În sfîrșit, un al treilea aspect al acestei acțiuni: o campanie de informare și educare destinată celor drogați — înșiși.

Există țări, ca Thailanda, în care macul este cultivat de către triburi de munte, care vînd opiul cu 20 - 30 dolari kilogramul. După ce opiul a fost transformat în morfină sau în heroină într-un oraș mare, prețul kilogramului crește de o mie de ori: el ajunge pînă la 30 000 de dolari/kg; pe de altă parte, cîmpurile de maci se găsesc în regiuni de munte aproape inaccesibile și care practic scapă de orice control al poliției, chiar dacă aceasta ar fi dispusă să-l exercite.

Dacă acțiunea O.N.U. ar avea rezultat, ar urma ca indigenii, care acum cultivă maci să învețe, cu sprijinul experților F.A.O., să cultive alte plante care să le asigure profituri egale. Stațiuni experimentale pentru cultura legumelor, fructelor, cafelei și creșterea oilor și chiar a viermilor de mătase ar putea îndeplini un rol în acest sens. De altfel, F.A.O., studiază în prezent o cerere a lui Schürmann pentru a ajuta la lansarea unor culturi de înlocuire.

UN FRUCT MINUNAT

Pe parcela experimentală a stațiunii pentru culturi subtropicale din Suhumi (R.S.S. Abhazia) se încheie culesul unui nou fruct denumit pampelmus, care nu este altceva decît un hibrid între mandarine și grepfruit. În afară de gustul plăcut, noul fruct dă recolte bogate, este rezistent la geruri, se coace repede și are și utilizări în medicină deoarece este un foarte bun tonic. A fost recomandată plantarea în masă a pampelmusului.

În ultimul timp, oamenii de știință selecționeri de la stațiunea din Suhumi au trimis gospodăriilor cultivatoare, pentru utilizarea în practică, zeci de noi sorturi de plante, printre care portocalul cu fructe în formă de pară, lămîiul fără sîmburi, un nou sortiment de nuci și altele.